

Badminton

Officielt organ for Dansk Badminton Forbund

hvordan De end vender og drejer Dem ...

en **BRITGOODS**
holder til det!

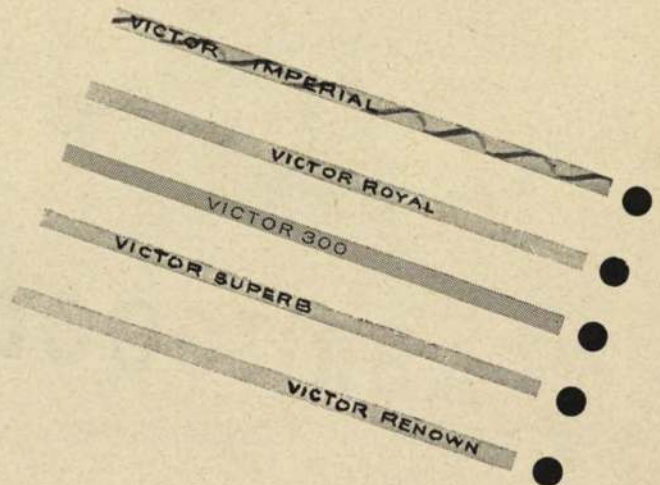
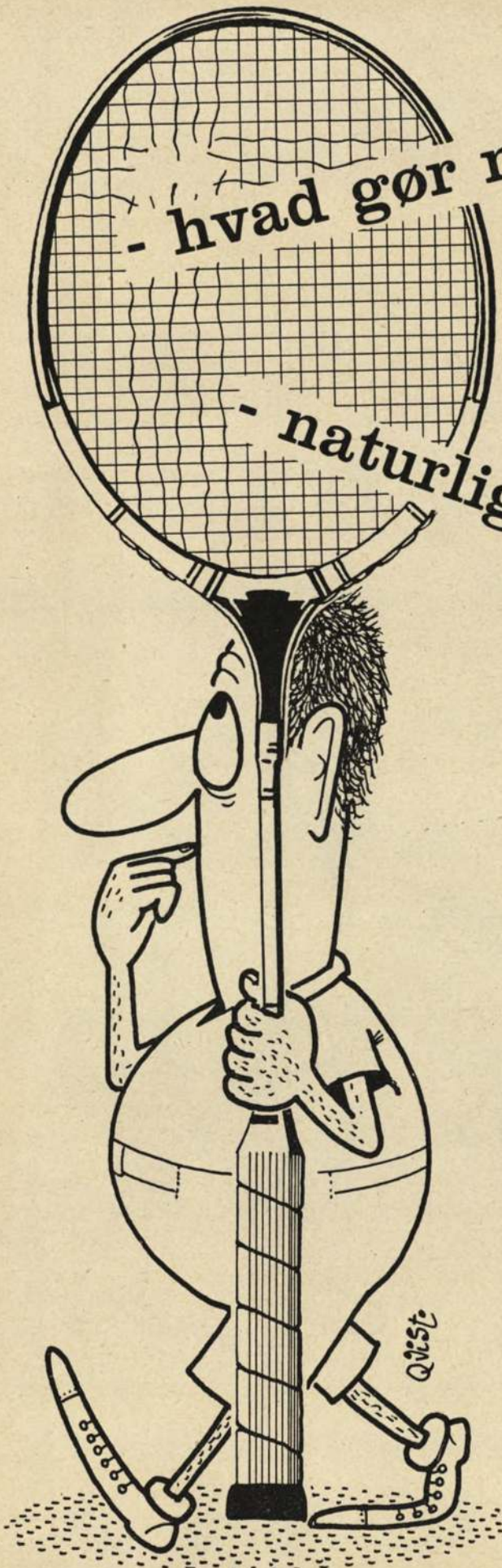
- hvad gør nu en klog mand?

Tja, han går selvfølgelig til en specialforretning og overlader sin ketcher til en dygtig

fagmand. Og hvad gør fagmanden? Han råder kunden til at lade ketcheren restrenge med

den stærkeste og smidigste streng, han kender, den fantastiske amerikanske tarmstreng VICTOR.

- naturligvis

- Imperial kr. 39,00
- Royal „ 35,00
- Superb „ 30,00
- Renown „ 26,50
- 300 „ 22,50

Redaktion:

Knud Lunøe (ansvarshavende),
P. Andersensvej 3, København F.
Telf. Gothåb 1952y (efter kl. 17)
Giro 28677

Ib Larsen,
Borgbjergsvej 45, København SV.
Telf. Eva 6720 (bedst kl. 17—18).

☆

**Abonnementstegning,
annoncetegning og
ekspedition:**

Ib Larsen.

☆

Badminton udkommer een gang i
august, september, april og maj
— og to gange i oktober, novem-
ber, december, januar, februar og
marts.

☆

Årsabonnement kr. 10,00
16 numre

☆

Eftertryk kun tilladt med
kildeangivelse

☆

Tryk:
Folketidendes Bogtrykkeri,
Søgade 4, Ringsted, tlf. nr. 2.

☆

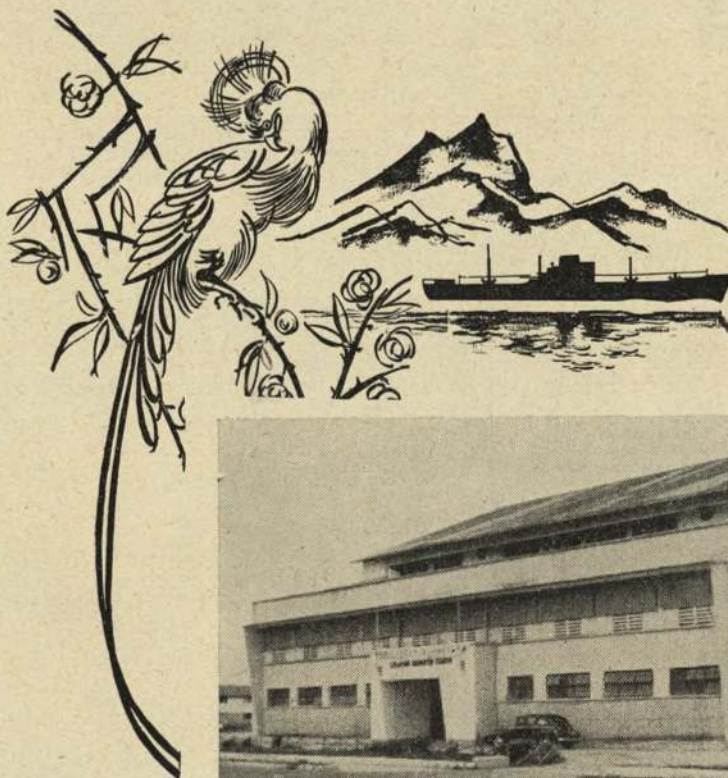
Faste medarbejdere:
Egon Jørgensen, København, Poul
Pedersen, Fyn, Arne Bruun, Sjæl-
land, N. P. Andersen, Bornholm,
Ove E. Olsen, Lolland-Falster, og
Ib Henry Hansen, Malaya.

☆

Medarbejdere ved dette nummer:
Benny Andersen, Knud Christen-
sen, Børge Frederiksen, Palle
Granlund, Jørgen Hammergaard
Hansen, Poul Erik Nielsen, Ole
Mertz.

☆

Indhold:	Side
Thomas Cup rejsen	4
Thailand—USA	18
Indonesien—Danmark	20
Tak	24
Indonesien—Thailand	28
Indonesien—Malaya	29
Små Fjer	31
Malayiske mesterskaber	34
Indien—Danmark	39
Officielle meddelelser	42
Ranglisten	42
Sæsonprogram	43
Tilskuere	45

Singapore Badminton Stadium der i ti dage var skuepladsen for de store Thomas Cup opgør mellem fem nationer.

THOMAS CUP HAR HOLDT FLYTTEDAG

INDONESIEN GJORDE DET UMULIGE MULIGT
DET BLIVER LIGE SÅ VANSKELIGT NÆSTE GANG

Som bekendt fik dansk badmintons bedste mandlige spillere ved sæsonens afslutning en strålende rejse forærende. Nærmere betegnet en tur til Singapore til afslutningen af 1957—58 THOMAS CUP turneringen. Ganske vist blev de sportslige resultater ikke af højeste karat, men selvsagt var den fem ugers rejse en enestående oplevelse, som jeg i de følgende linier skal prøve at fortælle læserne om.

Som det har været publiceret var de heldige udvalgte holdlederen Børge Frederiksen samt spillerne Palle Granlund, Poul Erik Nielsen, Finn Kobberø, Ole Mertz og Jørgen Hammergaard Hansen. Erland Kops, som også var udtaget til holdet var allerede i Singapore — han skulle efter vore kampe derude tiltræde en stilling hos Det Østasiatiske Kompagni i Bangkok, og var allerede i begyndelsen af maj sendt af sted af sit firma.

Ganske naturligt havde vi valgt KASTRUP LUFTHAVN til mødested, og det kan der næppe indvendes no-

get imod, da vi herfra skulle starte turen pr. fly. Alle deltagerne mødte frem i god tid, selv Palle, som omsider havde besluttet sig til at tage med.

I lighed med tidligere år var det også denne gang direktør Knud Tønsberg fra DANTOURIST, der havde tilrettelagt hele rejsen for os, medens SAS påtog sig opgaven at fragte den „dyrebare“ last ud til det fjerne Østen.

Vi går på vingerne.

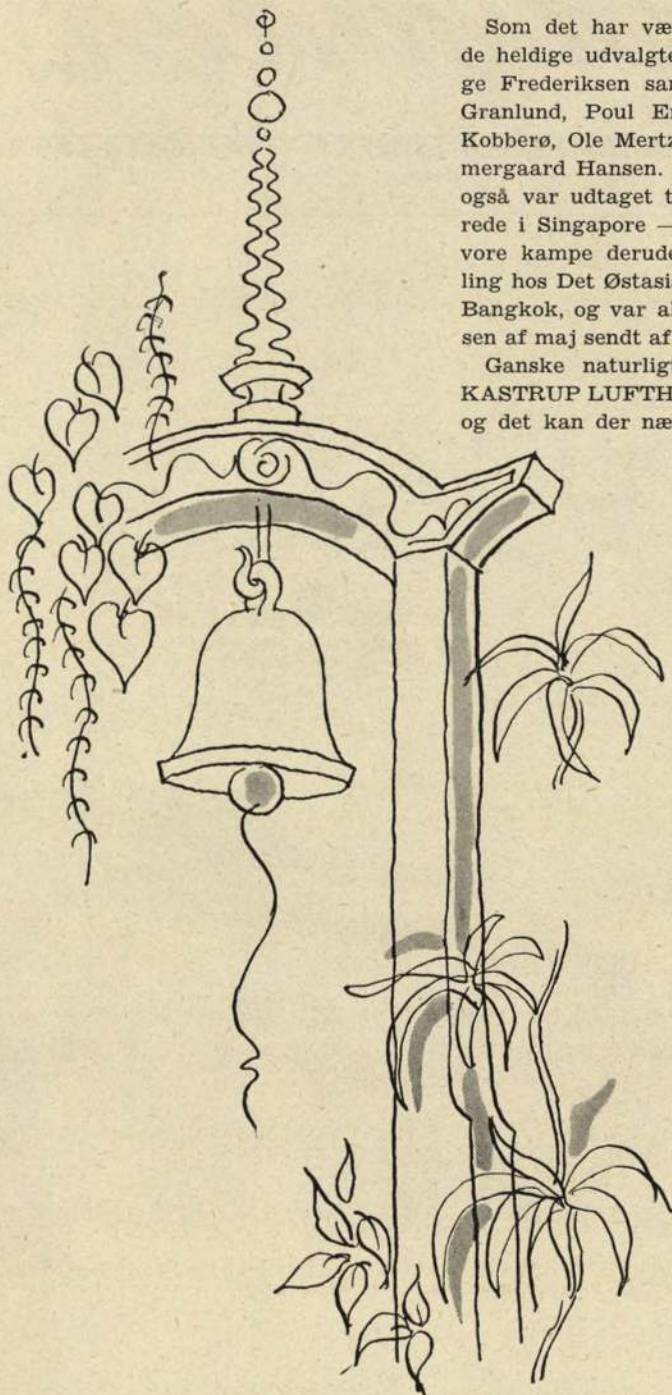
Efter en rørende afsked med den omfangsrige skare pårørende og venner besteg vi så HARALD VIKING, een af SAS' dejlige, store DC7C-maskiner, som skulle føre os så langt som til Bangkok. Vi glædede os straks fra starten over, at maskinen tilsyneladende ikke var helt fyldt — det kunne altid give forventningsfulde sjæle lidt større tumleplads og måske også en bedre hvile om natten. Vejret i Kastrup syntes brugbart, altså med udsigt til en fin start, og ingen må bebrejde os, at humøret var højt hos alle, da vi præcis kl. 14,05 d. 28. maj 1958 lettede fra dansk grund.

Næppe havde vi luft under vingerne, før man serverede lunch ombord, og det forkortede det første lille hop til DÜSSELDORF, hvor vi mellemlandede godt og vel 1½ time efter afgang hjemmefra. Vort ophold i Tyskland var kun kort, men langt nok til, at vi kunne få en forfriskning og samtidig ønske hinanden en god og succesrig tur — det sidste fik vi tids nok lavet om på . . .

Da vi begav os videre, var det med en bitter og sammenbidt holdleder — han var nu i besiddelse af en smule tysk mønt, som han ikke vidste, hvad han skulle bruge til, og den slags kan til enhver tid sætte skår i en nok så stor glæde.

Uden mad og drikke.

Rejsen gik videre, og atter fandt SAS, at vi ikke burde sulte, så vi fik en kop kaffe og et stykke wienerbrød at hygge os med, og inden vi faktisk var klar over det, gjordes klar til landing i den meget smukt beliggende

lufthavn i ZÜRICH. Vi nød straks mellemeuropas fine vejr og behagelige temperatur. I transithallen fordrev vi tiden med at studere de lokale forretningers udvalg af ure, chokolade og diverse souvenirs, men alle modstod vi de mange fristelser.

Kl. 18,20 fortsatte vi, og i hastigt tempo steg maskinen til en højde af 6.500 m, så vi kunne passere alpernes sneklædte tinder på vej sydover. Naturligvis ventede vi blot kort på dagens dinner, men denne ventetid forstod vi at udnytte med et slag bridge. Vort næste stop på turen var ROM, i hvis lufthavn vi opholdt os i lidt over 1½ time. Det betød, at der blev tid til at sende et postkort hjem, og selvfølgelig måtte vi også have en kop espresso for at følge lands skik. Temperaturen var dejlig, lige som vi kunne lide den, men vi var klar over, at det blev værre, når vi nåede vejs ende. I Rom indledte Palle sin journalistik, som han forevrigt dyrkede flittigt på hele turen. En pakistansk gentleman med et yderst særpræget ydre fangede hans opmærksomhed, og han anmodede om at måtte tage et „kunstfoto“ af denne type sammen med det danske hold. Palle fik velsignelsen, og navn-

Danmarks syv repræsentanter. Fra v. Poul Erik Nielsen, Jørgen Hammergaard Hansen, Finn Kobberø, Ole Mertz, Erland Kops, Palle Granlund og holdlederen Børge Frederiksen.

lig da fyren hørte, at vi var sportsfolk, blev vi perlevenner og modtog endvidere indbydelse til at besøge ham, hvis vor vej faldt forbi Karachi på hjemturen. Som underholdning til-

bød han os rideture på kameler, som han herskede over i hundredevis.

Vi måtte videre, og omkring kl. 22,00 kunne vi midt over Italien se frem til en flyvetur på ca. 11 timer.

NÅR DET GÆLDER REJSER

indenlands eller udenlands

med tog-bus-skib eller fly
enkeltpersoner eller grup-
per hedder det

DANTOURIST

aut. rejsebureau

St. Kongensgade 40 . BY 9901

Officielt rejsebureau for
Dansk Badminton Forbund

Afrejsen fra Kastrup lufthavn. Fra v. Finn Kobberø, Jørgen Hammergaard Hansen, Palle Granlund, Poul Erik Nielsen, Børge Frederiksen og Ole Mertz.

En trættende udsigt. Fra luften nikkede vi farvel til Rom og omvendt blinkede den evige stads tusinder af lys et „Arivederti“ til os.

Pakistan.

Kort efter starten trakteredes vi med et par snitter og en kop kaffe, og snart var det midnat og tid for os til at prøve at få lidt søvn. Det er imidlertid ikke helt nemt at sove i siddende stilling, navnlig ikke når man skal, og når ens tanker ganske simpelt ikke kan falde til ro oven på de mange indtryk, man allerede har fået i løbet af den første dag. Men vi fik da alle sluppet lidt af med en lille blund nu og da, og da breakfast serveredes kl. 07,00 om morgenen var vi trods alt ikke helt udkørt. Palle var endda i stand til at fortsætte sine krydsforhør af næsten samtlige passagerer. Jo, han var da ude for at lære . . .

Lidt over kl. 10 mellemlandede vi i KARACHI. For holdets nye medlemmer var det lidt af et chock at blive slået i ansigtet med 37° varme, men veteranerne kunne trøste de nye med, at det var meget værre sidste gang, da termometret viste 38° . . . Varmen fik hurtigt gjort os en smule matte i knæene, og vi lod os synke ned omkring bar'en for at konsumere noget koldt. Børge havde dog åndsnærværelse nok til at opsøge den tidligere danske Thomas Cup spiller, Knud Christensen, som gennem de sidste syv år har været bosat i Karachi. Nogle telefonopringninger skaffede Børge forbindelse med Knud, som i løbet af et kvarter var hos os i lufthavnen, og der blev lejlighed til sammen at skåle i „Pakola“, en hæsleg, lokal efterligning af Coca-Cola. Mødet med Knud resulterede i aftalen om et senere møde, når vi på hjemturen skulle spille i Bombay.

Det var forfriskende atter at komme på vingerne mod køligere luftlag, og da vi var dampet lidt af, og havde fået sat Palle igang igen med interviews og „kunstfoto“s, startede vi andre på kortspillet endnu engang. Kun afbrudt af spisepauser af og til fortsatte vi på denne vis, til vi nærmede os næste station, BANGKOK.

Thailand.

Henad midnat, d. v. s. kl. 18,00 dansk tid, landede vi i BANGKOK. Faktisk var vi i dagens løb blevet snydt for eet af hovedmåltiderne, og vi kunne mærke det i maverne, så vi så frem til overnatningen her i Thailand, hvor vi forhåbentlig på hotellet kunne få lidt at styrke os på. Inden vi kunne nå så vidt, måtte vi dog gennem en skærsild af myndigheder, som fik os til at udfylde stabelvis af formularer — det kaldte sveden frem på panden — nu var vi nået frem til den rigtige, fugtige tropevarme, som vi i de kommende fire uger skulle leve i. Medens vi opholdt os i Bangkok Airport, kunne vi ikke undgå at se de utallige kakkelakker, som færdedes her, men det var for den sags skyld også den eneste modtagelse, der blev os til del i dette land.

Omsider slap vi af sted med en raslende bus, som i en times tid drønedes af sted mod byen, hvor vi blev indkvarteret på PLAZA HOTEL, men stor var vor skuffelse, da det viste sig, at vi ikke kunne få noget at spise. Efter en hurtig vask på de glimrende værelser, gik vi da sammen henad gaden i håbet om at finde et eller andet spisested, men forgæves. Et stærkt indtryk gjorde vel nok de utallige taxi- og samlor-drivers (samlor = taxi-cykle), der på denne sene aften tilbød deres assistance. Det samme gjorde gadens løse piger . . . Nå, vor lille spadseretur blev kortere, end vi havde regnet med, for da vi fandt ud af, at det på den tid af natten ikke var til at opdrive føde, valgte vi at gå i seng hurtigst muligt, og istedet stå lidt tidligere op om morgenen for at få lidt ud af formiddagstimerne.

Vi gør Bangkok.

Som sagt så gjort. Kl. 07,00 var vi ude af fjerene, spiste straks morgenmad på hotellet og begav os til fods i stærk varme mod SAS og ØK, der boede dør om dør i Oriental Avenue. Hos SAS fandt vi ud af, at vi samme eftermiddag ved 18-tiden skulle fortsætte med THAI AIRWAYS til Sin-

Jørgen Hammergaard Hansen får sig et parti dam med en indfødt midt på gaden i Bangkok. (Fot. Pol.).

gapore, og det betød jo, at vi havde nogle timer til at „gøre“ Bangkok i. En bil blev velvilligst stillet til rådighed for Børge, Palle og Poul Erik, der ikke før havde været på disse kanter, og på en sightseeing-tur besøgte de diverse af millionbyens gamle, smukke templer.. Ole, Finn og jeg selv valgte

at spadserere en tur henad hovedgaden for der at gøre enkelte indkøb, og navnlig fristede de særprægede siamesiske sølvbrocher, ørenringe, armbånd etc. Jo. vi fik vist alle noget ud af formiddagen i denne, sydøstasiens største by, hvor landets selvstændighed gennem årene tydeligt viser en

vis stilstand i udviklingen sammenlignet med andre mere europæiske byer i denne del af verden.

Bangkok var oprindeligt en fiskerlandsby, beliggende ved floden Menam. Nu er den en overordentlig vigtig handelsplads i det fjerne Østen. På gaderne vrirler det med mennesker i klæder, som man bestemt ikke ser tilsvarende under vore himmelstrøg. Trafikken er enorm, og døgnet rundt er der et infernalsk spektakel af bilhorn i hele byen.

Palle syntes stadig at ville gøre flere bekendtskaber. Uden for hotellet satte han sig på jorden og fik et parti dam med nogle indfødte.

Vi må videre.

Vi mødtes til lunch på hotellet efter vor tur i byen, og henad kl. 15,30 begav vi os igen pr. bus til lufthavnen. På falderebet fik Børge udleveret alle de papirer, vi aftenen i forvejen majsommeligt havde udfyldt. Ingen i Bangkok syntes at have brug for dem . . .

Omsider var vi igen på vingerne mod vort mål, Singapore. På turen serveredes middag, men ingen fra holdet syntes fristet af de siamesiske

Rejs bedre
skift til fly
sig **SAS**

FLYV

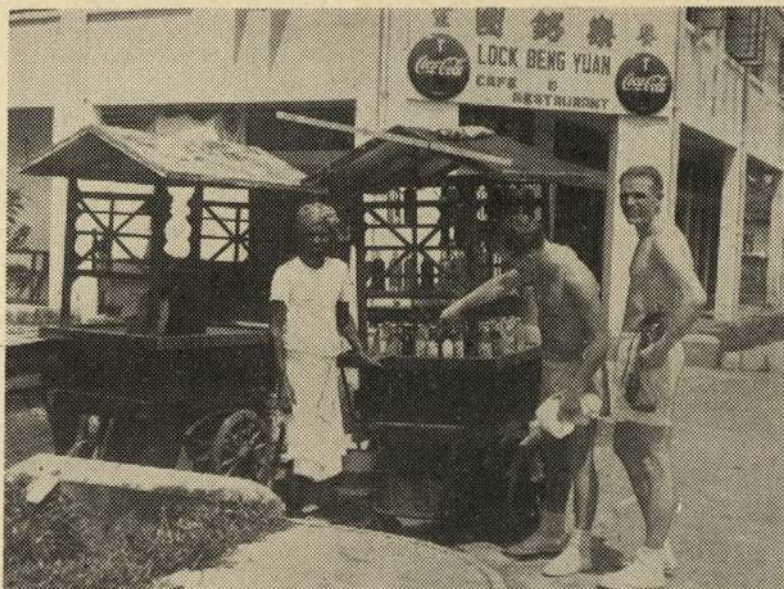
I DANMARK

SAS METROPOLITAN

forbindelserne mellem
landsdelene er lige ideelle,
hvadenten det gælder
ferie eller forretning.

SAS METROPOLITAN

har trykkabine
og langrutekomfort,
de gør hverdagsrejser
til luksusrejse.

Erland Kops og Palle Granlund forfrisker sig med en Coca-Cola. (Fot. Pol.).

godter, og alle fik vi i stedet „een på øjet“, så vi friske og veloplagte kunne møde modtagelseskomiteen i SINGAPORE, da vi ankom dertil umiddelbart før kl. 23,00.

Singapore.

Det første vi fik øje på i Singapore var en kæmpemæssig plakate, der forkyndte et „WELCOME THOMAS CUP TEAMS“, dernæst fik vi lynet fra en flok pressefotografers apparater lige i ansigtet, og lidt øre i hovedet entrede vi lufthavnsbygningen. Først hilste vi på Erland, som solbrun kom os i møde som den første. Dernæst traf vi enkelte af ØK's medarbejdere og naturligvis så den officielle modtagelseskomite, med præsidenten Heah Joo Seang i spidsen. Vi inviteredes ovenpå i restaurationen for at få en forfriskning og for samtidig at hilse på de malayiske spillere. En times tid senere kunne vi tænke på at komme til vort logi, vidunderlige SEA VIEW HOTEL.

Personalet på Sea View hilste genkendende på os, da vi kom dertil. Det trøstede os, at de huskede os fra sidst, og det gav os håb om endnu engang at få en god behandling.

Straks vi havde indskrevet os og fået værelserne anvist, gik vi igang med oppakningen, så vi med god samvittighed kunne gå til ro og for første gang i tre dage se frem til en god søvn i en god seng.

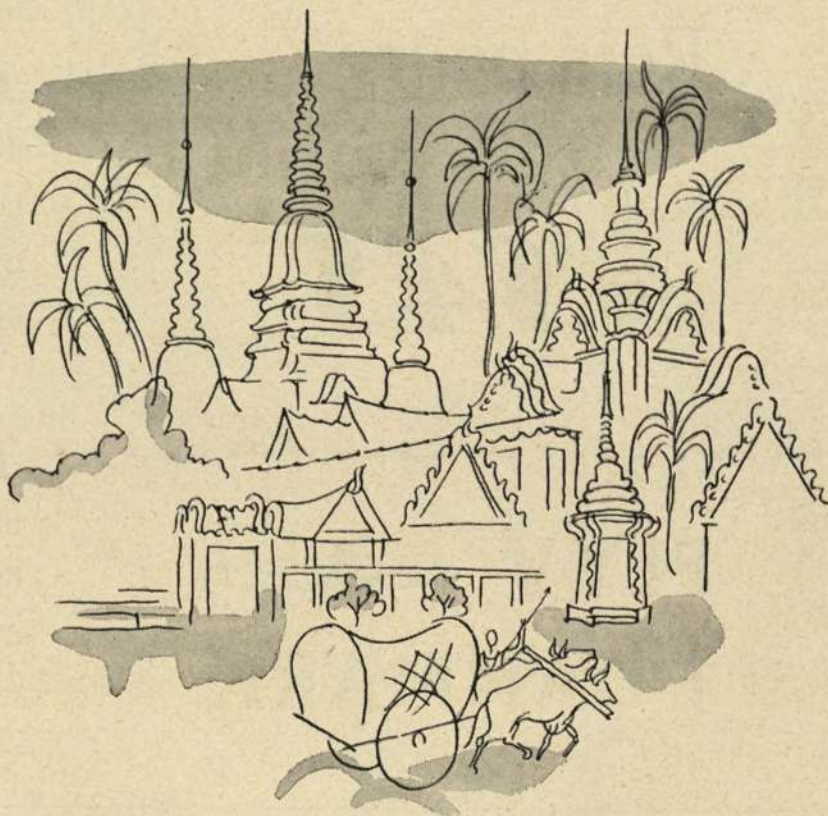
Sea-View.

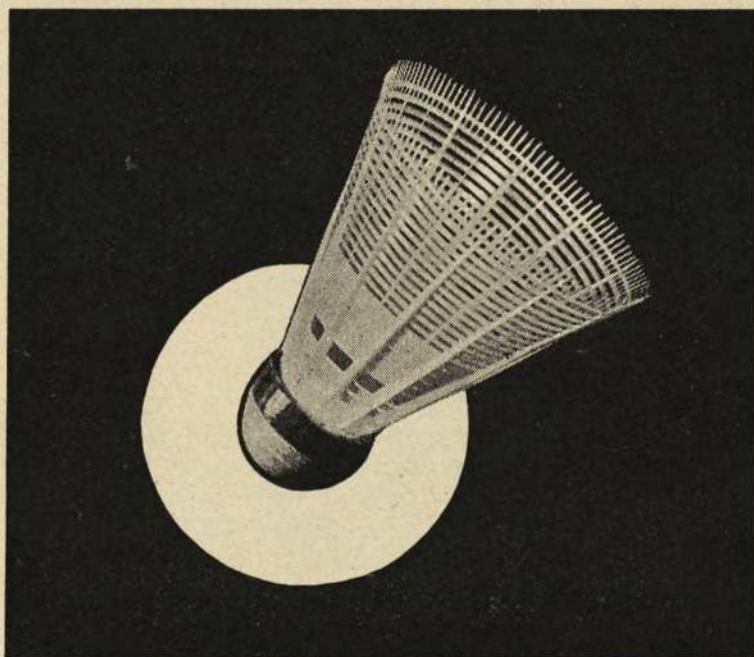
Sea View Hotel er beliggende ca. 6 km fra Singapore's hjerte, og stedet

er ganske simpelt bedårende, lige ud til havet. Vore værelser var bestemt tip-top og samtidig ganske nye. Vi beboede fire værelser side om side, og indretningen i store træk var: Et stort soverum med tilhørende badeværelse, opholdsstue holdt i friske farver og med fikse møbler. Alle værelserne havde installeret air condition, som bedst defineres som det modsatte af

centralvarme. Denne air condition betød, at indendørstemperaturen aldrig kom over 25°, og det kunne nu og da give anledning til en kuldegysning, når man kom ude fra. Ikke desto mindre nød vi de svale værelser, hvor vi hver eneste nat fik os en sund søvn i fjedrende senge.

Når som helst vi ikke havde andre arrangementer ved spisetiderne, indtog vi vore måltider i hotellets „Chicken Inn“, hvor vi virkelig nød tilværelsen. Som regel indfandt vi os til dinner ved 20-tiden, da en hawaiiansk trio underholdt. Henad kl. 21 dukkede maden op, og samtidig overtog et italiensk orkester instrumenterne, og hver eneste aften måtte vi „lide“ under afspilningen af „Wonderful Copenhagen“, da dirigenten havde fundet ud af vor herkomst. Den europæiske mad var fortræffelig, og den kunne vi ikke klage det mindste på. Sagde jeg ikke noget om, at vi nød tilværelsen under middagene her i „Chicken Inn“? Well, grundene var mange. Først og fremmest naturligvis den gode mad og så selvfølgelig musikken fra det iøvrigt glimrende orkester. I haven udenfor vejede høje kokospalmer mod den tropesorte himmel, medens månen skinnede i havet, som sendte en frisk brise ind over vort

DANSK-ENGELSK CARLTON A/S

Haraldsgade 18, N - Tlf. Ægir 550

Børge Frederiksen og Palle Granlund uden for et af templerne i Bangkok.

bord, hvor friske orkideer og en fiks lille lampe gjorde sit til at øge hyggen.

Der trænes.

Noget af det første vi sørgede for ved ankomsten til Singapore var at ordne baner hver eneste dag, så vi kunne pudse formen af og samtidig vænne os noget til klimaet i de ti dage før vor match mod Indonesien. Vi foretrak aften træning, men det voldte store kvaler. Forklaring: De kære værtsfolk havde selv beslaglagt praktisk taget alle aften timerne indtil Thomas Cup matcherne skulle begynde. Vi fandt det meget unfair, at malayerne, som i forvejen havde alle fordele og betingelser for igen at sikre sig pokalen, skulle „stjæle“ de bedste baner fra de gæstende hold, og da vi lavede en farlig ballade over det, lykkedes det os at få tildelt ialt to aftener i SINGAPORE BADMINTON STADIUM, hvor matcherne skulle finde sted. Hallens tilskuerkapacitet lå et sted mellem 7 og 8.000.

De dage vi ikke kunne spille om aftenen, trænede vi formiddag eller eftermiddag, og hver dag bortset fra den sidste før vor match passede vi flittigt træningen, så vi ærlig talt synes at stå ganske godt rustet til det store slag, da dagen endelig oprandt, men herom andetsteds.

Det var ganske normalt, at de forskellige hold kun ønskede at træne for lukkede døre — vi tog ikke dette helt så højtideligt.

Vi havde „konto“ i hallens restaurant, og hvad vi var i stand til at kon-

sumere af Coca-Cola efter en ganske almindelig træning nærmede sig det utrolige.

Hallen var ikke værst at spille i, dog var der huller i væggede, der, hvor man normalt ville have sat vinduer, og det kunne medføre en vis gennemtræk, som flyttede bolden under spillet, men denne gene ville jo være ens for alle parter. Værre syntes det at være med gulvet, som var meget hårdt og som skaffede os nogle forfærdelig ømme fødder og ben. Heldigvis bevilgede Børge os en massør nogle gange, og som han æltede os,

Thomas Cup pokalen, der har kostet megen sved og tårer.

syntes han virkelig at få noget i retning af badmintonspillere ud af os, selvom hans største vanskeligheder var med Ole, der selv udtalte, at massøren i hans tilfælde skulle lave en Thomas Cup-spiller ud af absolut ingenting, og det var selvfølgelig et utaknemmeligt job.

Tuskhandel.

Straks fra vor ankomst til Malaya, var der stor interesse om os. Årets danske resultater i All-England havde afgjort sat sit præg, og malayerne frygtede virkelig det danske hold. Populariteten skaffede os alle de Coca-Cola'er, vi kunne drikke på hotellet. Ligeledes reddede vi os hver uanede mængder af tyggegummi samt nogle æsker „Essence of Chicken“, et præ-

parat som enhver mester måtte drikke for at holde formen vedlige.

Om denne „Essence of Chicken“ kan fortælles følgende lille søde historie: Børge fik en dag omtalte udleveret til holdets spillere, men inden vi tog til hotellet, kørte Børge, med æskerne under armen, samt Ole og jeg til en forretning, der handlede med krokodilleskindsvarer. Længe stod vi der og handlede, og jeg fik gjort mine indkøb. Børge syntes derimod, at den handlende var meget ublu med sin pris på det, han kunne tænke sig. Resultatet blev, at Børge pludselig spurgte indehaveren af forretningen, hvor meget den slags „Essence of Chicken“ egentlig kostede. Manden nævnte en pris, og pludselig tilbød Børge at betale 40 malaydollars + 2 æsker kyllingeessens, og manden hoppede på den . . . Det er indlysende, at holdet mistede en hel del af selvsikkerheden efter denne hændelse.

Apropos shopping — naturligvis var vi næsten hver dag en tur i byen for at se på de mange herligheder. Vi lærte meget hurtigt, at de handlende som regel tilbød kolde drinks for at gøre kunderne mere forhandlingsvenlige. Altså, når vi var tørstige, masede vi syv mand ind i en eller anden forretning, fik syv kolde Coca-Cola'er og meget ofte gik igen uden at have købt noget . . .

Alle vegne skulle man handle længe og inderligt om priserne. Poul Erik anskaffede sig en dag et par solbriller til 8 dollars. Da han nogle dage senere fik lyst til at købe endnu et par, var

Taxi-cykler på gaden i Bangkok.

han samtidig blevet en hel del mere vaks til at slås om priserne, og så fik han et tilsvarende par briller til 3 dollars! Palle blev varm på en kuglepen til sine mange skriverier, og han fik tilbudt den til 5 dollars, men ville være sikker på ikke at betale for meget og modbød da 3 dollars. OK, sagde den handlende, så skal du få den til 2,50 Det var et chok, som var svært at overvinde . . . Ole syntes ganske fascineret af spraglede skjorter. Siden har det vist sig, at den samlede ungdomsafdeling i SIF går rundt i disse mere eller mindre rædselsfulde klædningsstykker, som Ole nogle uger i forvejen havde udstillet på værelse nr. 16 på Sea View Hotel.

Change Alley.

De fleste af vore mindre, billige indkøb blev foretaget i Change Alley, en ganske smal gyde på et par hundrede meters længde. Herinde var det umuligt at se solen, som var fuldstændig tildækket med varer fra de handlendes velassorterede boder. Man kunne få alt, hvad hjertet begærede her, og ligegyldigt hvad man end købte, kunne man være sikker på at have be-

talt mere, end man ville komme til andre steder, men alligevel lokkedes vi stadig tilbage til den særprægede stemning i Change Alley, hvor man ustandselig havde en eller anden fyr hængende over sig for at overtale een til at købe netop det, han kunne tilbyde meget bedre og meget billigere end alle andre.

Singapore Swimming Club var et af de steder, vi slappede bedst af. Vi kom der ofte og fik en dukkert i det dejlige svømmebassin, hvis vand var mere end 30° varmt, men alligevel dejligt svalende, hvis man forinden havde opholdt sig i solen.

En anden populær afslapning blandt holdets medlemmer var byens biograf. Som Thomas Cup spillere kom vi gratis ind om eftermiddagen, og jeg tror, vi så 7—8 forskellige film under opholdet i Singapore. Hver gang var det en mildest talt forfærdelig dårlig film vi så, men vi regnede med, at det til sidst måtte lykkes os at finde en hæderlig forestilling — det gjorde det blot ikke. Nå, også biograferne havde air condition, så alene det var pengene værd.

Vi var en søndag efter vort neder-

lag på en fornøjelig udflugt til en lille tropeø syd for Singapore. Øen var fuldstændig som den slags, man engang imellem drømmer sig hen til, ganske øde og ubeboet. Det var en strålende oplevelse. Vore værter på turen var unge ØK'ere, som havde lejet et par motorbåde til transporten, der tog omtrent to timer hver vej.

Vi havde selv proviant med, dejlige kyllinger og frugt, og det blev en dejlig dag, vi her fik ud af det, samtidig med, at vi blev „åndsvagt“ forbrændte af solen. Medens vi var derude på Pulau Dua, blev det pludselig regnvejr, og det var regn, vi ikke ofte oplever i Danmark. Vor eneste redning for den kølige regn var havet, så hvad andet kunne vi gøre end smide os på havbunden med blot hovederne over overfladen.

Strabadser.

Af andre oplevelser bør nævnes den dag, vi fik Børge med til vor træning efter Indonesiens-matchen. Vort formål var vel nok at få Børge til at forstå, hvor udkørt man kunne blive ved at spille badminton i en hal, hvor termometret viser mere end 40°. Finn og

DER ER EN D. S. I. BOLD TIL ETHVERT FORMÅL

Turnering eller træning - Topspiller eller begynder

ARISTO

KR. 2,70

ASTOR

KR. 2,00

MATADOR

KR. 2.25

OLYMPIC

KR. 1,75

DOMINION SPORTS INDUSTRI A/S

ROSENVÆNGETS ALLE 6 • KØBENHAVN Ø • ØBRO 2380

Børge dannede par i en double mod Palles og undertegnede, og måske var det lidt med overlæg, at vi tre fik kampen til at gå over tre sæt. Ikke desto mindre, Børge holdt ud til det sidste, men ved kampens slutning var han nærmest parat til en tur på hospitalet, og han indrømmede vanskeligheden ved at skulle spille så vigtige og anstrengende kampe, som dem vi var udsat for.

Radio Malaya havde fat i os et par gange. En dag var Poul Erik og jeg selv gæster i studiet til en udsendelse ved navn „Visitor's Book“, og vi måtte svare på diverse spørgsmål i forbindelse med vort besøg og badminton-sporten som helhed. Den dag Malaya og Indonesien skulle udkæmpe finalen, deltog Børge og Ole sammen med ledere og spillere fra de øvrige udsagnede hold i en udsendelse gående ud på chancerne i den forestående match.

Alle matcherne blev optaget på film, som vist i utallige biografier, og det var vanskeligt for os at forstå, hvordan vi kunne tabe, når vi så os selv optræde på det hvide lærred.

Sightseeing.

Poul Erik og Børge blev en dag hentet til en interessant tur til Mount Austin Rubber Estate, een gummi-plantage tilhørende ØK's plantage-afdeling, beliggende i staten Johore en times biltur fra Singapore. Vi andre havde før været på denne tur, som lærer de besøgende alt om fremstilling af gummi.

Med Ib Gade-Gerst fra ØK var vi alle en dag på sightseeing-tur i selve Singapore og nærmeste omegn. Aldrig har vi vist set så mange templer på så kort tid, men det var virkelig belærende. Også den botaniske have besøgte vi, og det blev ikke sidste gang vi indfandt os i den skønne have, hvor aberne vrimer i træerne, og hvor man ser blomster, planter etc. fra den ganske klode.

Samme Ib, som er en ihærdig tennis-spiller, overtalte os en tidlig søn-

dag morgen efter Thomas Cup til at lave en lille tennisturnering på Sea View Hotel's baner. Det gjorde vi, og Finn løb med sejren i stor stil, måske nok takket være det gode handicap, han blev tildelt!

Vil du i verden frem.

Den dag Thomas Cup-turneringens første match skulle finde sted — det var mellem Thailand og USA — deltog alle nationerne i en festlig indmarch med faner, båret af spejderdrengene, nationalmelodier og militærfanfarer.

Denne match var vel den eneste, som ikke kunne samle den aller største interesse, og man så en del tomme

David Bloomer, hon.referee. under turneringen. (Fot. Ekstrabl.).

pladser, men det kunne ikke ødelægge den enorme stemning omkring hele arrangementet. Samtlige matcher overværedes af den siamesiske prinsesse, en storesøster til kongen af Thailand, og alene denne lille venlige dame var nok til at kaste glans over arrangementet. Det var morsomt at se Thailands spillere bukke dybt for prinsessen før og efter deres kampe. Store, typisk amerikanske Jim Poole fulgte eksemplet op til stor morskab for alle. Det så kosteligt ud.

Sort magi.

Der har været talt så meget om sort magi fra indonesernes side, og det foregik på den måde, at de hold, indoneserne skulle møde, fik overrakt et emblem umiddelbart før hver match, og de øvrige asiater fortalte bagefter, at modtagerne af disse emblemer da

var under indflydelse af indonesernes sorte magi. Andre påstod, at den indonesiske holdleder foretog mærkelige bankesignaler i gulvet med en sten for stadig at være i kontakt med sine spillere, når de var på banen. Det kneb lidt for os danske at indse alvoren i dette, men da een af de siamesiske spillere fortalte os, at de selv havde medbragt sort magi og kun blev slået af Indonesien, fordi dette lands magi var bedre, vidste vi ikke rigtig, hvad vi skulle mene om det hele... Kun Ferry Sonnevill fra det indonesiske hold virkede intelligent, de øvrige sagde ikke meget og henviste altid til Ferry, der uden overdrivelse betragtedes som en konge og helt af sine holdkammerater. Det var Ferry, der udtalte sig til pressen på Indonesiens vegne, og det var ham, der førte ordet, når holdet blev filmet. Han var midtpunktet, og han vidste det. Hvis man spurgte ham, om det indonesiske hold var veloplagt, lød svaret: „Ja, MIT hold er klar, og MINE drenge vil vinde.“

Invitationer.

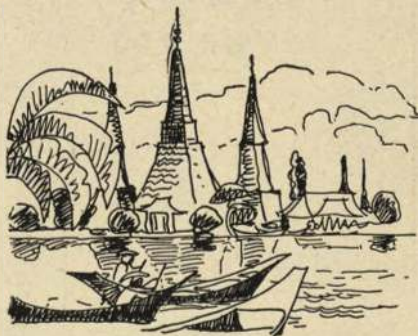
Naturligvis deltog vi i mange officielle arrangementer i forbindelse med Thomas Cup mesterskaberne.

Det første var en lunch givet af unge handelsfolk, JAYCEES, til de besøgendes ære. Det var en kineser-lunch, og vi måtte have spisepindene i sving. Det var vanskeligt i starten, men jo længere hen på turen vi kom, jo dygtigere blev vi til den lille kunst.

Heah Joo Seang, præsidenten for Badminton Association of Malaya, gav en anden lunch på Ocean Park Hotel. Her fik vi mere europæisk mad til vor større glæde. Under luchen op læste David Bloomer fra Scotland, overdommeren i matcherne, en hilsen han havde modtaget fra Sir George Thomas til samtlige deltagende nationers spillere, og hilsenen blev om-

gående telegrafisk besvaret til stiftelsen af det verdensomspændende badmintonarrangement.

☆

The Mayor and Councillors of the City Council of Singapore var værter ved et „masseparty“ også til holdenes ære, og under receptionen, som holdtes i Victoria Memorial Hall, måtte alle holdenes ledere sige et par ord. Der blev budt på lette forfriskninger.

☆

His Excellency the Governor and Lady Goode anmodede om fornøjelsen af vor tilstedeværelse ved et garden party i anledning af den engelske dronnings fødselsdag d. 12. juni, og vi indfandt os sammen med omkring 2.000 andre gæster. I en sådan vrimmel skal man være mere end heldig for at få blot en orange squash. Ikke desto mindre var det ganske morsomt at deltage i festlighederne i den skønne park, hvor bl. a. et regiment skotske highlanders underholdt med sækkepibemusik.

☆

Endnu en frokost blev givet af Mrs. Loke Yew på Cathay Organisationens

vegne, også den fandt sted på Ocean Park Hotel, og maden var tålelig.

Skandalemiddagen.

Det største officielle arrangement var vel nok den afsluttende banket givet af det malayiske badminton forbund på Cathay Restaurant. Det var en vaskeægte kinesermiddag bestående af 10 forskellige retter. Under middagen holdtes mange glimrende taler, som rigtig skulle give Thomas Cup turneringen en festlig afslutning, da Heah Joo Seang rejste sig for først at takke for de mange pæne ord, der var blevet sagt om arrangørerne, for dernæst at vælte en anklagende møgbunke ned over de malayiske spillere, fordi de ikke endnu engang havde sikret sejren. Det var overordentlig pinligt for hele den fine forsamling, der bl. a. talte den siamesiske prinsesse samt Singapores overborgmester og andre honoratiores, at høre på formandens sjofle bebrejdelser af spillerne, hvis form, efter hans mening ikke tydede på, at holdet havde ligget 1½ måned i træningslejr, før det blev slået af Indonesien i slutkampen. Lille Eddy Choong brød fuldstændig sammen oven på den omgang og græ-

dende måtte han assisteres lidt til side for ikke at vække alt for stor opmærksomhed midt i festen, som Heah Joo Seang dog havde spoleret komplet med sin dårlige sportslige indstilling. Iøvrigt annoncerede Mr. Heah sin tilbagetræden fra forbundet efter Thomas Cup-regnskabernes afslutning, og jeg kan ikke se andet end, at malayisk badminton må være glade for den løsning, da en sådan leder ikke er sin post værdig.

Aviserne i de følgende 14 dage var sprængfyldt med læserbreve om den pinlige affære, og der blev sagt drøje ord både for og imod. Det er givet, at Malayas tab af Thomas Cup'en var et alvorligt slag for landets prestige, men endnu mere alvorligt syntes det dog at være, at man ikke kan tage et nederlag. Et enkelt læserbrev foreslog for resten, at man gjorde d. 15. juni til national sørgedag indtil Thomas Cup'en var genvundet . . . Det siger vist sparto til alt andet. Uha!

Nå, det var et lille sidespring. Efter Heah Joo Seang's famøse tale, satte man i hast et floor show igang, men det kunne ikke glatte ud på intermezzoet, da det ydermere var et ret ringe floor show.

Det største udvalg i

BADMINTON

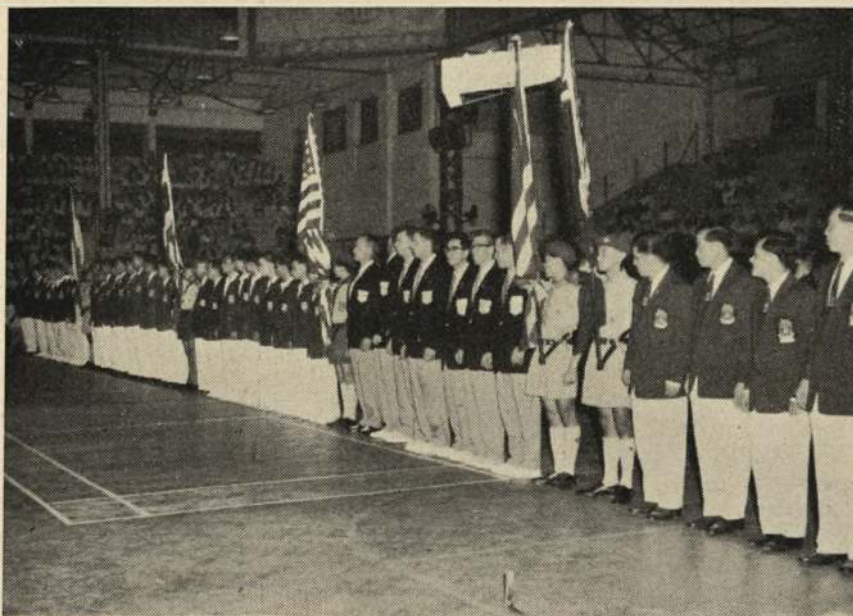
POULHOLM
Sportsmagasin

Silkegade 11 — København K
Telefon C. 3082 — 13382. Mi, 1082

Victor Imperial
" Royal
" Renown
" Superb.
" 300

KETCHERE
STRENGE
TRØJER
SHORTS
SOKKER
RAMMER
BOLDE
SKO
OG
NET

Repræsentanter fra fem nationer marcheret op.

Morsommere var det næsten under selve middagen før talerne, da en spiller fra hvert hold måtte optræde med en sang e. l. Fra det danske hold kunne der kun blive tale om Palle, som diskede op med een til lejligheden komponeret „Joe Hock Blues“ til ære for Indonesiens bedste singlespiller. Den vakte selvsagt stormende jubel.

☆

Også ØK lavede en officiel festaften for os, og uden sammenligning kan jeg trygt sige, at vi her mere os væsentlig bedre i selskab med det meste af den danske koloni i Singapore, end til alle de andre parties tilsammen. Hos danskerne følte vi os hjemme, om det så var officielt eller uofficielt, og som sædvanlig nød vi stor glæde af vore landsmænds gæstfrihed, når som helst anledning gaves dertil.

Singapore.

Inden vi forlader Singapore, er det måske på sin plads at fortælle lidt om selve stedet. Singapore er en ø med ca. 1½ million indbyggere. 50 % siges at være under 18 år, altså en vrimmel af unger. 78% af Singapores indbyggere er kinesere, 13% malayer, 8% indere, medens 1% er europæere. Byen er meget europæisk præget, selvom China Town og malayiske kampongs, landsbyer, giver et vist orientalsk udseende. Befolkningens klædningsdragter er meget forskellige. Ganske naturligt holder de kinesiske kvinder sig til Cheongsam-kjolen med slids i begge sider, malayerne går i Sarongs, og

inderne i sarees, medens mændene bærer hvad de bedst synes. I alle tilfælde et farverigt skue.

Det moderne Singapore blev grundlagt af Sir Stamford Raffles i 1819, og i dag er byen eet af de aller vigtigste handelscentre i sydøstasien. Kineserne sidder ganske på handelen i den lille koloni, ligesom de præger de politiske aktiviteter.

Klimaet er tropisk, altså varmt og fugtigt. Temperaturen i den tid, vi opholdt os i Singapore lå på omkring 33° i skyggen, og det er slet ikke uudholdeligt, når man da kan tage tilværelsen med ro. Den store fordel

ved Singapore er vel også, at en frisk havbrise døgnet rundt svaier hele øen. Mest behageligt er der tidligt om morgenen og fra omkring kl. 17 til solnedgang henad kl. 19.

See You Again.

Vi var efterhånden nået til d. 17. juni, dagen for vor afrejse. Kuffertpakningen var noget af et problem, da vi trods alt havde forøget vor bagage ganske betydeligt i de forløbne tre uger. To timer før vi skulle afsted, da vi alle så ganske opgivende på hinanden, fik Ole den lyse ide at tage til byen for at købe ekstra kufferter. Han reddede situationen, da han en times tid senere returnerede med en kuffert til os hver, og glade var vi igen, da vi fik al vort ragelse med os.

Personalet på Sea View syntes alle nærværende, da bilerne skulle tage os af sted til lufthavnen. Om det virkelig var for at byde os farvel, eller snarere for at se om der vankede drikkepenge, blev vi ikke klar over, men de sagde da alle „See you again“, hvortil Ole med sørgmodig stemme replicerede: „We shall never Sea View again“, vel vidende at næste Thomas Cup turnering skal afvikles i Indonesien . . .

Penang.

Med en chartret maskine fra Malayan Airways kom vi alt i alt ca. 30 spillere af sted fra Singapore med PENANG som mål. Samtlige skulle her deltage i de malayiske mesterskaber i de følgende dage. Turen tog om-

Fra v. Palle Granlund, Jørgen Hammergaard Hansen, Erland Kops, Finn Kobberø, Poul Erik Nielsen, Ole Mertz og Børge Frederiksen.

kring fire timer og gik ganske smertefrit. Ved ankomsten til Penang gentog modtagelsen fra Singapore sig. Fotografierne blitzede, pressefolkene stillede deres mere eller mindre tåbelige spørgsmål og modtagelseskomiteen bød os hjerteligt velkommen, inden de lodsede os ind i en bus, som skulle bringe os til vort logi. På vejen fra lufthavnen stoppede vi ved SNAKE TEMPLE, øen Penangs største attraktion. Dette gamle tempel huser et utal af slanger, som søger ned fra bjergene, men ens for alle disse slanger er, at de ser mere eller mindre søvnige ud. Overalt i templet ser man dem, kun ikke på gulvet, hvor de først søger ned om natten for at æde de æg, der bliver lagt ind til dem.

Fra Snake Temple kørte vi videre til PEKING HOTEL, et typisk kineserhotel, som skulle være vort kvarter i næsten en uge. Det var en brat overgang fra Sea View, men bestemt ikke til det bedre. På vore værelser var ganske vist air condition, men belysningen udgjordes af lysstofrør, som bestemt ikke hyggede. Restauranten var trist, og den eneste underholdning var en music box, som kun havde kinesisk kattemusik eller Rock'n Roll

på sit repertoire. Vi havde ikke rigtig mod til at gå igang med menukortet, kun pandekagerne fristede os, og dem spiste vi til gengæld på alle døgnets timer.

Stemning til stede.

Før mesterskaberne trænede vi et par gange, den ene var en ikke helt sædvanlig træning, idet den foregik midt i skoletiden på Han Chiang Highschool, hvor også turneringen skulle finde sted. Da eleverne havde frikvarter strømmede de alle til gymnastiksalen, og der blev en jubel uden lige, da de overværede de fremmede spillere i aktion. Samme formiddag havde siameserne trænet, og skoleeleverne ligefrem nægtede at gå tilbage til skolearbejdet, hvorefter siameserne måtte anmodes om at stoppe spillet til børnene havde forladt salen. Det skete ikke uden hujen og piften fra tilskuernes side.

En anden usædvanlig ting, vi bemærkede under træningen, var de mange svaler og flagermus, der svævede rundt i lokalet. Det kunne virke en smule forvirrende, hvis ens drabelige smash kom i nærheden af disse istedet for den lille, hvide fjerbold.

Uheldene begynder.

Den næste træning var langt mere uheldig, da Palle i en herre double fik en bold i øjet, så det blev nødvendigt at få ham under lægebehandling, som resulterede i en todages indlæggelse på General Hospital. Det var selvsagt ingen morsom oplevelse, men Palle tog uheldet med godt humør, og benyttede chancen til at få hvilet godt ud.

☆

Der var ingen mulighed for, at Palle kunne deltage i mesterskaberne, således at det danske hold var svækket fra starten. Bedre blev det ikke, da Erland måtte lægge sig en dags tid med et lettere mavetilfælde, og såvel Poul Erik som Finn måtte slås med betændelse i fødderne fra nogle smårifter. Navnlig sidstnævnte syntes handicappet af infektionen og fik et par penicillinindsprøjtninger. Helt galt blev det imidlertid, da Børge som følge af en omgang forkølelse totalt mistede stemmen og derved ikke kunne heppe for de „overlevende“ på banen. På den anden side set hjalp Børge os ved sin tavshed til et par behagelige og stilfærdige dage...

Forlang vort katalog . . .

Start badminton sæsonen i Stadion

Steelfighter m. Imperial kr. 98,00
Goldenply m. stålskaft kr. 84,00
Metallac m. Renown .. kr. 75,00
Metallac m. Profect .. kr. 66,00

Aristokrat m. tarm .. kr. 48,00
Sussex kr. 36,00
Steelmaster m. nylon .. kr. 29,00
Rio m. nylon kr. 22,00

BEKLÆDNING i de rigtige kvaliteter

SKO: Codan — Tretorn — Dunlop

SOKKER: Bomuld — Uld — Doré Doré — Grand Slam

SHORTS: m. bred elastik i satin

NEDERDELE: rundskårne — plisserede

BLUSER: Victor — Blueball — Whiteball

SWEATERS: Heluldne i flere farver

Sportsmagasinet

STADION A/S

ved indgangen til Stadion

ØSTERBROGADE 79 - ERIK HANSEN - C. 12946 - ØBRO 1083

Festival.

Som i Singapore skrev vi et utal af autografer på hotellet, eller hvor vi befandt os. Populariteten var altså ikke helt gået fløjten! Vi fik endog en henvendelse fra en fyr, der ønskede at få en ketcher forærende. Vi efterlod ham een, der alligevel var knækket, og forhåbentlig har vi derved skabt yderligere good will for os selv og landsmænd på de kanter!

Arrangørerne i Singapore tog sig praktisk taget slet ikke af os, og vi var mere eller mindre overladt til os selv. Det var slet ikke tilfældet i Penang, hvor blandt andet et par herrer fra turneringsledelsen tog os med på sightseeingtur en dag. Som på tilsvarende ture besøgte vi flere smukke, gamle templer tilhørende diverse religioner, men vi var også en tur i Penangs bjerge, eller rettere bakker. Det højeste punkt var omkring 800 m over havets overflade, og vi kom dertil pr. tog, som klatrede stejlt til vejrs. Ejendommelig nok viste temperaturen blot 24°, da vi nåede op i de luftlag, næsten en forskel på 10° fra temperaturen ved bakkens fod.

Biograftere var der ikke megen anledning til i Penang, men til gengæld gæstede vi flere gange den lokale, vidunderlige svømmeklub.

Badmintonmesterskaberne var et led i Penang Festivalen, som netop stod på under vort ophold i byen. En anden afdeling af festivalen var vandregattaen, som bl. a. Palle og Børge overværede og ved samme lejlighed fik chancen til at forsøge sig på vandski.

Receptioner.

Også i Penang deltog vi i forskellige receptioner, etc. Byens borgmester bød en dag på morgenkaffe på City Hall, hvor hver af gæsterne som souvenir fik udleveret en nydelig lille bog om Penang.

His Excellency the Governor of Penang & Lady Uda indbød os til et cocktail party i deres park. Her hilste vi bl. a. på H. S. Ong, der i 1938 vandt den internationale turnering i København.

Heah Joo Seang var igen på krigstien med en invitation til kinesisk dinner, og den var ganske afgjort ikke efter vor smag. Middagen holdtes i hans pompøse hjem, bygget af en dansk arkitekt. Det bør anføres, at ingen af de malayiske spillere fra

Thomas Cup-holdet indfandt sig på grund af Mr. Heah's tale i Singapore.

Endvidere var vi gæster ved en lunch i Beach Bungalow Hotel, hvor værterne var en lokal badmintonklub.

Ø. K.

Også den derværende stab hos ØK gjorde sit bedste til vor ære og fornøjelse. Direktør Lind traktede på ris og karry i sit dejlige hjem, og ØK's ungkarle holdt Sct. Hans aften for os i deres messe, hvor vi nød dejlig dansk koldt bord.

Kongeligt.

Den siamesiske prinsesse fulgte stadig begivenhederne med stor interesse, og overalt så vi hende venlig og smilende. Også kongen af Malaya og øvrige højtstående personer glædede arrangørerne af badmintonmesterskaberne med deres nærværelse på finaleaftenen, hvor ca. 1000 tilskuere udgjorde det livlige og interesserede publikum.

Penang.

Penang er som Singapore en ø. Selve byen hedder iøvrigt Georgetown, men kaldes i populær tale kun Penang. Øen er væsentlig mere naturskøn end Singapore, dagene er en halv times tid længere, og temperaturen stort set det samme som i Singepore,

selvom den lokale befolkning stædigt påstår, at Penang er køligere.

Hjemad via Ceylon.

Tirsdag d. 24. juni midt på eftermiddagen slog afskedens time, og vi begav os til øens lufthavn for derfra at tage videre med Malayan Airways til Singapore. Vi blev mødt af Ib Gade-Geerst og Ib Henry „Basse“ Hansen, og på sidstnævntes venlige indbydelse tog vi alle til hans hus, hvor vi udfyldte ventetiden med et tiltrængt måltid dansk mad. Desværre måtte vi allerede af sted et par timers tid senere, og kl. 21,30 indfandt vi os igen i Singapore Airport, indskrev vor bagage hos BOAC, hvis BRITANNIA turbojet-maskine skulle føre os videre. En mindre forsinkelse opstod, og først ca. kl. 23 lød startskuddet, og vi gik i luften på vej mod INDIEN. Midt på natten, medens vi faktisk sov helt godt i den næsten tomme maskine, blev vi vækket til mellemlanding i COLOMBO på CEYLON, den berømte te-ø. Den times ophold vi her gjorde, kunne vi mageligt have undværet. Oplevelserne i det triste transit-lokale var lig nul, og vi var helt tilfredse, da vi atter kaldtes ud til maskinen.

Bombay.

Godt kl. 07,00 om morgenen landede vi så i BOMBAY, og trods det tidlige tidspunkt var det meste af turneringsledelsen mødt frem, foruden naturligvis vore friske og morgenduelige danske værter. Det var herr Knudsen, som havde tilbudt at huse Finn og mig selv samt herr Packness de øvrige holdmedlemmers vært.

☆

I biler kørte vi til handelsattachéen Kjeld Packness' hus og nød en dejlig breakfast. Siden blev Børge, Ole, Palle og Poul Erik under fru Birgit's kyndige vejledning indkvarteret i det store hus, medens Mr. Kundsen bragte Finn og mig med til fru Lissi. Turen var vel noget i retning af den værste biltur, vi nogensinde havde prøvet, og årsagen var ganske simpelt den, at monsunregnen var kommet til Bombay nogle dage i forvejen, og det betød faktisk konstant regnvejr i 2—3 måneder. Den regn vi oplevede var i stand til at standse alt liv i byen — sådan så det i hvert fald ud for os. Bevar mig vel, hvor det regnede, og det var bestemt ikke småbyger eller stille, silende regn. Det var vand i tove...

H. S. Ong.

Vi hygger os.

Omsider ankom vi dog til vor residens, baksede vor omfangsrige bagage ind i elevatoren, som modstræbende slæbte os til fjerde sal, hvorfra man i klart vejr kunne have den dejligste udsigt over en stor del af kæmpe byen, hvor mere end 3½ million mennesker siges at holde til.

Vi tilbragte en stilfærdig dag hos familien Knudsen til henad 18,00, da vi havde aftalt møde i Bombay Gymkhana, sportsklubben, hvor vor landskamp skulle afvikles. Vi havde til hensigt at træne et par timers tid, og samtidig overbevise os om, at Palle igen var spilleklar. (Erland var nu i Bangkok, og vi kunne ikke godt undvære flere spillere). Heldigvis syntes Palle nogenlunde i orden, og vi kunne foretage holdudvekslinger og lodtrækning overvåget af matchens referee. Den sidste del af aftenen tilbragte vi med middag hos vore respektive værter.

Sikke priser.

De næste to aftener spilledes landskampen mellem Indien og Danmark, for en samlet tilskuerskare på ca. 1400, der måtte betale 30, 45 eller 75 kroner for en billet, og naturligvis var disse priser skyld i, at henimod 600 pladser forblev ledige.

Efter matchens afslutning deltog vi i Bombay State Badminton Association's officielle dinner i Gymkhana-klubben, og den følgende aften, vor sidste i Bombay, afholdt herr og fru Packness en morsom aften, hvor hele den store danske koloni var gæster.

Ganske indlysende forhindrede det umulige vejr enhver form for sightseeing, og det meste vi kunne strække os til var en smule shopping om formiddagene, men til gengæld fandtes også mange herligheder i „paraplyernes by“.

Finn og jeg besøgte for resten en dag All India Radio, hvor vi var hovedpersonerne i et interview.

Jeg bør vel også nævne, da vi på vej til matchens anden dag blev forsinket i over en halv time på en ubetydelig strækning, som normalt ikke tog mere end 10 min. Grundet regnen var det håbløst at komme igennem med bilen, og jeg var meget nær ved at blive scratchet, da arrangørerne heldigvis fandt ud af at lave programmet en smule om, så jeg ikke skulle impliceres i den første kamp.

Karachi.

Dagen for vor afrejse oprandt. Vore værter transporterede os til Santa Cruz Airport, hvor vi tog en rørende afsked, dybt taknemmelige over den store gæstfrihed vi havde mødt, navnlig naturligvis hos vore værtsfolk, og sammen med Knud Christensen, der som tidligere nævnt kom til Bombay under vort ophold der, besteg vi PAKISTAN AIRWAYS' Viscount Service for et par timers tid senere at lande i KARACHI, hvor Knud overtog værtsskabet og på allerbedste vis sørgede for os under vort 7 timers besøg i byen.

Kort efter vor ankomst til Knud og fru Tove's lejlighed, klædte vi om og kørte til stranden, hvor vi i et par timer boltrede os i den persiske havbugts kæmpebølger og iøvrigt forsøgte os som kamelryttere på strandbredden. Da vi vendte tilbage henad eftermiddagen, var huset fyldt med gæster. Knud og Tove havde øjeblik-

keligt set deres chance til at holde et lille party for os og byens øvrige danske, og vi havde fornøjelige timer, inden vi atter måtte på farten hjemad.

Karachi var forøvrigt ingen enestående oplevelse, og hvordan folk kan holde ud at være bosat i denne bebyggede ørken, som byen i bogstaveligste forstand er, synes ufatteligt, men man fortalte os, at man dog kan vænne sig til konstant at have sand imellem tæerne...

★

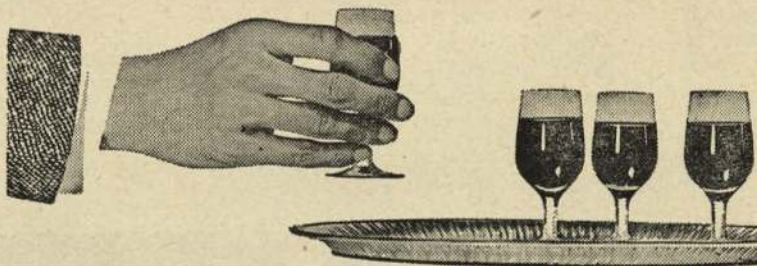
Fra Karachi startede altså hjemturen, og den skulle selvfølgelig finde sted pr. SAS. Jeg tror nok, vi efterhånden var en hel del udasede af den lange tur, de talrige oplevelser og de mange indtryk, som umuligt kan beskrives i disse linier, så hjemturen forløb forholdsvis stilfærdigt.

De sidste etapper.

Første mellemlandingsplads på ruten var CAIRO, og trods det, at vi

★

- man hilser i Heering

LIKØR

Cherry Heering — en fornem kirsebærlikør. Siden 1818 kendt og nydt overalt i verden.

Brun Heering — fremstillet på vestindiske orangeskaller og med en alkoholstyrke på 40 %. Tør og forfinet — lige yndet af kvinder og mænd.

Cacao Heering — likøren med den elegante aroma og fine smag, der forhøjer nydelsen af kaffe og tobak.

kom her meget tidligt om morgenen, søgte vi alle i flok til lufthavnens souvenir-shop, hvor alle kastede sig over de velkendte arabiske siddepuder. Da Børge havde udvalgt sig de fire bedste, fik vi øvrige lov til at se på varerne, og da vi en time senere forlod Nasser-land, havde vi vist alle fået, hvad vi ønskede.

Fra Cairo gik turen til Rom, endnu engang, og atter slukkede vi tørsten i en kop espresso for egen regning — Børge havde ikke flere penge. Rejsen gik videre over ZÜRICH, og igen besøgte vi urmageren, som for anden gang skuffet sendte os af sted, dog med den forskel, at vi nu stilede mod HAMBURG, vor sidste mellemlan-

dingsstation før vi på minuttet mandag aften d. 30. juni 1958 satte hjulene på KASTRUP lufthavns landingsbane, samtidig med at vort strålende humør over turen som sådan blandedes med vor skuffelse og ærgelse over vor uheldige indsats netop der, hvor man havde ventet mest af os . . .

Jørgen Hammergaard Hansen.

THAILAND-USA 7-2

Den første interzone-semifinale startede den 5. juni og havde USA og Thailand som deltagere.

Forinden kampene tog deres begyndelse, fandt åbningsceremonien sted. De fem hold marcherede banen rundt til en taktfast melodi og tog derefter opstilling på en linie på langs ad banen, en trompetfanfare gjaldede gennem hallen, og samtlige landes nationalmelodier blev spillet.

Da åbningsceremonien var overstået, tog Ronnie Palmer, USA og Charoen Wadhanasin, Thailand, banen i besiddelse. Det var almindeligt ventet, at Palmer ville give USA føringen 1-0 efter denne kamp, og efter en nervøs start vandt Palmer da også første sæt 15-10. Men dermed var Palmers kræfter udtømt, og de to næste sæt havde Charoen ikke besvær med at vinde, 15-4, 15-8.

Næste spillere var den amerikanske mester, Jim Poole, og den siamesiske

Charoen Wadhanasin
Ron. Palmer

10-15, 15-4, 15-8

Thanoo Kajadbye
Jim Poole

15-5, 16-17, 15-3

K. Suthivanich/S. Suphaphan
Joe Alston/Wynn Rogers

0-15, 15-7, 18-14

C. Wadhanasin/P. Wongakrakul
M. Armendariz/M. Hartgrove

15-4, 12-15, 15-2

Pinit Pattapongse
Manuel Armendariz

15-6, 15-9

Charoen Wadhanasin
Jim Poole

15-9, 15-6

Thanoo Kajadbye
Ron. Palmer

2-15, 15-13

Thanoo retired.
K. Suthivanich/S. Suphaphan

15-9, 15-9

M. Armendariz/M. Hartgrove
C. Wadhanasin/P. Wongakrakul

12-15, 6-15

Joe Alston/Wynn Rogers

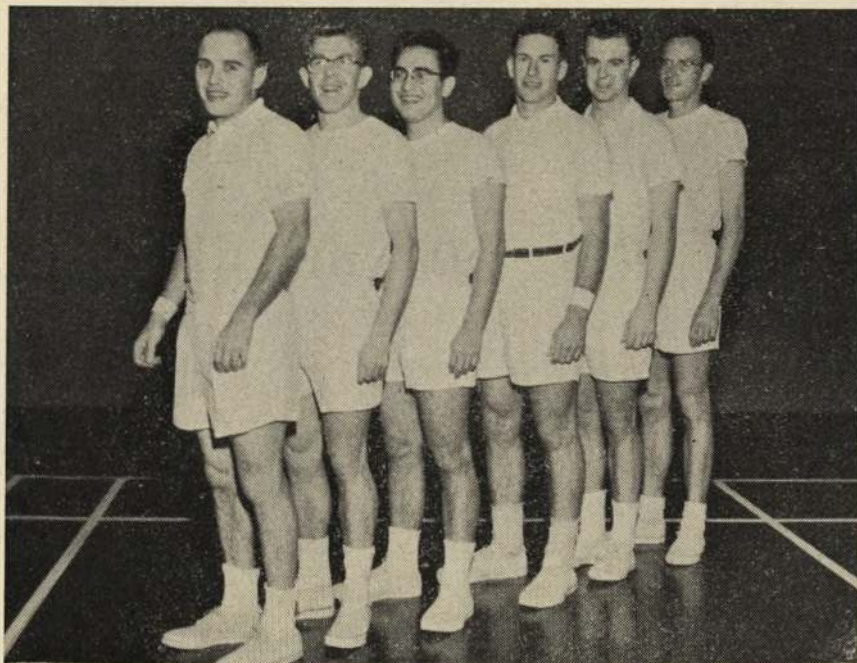
12-15, 6-15

mester Thanoo Kajadbye. Thanoo startede fint, medens Pool ikke var særlig god til at ramme bolden, og første sæt var hurtigt overstået, 15-5 til Thanoo. I andet sæt var Poole mere på højde med situationen, og efter et glimrende sæt med mange pudsig situationer — og trods fire matchbolde til Thanoo — lykkedes det Jim Poole at redde sættet i land, 17-16. Også Jim måtte imidlertid sande, at det malayiske klima ikke er „sundt“ for oversøiske spillere, og tredje sæt blev næsten uden sværdslag vundet af Thanoo.

Efter de to singler tog man så fat på doublerne. I den første mødtes de formodet stærkeste par fra hvert land, nemlig Joe Alston & Wynn Rogers, USA, og Kamol Suthivanich & Sunthorn Suphaphan, Thailand. Amerikanerne startede i stor stil, rushede thai'ernes server gang på gang, og fik i det hele taget modstanderne til at ligne rene begyndere. Første sæt var overstået på seks minutter med et „putæg“ til Thailand. Men selv en sådan chockstart kunne ikke tage modet fra thailænderne. De fichtede på livet løs og halede sejren hjem med cifrene 0-15, 15-7, 18-14 efter et højdramatisk tredje sæt.

Endelig øgede den siamesiske anden double Charoen Wadhanasin & Prida Wongakrakul til 4-0 i den afsluttende kamp på førstedagen imod amerikanerne Mike Hartgrove & Manuel Armendariz. Denne kamp lå i kvaliteten langt under de tre foregående, væsentligt fordi det amerikanske par var meget svagt, og hvorledes det lykkedes parret at vinde et sæt står for mig som lidt af en gåde. Men kampen resulterede som nævnt i en sejr til Charoen & Prida på 15-4, 12-15, 15-2.

Andendagens kampe begyndte med 3. single mellem Pinit Pattapongse, Thailand, og Manuel Armendariz, USA. Kampen var jævn kedelig og

USA's repræsentanter. Fra v. Joe Alston, Ron. Palmer, Manuel Armendariz, Jim Poole, Mike Hartgrove og Wynn Rogers.

havde „kun“ den betydning, at Thailand sikrede sig den endelige sejr, idet siameseren vandt 15—6, 15—9 uden at være truet.

Næste kamp stod imellem Jim Pool og Charoen Wadhanasin, og heller ikke i denne kamp kunne Jim få det rigtige spil frem. Charoen vandt let 15—9, 15—6.

Herefter fulgte så den ene af amerikanernes to sejre, idet Ronnie Palmer slog Thanoo Kajadbye 15—2, 13—15, „retired“, idet Thanoo havde fået en fibersprængning i sit ene ben og ikke kunne fuldføre. Det er dog sandsynligt, at Palmer under alle omstændigheder ville blive sejrherren. Han spillede i denne kamp langt bedre end på førstedagen og havde lagt den rigtige taktik mod den fysisk svagere Thanoo, idet han holdt thailænderen i baggrunden hele tiden, kun afbrudt af nogle hårfine dropshots. Palmer vandt første sæt 15—2, og første 12—2 i andet, hvorefter han gik fuldstændig i stå og lavede så mange fejl, at Thanoo vandt sættet 15—13. I pausen mellem andet og tredje sæt måtte Thanoo som nævnt opgive.

I den påfølgende double øgede Kamol Suthivanich & Sunthorn Suphaphan til 7—1 mod det svage amerikanske par Manuel Armendariz & Mike Hartgrove i en interesseløs kamp, talene blev 15—9, 15—9.

Endelig sluttede Joe Alston & Wynn Rogers aftenens kampe med at pynte på resultatet, idet de i en udmærket kamp slog Charoen Wadhanasin & Prida Wongakrakul 15—12, 15—6. Det endelige resultat blev således 7—2 til Thailand.

Thailand overraskede.

Dette slutresultat kom vist som en overraskelse for de fleste „eksperter“, idet USA var regnet som favorit, væsentligt fordi det amerikanske hold måtte anses for langt mere erfarent end de i international badminton ukendte thai'er.

Det viste sig imidlertid, at Thailand rådede over et ganske godt hold med en enkelt stjerne, nemlig den 20-årige Charoen Wadhanasin, som spillede glimrende i såvel single som double. Han blev i Malaya kaldt den „menneskelige maskine“ og kunne vitterligt løbe i det uendelige uden at blive rigtig trætt, men iøvrigt var han en god spiller med mange gode slag, og især ved nettet var han særdeles hurtig med sine stopbolde.

Holdets anden singlespiller, Thanoo Kajadbye, var også en god spiller, men uden virkelige vindere, og da han samtidig var fysisk dårligt udrustet end turneringens øvrige single-spillere, havde han svært ved at stå distancen.

Den siamesiske trediesingle, Pinit Pattapongse, var en ganske ordinær spiller, og en spiller af Palle Granlunds styrke ville næppe have haft besvær med ham.

De siamesiske doublekombinationer var gode, især første double, Kamol Suthivanich & Sunthorn Suphaphan, hvoraf især Kamol var farlig, idet han havde nogle fuldstændig uberegnelige „stød“ ved nettet og ofte dukkede op ganske uventet. Når han blev holdt i baggrunden, havde han imidlertid ikke meget at varte op med, og for det meste droppede han derfor, hvorpå han styrtede til nettet.

USA skuffede.

Det amerikanske hold skuffede

slem, og det gjaldt både single- og doublespillerne.

Første singlen, Ronnie Palmer, mindede i meget om Joe Alston, især hvad fodarbejdet angår, som består af en masse (delvis overflødige) småtrippende skridt, og han startede mod Charoen i hårdt tempo, som om han var bange for ikke at få varmen! Tempoet faldt dog kendeligt efter første sæt, og da tredje sæt begyndte, var der i realiteten ikke mere „gas i ballonen“. Det viste sig atter en gang, at selv konditionsfænomener som Palmer, der i USA kan løbe i timevis, ikke kunne stå den fulde distance i den fugtige, hede luft, som der skulle spilles i.

Andenmanden, Jim Poole, fandt ikke i sine to kampe i Singapore sin bedste form og var noget af en skuffelse i Thomas Cup turneringen. Det er imidlertid givet, at han endnu ikke havde akklimatiseret sig, og fjorten dage senere, i de malaysiske mesterskaber, spillede han da også langt

Nu kan jeg drive sport, cykle og gå i vandet på alle dage — takket være o.b.

ob betyder effektiv, indvendig beskyttelse fra første dag

Oplev millioner af kvinders befrielse: at føle sig fri og aktiv trods de sløje dage! Gå over til o.b. — den moderne, helt umærkelige, *indvendige* beskyttelse. De glemmer ethvert ubehag ved de sløje dage! Intet hæmmer Deres bevægelser, intet forræder Dem.

To størrelser:

o.b. normal, 10 tamponer .. 2,75
o.b. plus, 8 tamponer .. 2,75

Vejledning med hver pakke!

Så lidt skal der til ...

o.b. fylder intet i tasken!
Sterilt indpakket i cellofan!

Skift til bedre hygiejne og større velvære end nogensinde før — skift til o.b. NU!

A/S MEDICINALCO

bedre, idet han i semifinalen gav den senere mester, Charoen, en knivskarp kamp.

De to amerikanske veteraner, Joe Alston og Wynn Rogers, spillede skuffende svagt på førsteaftenen, da de lod en tilsyneladende sikker sejr glide sig af hænde, medens de på sidstedagen havde de rigtige takter fremme. Rogers er dog efterhånden præget af sin for en badmintonspiller høje alder, 38 år, og virkede noget stiv.

Andendoublen, Manuel Armendariz & Mike Hartgrove, var langt den svageste kombination under Thomas Cup'en, og jeg vil ikke give den mange chancer for at slå de første seks danske konstellationer.

☆

Det er mit indtryk, at Danmark var meget uheldig ved at trække Indonesien i første runde, idet vi i hvert fald

havde været bombesikker på en 7-2 sejr mod USA, ligesom jeg vil mene, at vi nogenlunde sikkert kunne have slået Thailand.

Alt dette er jo imidlertid tanke-spind, og tilbage står den kendsgerning, at det danske hold blev slået af to strålende singlespillere og en ualmindelig solid doublekombination fra Indonesien.

Poul Erik Nielsen.

INDONESIEN - DANMARK 6-3

Thomas Cup matchen mellem Indonesien og Danmark blev spillet i Singapore Badminton Stadium den 7. og 8. juni 1958.

Når jeg i dag sætter mig ved mit hjemlige skrivebord for at nedfælde et referat med mine betragtninger om denne match, er der forløbet mere end en måned. Alligevel får jeg ved genkalden af den fortættede spænding og særegne atmosfære, der herskede i den store hal både blandt spillere og tilskuere, den samme sugende fornemmelse i mellemgulvet, som jeg oplevede det i de hektiske dage.

Heksegryden.

Ikke mindre end 6.000 tilskuere overværede kampene den første aften, og til kampene den efterfølgende aften steg tallet til 7.000. Disse tilskuere er et kapitel for sig. De er med i spillet fra første til sidste bold. Ingen chance lader de gå fra sig til at lufte

Ferry Sonnevile

Finn Kobberø 13-18, 7-15
Tan Joe Hock

Erland Kops 15-8, 15-5
Njoo Kiem Bie/Tan King Gwan
Finn Kobberø/Jørg. H. Hansen
5-15, 15-11, 18-14

Tan Joe Hock/Lie Po Djian
Poul Erik Nielsen/Ole Mertz
18-14, 13-15, 15-2

Tan Joe Hock
Finn Kobberø
1-15, 15-12, 15-10

Eddy Yusuf
Palle Granlund 8-15, 9-15
Ferry Sonnevile

Erland Kops 15-12, 15-9
Tan Joe Hock/Lie Po Djian
Finn Kobberø/Jørg. H. Hansen
6-15, 8-15

Tan King Gwan/Njoo Kiem Bie
Ole Mertz/Erland Kops
15-11, 10-15, 15-11

deres begejstring eller mishag. Hvis en spiller er mindre heldig, kan han risikere at blive pebet ud, og det er iøvrigt underordnet om det er en fremmed eller en malayisk spiller. Heller ikke hånende tilråb mangler det på. Jeg tror, det var en amerikaner, der er par gange i træk ikke ramte bolden rigtigt. Straks var en tilskuer på tæerne med et „Sell your racket“. Dommerne var tilskuernes yndlingsofre. Blev der begået en fejl fra dommerstolen, var det helt sikkert, at der blev piftet i fingre og skreget hver gang den pågældende dommer ville annoncere stillingen. Det var en uriaspost af rang, og mange af de ellers udmærkede dommere har sikkert haft de forfærdeligste mareridt bagefter.

☆

I det hele taget mindede det hele mest af alt om tyrefægtning, og selv den mest rutinerede og rolige spiller kunne bringes fra koncepterne i dette infernalske spektakel. Men i stemning kan man ikke undgå at komme, og aldrig har jeg været så fuldstændig grebet af badmintonspillet som under kampene i Singapore, og jeg tog mig flere gange i at råbe og skrike om kap med tilskuerne.

Tipset holdt ikke.

Inspektøren i Singapore Badminton Stadium, selv tidligere international spiller og nu en glimrende dommer under Thomas Cup kampene, var meget begejstret for det danske hold under træningen, og af ham fik vi en hel del at vide om de andre hold. Han havde lejlighed til at se alle holdene træne og var overbevist om, at Danmark ville tage Thomas Cup'en med sig hjem.

Mod Indonesien skulle vi ifølge hans profetier være sikker på at vinde fire

Indonesiens sejrige hold. Fra v. Eddy Yusuf, Lie Po Djian, Njoo Kiem Bie, Tan Joe Hock, Ramli Rickin (nonplaying captain), Ferry Sonnevile, R. Yusuf (holdleder) og Tan King Gwan.

doubler, ligesom Palle Granlund skulle være den stærkeste af de deltagende landes 3. singler.

Også pressens udtalelser lå på samme linie, og vi så frem til kampene med store forventninger. Spillerne havde været flittige med træningen, og vi var enige om, at der skulle gøres en virkelig indsats.

☆

Den første aften spilledes fire kampe, nemlig to singler og to doubler.

I den indledende kamp mødte Finn Kobberø vor gamle bekendt og holdkaptajn for Indonesien Ferry Sonnevill. Finn spillede sit allerbedste med undtagelse af en enkelt svaghedsperiode og vandt i to sæt, 18—13, 15—7. Han gav således Danmark en ønskestart, idet denne kamp ifølge profeterne skulle gå til Indonesien.

Efter stillingen a 3 kom Finn hurtigt foran 7—3, blandt andet med et strålende baghåndssmash, der fuldstændigt overrumplede Sonnevill. Denne holdt imidlertid fast og nåede op på a 7 og kom foran 12—7 på samme serve. Finn havde i denne periode flere smashes i nettet, men han overvandt sin svaghedsperiode og tog føringen 13—12. Efter en strålende duel lykkedes det Sonnevill at komme op på a 13. I omspillet til 5 førte Finn

2—0, og efter at servern havde skiftet side nogle gange, tog danskeren sættet 18—13.

I andet sæt var der ikke så megen diskussion om resultatet, idet Finn kom foran 5—0 på sin første serve ved nogle strålende smashes og netdrops. Derefter blev det 8—0 før Ferry fik sit første point. Fra 8—1 vandt Finn fem bolde på samme serve, hvorefter indoneseren satte i med en energisk modoffensiv, der bragte ham til 7—13. Herefter lukkede Finn ved at tage de manglende to points og vinde sættet 15—7.

☆

I den næste single mødte vor dobbelte All-Englands mester, Erland Kops, den indonesiske mester Tan Joe Hock. Vi havde ikke ventet at vinde denne kamp, dertil var Erland ikke i den rigtige form. Hans kondition var der ikke noget i vejen med, men boldsikkerheden var forduftet under den lange rejse med skib fra Genua til Penang, en sejlads på godt fire uger. Alligevel regnede vi med en hård fight og stor var forbavnelsen og skuffelsen, da det viste sig, at Tan Joe Hock lå en klasse over Erland og vandt kampen med 15—8, 15—5.

Tan Joe Hock viste en fantastisk anticiperingsevne på banen, og han beherskede alle slag. Han var absolut

en oplevelse at se, og det er mit lønlige håb, at der viser sig en mulighed for at få ham til København til vor internationale turnering, som forhåbentlig bringes til live igen i den kommende sæson.

Tan Joe Hock vandt de to første points, hvorefter Erland efter glimrende spil fra begge sider kom på 3—2. Med nogle strålende baghåndslag tvang indoneseren nu danskeren over i defensiven, og stillingen blev 6—3. Tan fortsatte med nogle velplacerede smashes til 10—3, før Erland reducerede til 5—10. På næste serve nåede Tan 14—5, og efter en lille opblussen fra Erlands side gik sættet til Indonesien 15—8.

I næste sæt satte Tan Joe Hock ind med cuttede netbolde (a la Poul Holm), der voldte Erland mange kvaler. Samtidig blev danskeren usikker og var bagud 0—10, 3—13, 5—14, før til sidst at droppe sætbolden i netten.

☆

Stillingen var 1—1, og vi havde endnu vore to „sikre“ kort — doublerne — på hånden. Men det skulle ikke gå, som vi havde håbet, og som faktisk alle badmintonkyndige ventede.

Først tabte vort stærkeste par, Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen, til Njoo Kiem Bie og Tan

STJERNEBOLDEN

Fineste turneringsmodel med dobbelt binding, absolut den stærkeste turneringsbold.

SPEED BIRD

Ny turneringsmodel med dobbelt binding, herlig flugt og balance

GAME BIRD

Gør badmintonspillet billigere og spil alligevel med „fjer“. Vi fremstiller en virkelig god bold med dobb. binding og med polske eller ungarske gåsefjer. Flugt, balance og holdbarhed er fin-fin, og så koster den kun kr. 1,75 pr. stk. Prøv den engang, De vil blive glædelig overrasket.

Fabrikation: ANGLO-DANISH SHUTTLECOCKS A/S, GRØNNEVÆNGE 19, CHARLOTTENLUND, TLF. ORDRUP 8527

King Gwan i en af de mest spændende kampe jeg har set. Efter at vi havde vundet første sæt med 15—5 efter et spil, der lovede godt, var Jørgen i begyndelsen af andet sæt uheldig med nogle smashes, der sad i netkanten, og dette påvirkede hans spil i resten af kampen. Han mistede selvtilliden og havde ingen kontrol over sine smashes.

Andet sæt blev 15—11 til det indonesiske par, der også tog tredje sæt hjem, dog så knebent som 18—14.

Det tegnede ellers til, at Finn og Jørgen trods modgang skulle vinde andet sæt. Danskerne førte således 8—6 og 10—7, men det indonesiske par kom foran 13—11, og da Jørgen lod en „god“ bold gå i den tro, at den var „out“ og derefter returnerede en serve i nettet, blev det 15—11.

I tredje sæt var Finn og Jørgen bagud hele tiden. 0—6, 3—6, 3—8, 4—9, 5—10, 8—13. Sættet var præget af en stor fejlprocent, og det danske par viste kun i nogle få glimt, hvor stærke de kan være. Et af disse glimt gav tre points, og efter at indoneserne havde haft to server uden at få points, reducerede Finn og Jørgen til 12—13 og tændte nyt håb. Det blev til a 13 og a 14 i omspillet, på hvilket tidspunkt Jørgen havde to smashes ud af banen og en smash i nettet. Derefter afsluttede Tan King Gwan kampen med et hårdt smash.

Det begynder at knibe.

Når man tænker på, hvor meget denne kamp betød for Danmark, ja, man kan sige, den blev nøglen til Indonesiens sejr, forstår man sikkert, at den danske lejr var en samling nerver efter den kamp. Det skal derfor ikke bebrejdes Poul Erik Nielsen og Ole Mertz, at de i aftenens afsluttende kamp efter to hårde sæt, hvoraf det første gik til Indonesien 18—14, medens Danmark tog sig af andet sæt 15—13, gik fuldstændig ned i tredje sæt og kun erobrede to points.

Ole Mertz spillede en god kamp, medens Poul Erik Nielsens spil ikke rigtig kom til sin ret.

Det indonesiske par kom bedst i gang og havde føringen 3—0, 6—3, 7—4 og 8—7. Ole havde nogle strålende server, der bragte det danske par foran 13—8. Modstanderne kom dog på de næste server op på a 13 og førte i omspillet 3—0, 3—1, 5—1. Det var en skam, at vi ikke kunne holde fast i første sæt, for andet sæt gik til Danmark efter et spil, der var mættet med spænding. Vi kom foran

Singapore's acting chief minister, Abdul Hamid bin Haja Jumat hilser på det malayiske hold. Helt til venstre formanden for det malayiske forbund, Heah Joo Seang.

5—1 for derefter at blive indhentet og komme bagud 5—6. Det blev a 7, hvorefter Ole og Poul Erik igen kom foran 11—7 og 12—9. Atter udlignede indoneserne, men vi lagde os igen i spidsen med 13—12, 14—13, hvorefter Poul Erik scorede sidste point på en drive-serve.

Det afgørende sæt varede kun otte minutter. Modstanderne havde føringen 6—0 og 8—2, hvorefter det blev 15—2.

Vi flytter om på brikkerne.

Indonesien førte altså efter første aften's kampe med 3—1, og deres jubel var selvsagt stor, medens vi danskere hang slemt med næbbet. Imidlertid opgav vi ikke håbet, men gav hinanden hånd på, at vi den næste aften ville sælge os så dyrt som muligt. Vi var sikre på, at vi ikke een gang til kunne være så uheldig.

Vort hold blev til den næste aften ændret, idet Poul Erik Nielsen havde dårlig ryg (en gammel skade, der brød op). Vi besluttede at sætte Ole Mertz sammen med Erland Kops.

Aldrig bedre.

Finn Kobberø skulle atter „åbne ballet“, denne gang mod Erland Kops' besejrer Tan Joe Hock. For at bevare vor chance for at slå Indonesien skulle Finn vinde dette opgør. Det skal siges, at Finn kendte sit ansvar — det kan være et forbasket hårdt job at være nøglespiller — og jeg vil gerne fremhæve, at jeg aldrig har set Finn

så hundrede procent koncentreret før en opgave, som ved denne lejlighed. Jeg tror ikke, at han den sidste time før kampen skulle begynde ofrede ti ord på sine omgivelser.

☆

I kampen mod Ferry Sonnevile havde Finn spillet strålende, men i første sæt og første halvdel af andet sæt mod Tan Joe Hock nåede hans spil sådanne højder, at jeg ikke mindes at have set det bedre. Jeg er af den mening, at det var fuldt på højde med det spil, Dave Freeman præsterede i en semifinale mod Wong Peng Soon i DBF's internationale turnering for en del år tilbage. Denne semifinale står ellers for mig som „alle tiders“ badmintonoplevelse.

☆

A propos Wong Peng Soon kan det i parentes fortælles, at han var træner for det malayiske hold under en tomåneders fællestræning, som havde kostet det malayiske forbund 20.000 malay-dollars, svarende til cirka 45.000 kroner.

☆

Men tilbage til kampen mellem Finn og Tan Joe Hock. Finn tog sig af første sæt 15—1 og førte 9—2 i andet sæt, og vi begyndte at føle os sikre på, at Finn skulle tage stikket hjem. Imidlertid var der på dette tidspunkt ikke mere tilbage i Finn, kræfterne var opbrugt, og han begyndte

at fejle. Hans smashes, der før havde siddet aldeles præcist lige indenfor linierne og utagelige for modstanderen, lå nu ude i grøften og hans clears og dropshots blev for uøjagtige. Hurtigere end man kunne fatte det, var Tan Joe Hock kommet foran 13—9, og sættet sluttede 15—12 i indoneserens favør.

Ingen »anden luft«.

Varmen ude i Østen bevirker, at trætheden melder sig pludseligt, som et lyn fra en klar himmel, og har man først nået dette punkt, er der ingen mulighed for at komme igen. Vi kender fra danske forhold dette, at man kan få sin »anden luft«, men dette er ikke tilfældet i Østen. Før rigtigt at forstå hvor vanskeligt det er at spille derude, deltog jeg efter Thomas Cup kampene i træningen, og jeg må erkende, at det var en chokerende oplevelse. Når trætheden melder sig, føles det næsten som et »black out« og der går en rum tid før man er sig selv igen. De forhold, hvorunder jeg trænede, var endda væsentlig bedre end de forhold, under hvilke kampene foregik.

En hal tæt pakket med tilskuere betyder naturligvis, at varmen bliver endnu mere uudholdelig. De mange tilskuere forbruger ilten i hallen, og det var spillernes erfaring, at det var bedst at spille første kamp, mens der endnu var nogen ilt. Palle Granlund udtalte, at han havde en følelse af, at blodet kogte i ham, efter at han havde spillet ganske kort tid.

☆

På baggrund af disse oplysninger vil læserne forstå, at vi ikke havde nogen tiltro til, at Finn skulle kunne vende slaget. Det gik heller ikke, men det skal siges, at Finn kæmpede til det sidste og tabte kun tredje sæt med 10—15. Tan Joe Hock førte med 4—0 og 6—1, hvorefter Finn med en kraftanstrengelse kom op på a 6. Efter besnærende spil kom indoneseren imidlertid foran med 11—6, hvorefter Finn reducerede til 9—11, men kom derefter yderligere bagud med 9—13 og måtte til slut se sættet gå til Tan med 15—10.

☆

Det skal her nævnes, at linievogterne i denne kamp havde ikke mindre end syv forkerte kendelser, der alle gik Finn imod. Det var i sig selv en præstation af Finn, at han ikke lod sig påvirke af dette og først efter kampen gav udtryk for sin skuffelse over fejlkendelserne.

Nederlaget i sigte.

Vi skulle nu vinde de fire resterende kampe for at klare sejren hjem, og da vi — selv i vor største optimisme — havde Indonesien som kneben favorit i to af disse, var vi ved at belave os på nederlaget.

☆

Palle Granlund indfrie i 3. single mod indoneseren Eddy Yusuf de forventninger, vi nærrede til ham. Det blev en mærkelig kamp, men det var i alle tilfælde ikke Palles skyld. Eddy Yusuf havde et mildest talt rodet spil, og det var absolut ingen let opgave at besejre ham. Palle var energisk fra først til sidst, og hvor akavet bolden end blev returneret af modstanderen, opgav Palle aldrig, og jeg tror, at det var grunden til at han fik overtaget. Palles sejr lød på 15—8, 15—9, og når man hører, at Yusuf vandt sine to øvrige kampe i Thomas Cup mod Thailand og Malaya, vil man være klar over, at Palle leverede en førsteklasses præstation.

Palle var bagud 0—3 og 4—7, men var derefter varmet op og kom foran

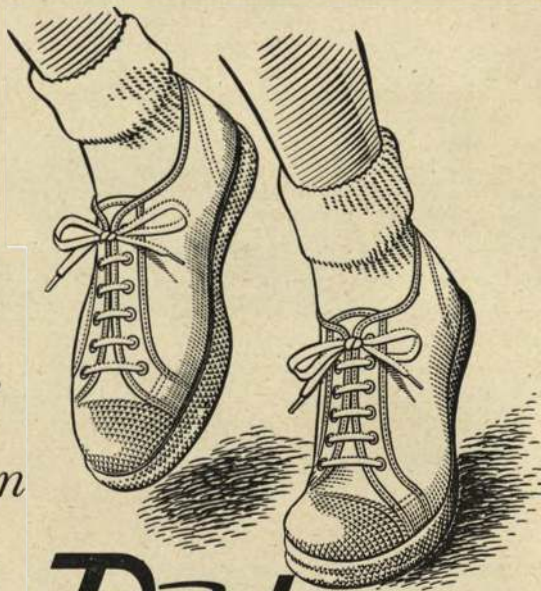
10—7 og 11—8, hvorefter Yusuf fejlede de fire sidste bolde. I andet sæt fulgte spillerne efter skiftevis føring til a 8. Palle kom foran 10—8 og tog derefter sættet 15—9. — Stillingen 4—2 til Indonesien og tre kampe tilbage.

☆

I næste single mellem Erland Kops og Ferry Sonnevill viste Erland et langt bedre spil end aftenen før, og han havde flere gange indoneseren i vanskeligheder med sit hårde og pågående spil. I længden slog sikkerheden dog ikke til, og Ferrys maskinmæssige spil stod igen sin prøve. Ferrys sejr blev 15—12, 15—9, men disse tal giver ikke rigtigt udtryk for den jævnbyrdighed, der var til stede.

Erland startede godt og kom foran 3—1, men holdt ikke fast og det blev a 3 og a 5. Sonnevill kom i spidsen 7—5, 8—6, 10—7 og 12—8. Et heldigt smash satte Erland igang igen, og det blev a 12. Men ak og ve, Erland serverede næste serv i det forkerte felt, og Ferry kvitterede med at vinde de næste tre points.

*Alle
spillere
i toppen
bruger*

Dunlop
Sport

SKO

Giver spileglæde og velvære.

Sportsmagasinerne har dem.

Import: Fa. EDVARD NILLSEN . C. 9672

TAK

FRA DET DANSKE THOMAS CUP HOLD

Efter en fem ugers drømmerejse til Østen, på hvilken vi har haft så mange store oplevelser og fået så mange nye og strålende indtryk, der fæstner sig til sindet for livet, er det vel naturligt, at ens tanker fra tid til anden går tilbage til de lykkelige og uforglemmelige dage, vi tilbragte i fremmede omgivelser.

Vi er på denne rejse kommet i stor gæld til mange mennesker både udlændinge og danskere, som har gjort deres til, at vor rejse blev så vellykket, og at vi følte os godt tilpas, hvor vi kom frem.

SINGAPORE.

Arrangementet af Thomas Cup turneringen i Singapore var aldeles strålende, og jeg er fuld af beundring over den måde, hvorpå *The Badminton Association of Malaya* klarede denne store opgave. BAM havde fået fat i de rigtige personer til at planlægge og organisere, og i denne forbindelse kan jeg ikke undgå at nævne *Fred Eu*, der i ordets bogstaveligste forstand var manden bag det hele. Jeg bringer lederne indenfor BAM vor oprigtige tak for arrangementet af denne verdensturnering, og jeg beder om, at takken også må blive videregivet til *Fred Eu*. Også *David Choong*, der var attacheret det danske hold, er vi tak skyldig for al mulig hjælp. Vi havde den store glæde at møde vor gamle ven *David Bloomer* som Hon. Referee i turneringen, og vi værdsætter hans store indsigt og altid retfærdige afgørelser i tvivlsspørgsmål.

Vi takker vore sympatiske modstandere fra Indonesien for god og fair kamp, og vi gratulerer på det hjerteligste med sejren. Ligeledes siger jeg på Dansk Badminton Forbund's vegne tak for den smukke erindringsgave fra Thailand, som blev overrakt mig af non-playing captain, *Mr. Kridha Yawasuta*.

Under vort ophold i Singapore modtog vi og accepterede med glæde forskellige invitationer til garden party, receptioner, frokoster og middage, der var arrangeret til ære for Thomas Cup holdene. Vor hjerteligste tak skal lyde til

His Excellency the Governor and Lady Goode

The Mayor and Councillors of the City Council of Singapore

The President & Committee of the Badminton Association of Malaya

Mrs. Loke Yew

Mr. Heah Joo Seang.

Men jeg må ikke glemme vore danske venner fra *O. K.'s Singapore* kontor og fra *Mount Austin*. Vi siger *Fenger* og *Ib „Basse“ Hansen* tak for en vidunderlig „officiel“ aften, og vi beder om, at takken videregives til direktør *Ginger Mortensen*. „Messen“ i Holland Road blev samlingspunkt for os, og vi står i dyb taknemmelighedsgæld til *Ib Gade-Gerst*, *Bent Leth Nielsen* og *Jacob Gjerding*. Hos *Helweg Andersen* på *Mount Austin* havde *Poul Erik* og jeg en hyggelig og lærerig dag, for hvilken vi siger tak.

PENANG.

The Badminton Association of Penang viste os stor gæstfrihed og venlighed under vort ophold i de natur-skønne omgivelser. Vi nød udflugten til Penang's temp-ler og Penang Hill, og vi vil sige formanden, *Mr. Loh Hoot Yeang* og *Mr. Tan Cheng Hoe* en oprigtig tak.

Under opholdet i Penang var vi gæster ved receptioner hos

His Excellency the Governor of Penang & Lady Uda

The Mayor of Georgetown

og vi udtrykker vor bedste tak.

Videre takker vi for invitation til middag hos forman-den for Malaya's badmintonforbund *Mr. Heah Joo Seang* og for invitationen til lunch, som en kreds af badminton-interesserede lod afholde. Vi vil også gerne nævne ægte-parret *Amy* og *Johnny Heah*, *Eddy* og *David Choong* samt deres broder, der alle tog sig af det danske hold i Penang.

Danskerne i Penang svigtede naturligvis heller ikke, og vi udtaler vor oprigtige tak til direktør *P. Lind* for al venlighed. Vi beder direktør *Lind* lade vor tak gå videre til vore øvrige danske venner på Penang-kontoret.

Ved mellemtilgangen i Singapore på vejen fra Penang til Bombay havde fru „Basse“ *Hansen* et dejligt dansk bord parat, og det var i sandhed en overraskelse, som vi satte stor pris på.

BOMBAY.

Trods monsunregn blev vort ophold i Bombay meget vellykket, og vi har mange at takke for dette. Præsiden-ten for The Bombay State Badminton Association, *Mr. Sushil Ruita*, var enestående imod os. Vi behøvede knapt nok at udtale et ønske, før det var opfyldt. Vi er dybt taknemmelige og sender vor hjerteligste hilsen til både *Mrs.* og *Mr. Ruita*. Der skal også lyde en tak til *Mr. L. R. Agaskar* og den øvrige badmintonledelse. Matchen blev afholdt i en stemning af fairness og venskab, og vi bringer matchens hon. referee *Mr. H. N. Contractor* vor anerkendelse heraf.

Vore værter var fru *Birgit* og hr. *Kjeld Packness*, dansk handelsattaché, samt vicekonsul ingeniør *Willy Knudsen* og frue. De var helt enestående imod os, og vi følte os hjemme fra første øjeblik. Vi udtaler vor hjerteligste tak for den store gæstfrihed og venlighed, vi mødte.

For en hyggelig aften i Bombay takker vi ligeledes *Lone* og *Palle Buchwald*.

KARACHI.

Vort ophold i Karachi blev kun på syv timer, men alligevel udrettede *Tove* og *Knud Christensen* rene vidundere i denne korte tid. Vi var alle meget begejstrede og udtrykker vor store glæde ved at have mødt dem igen og nydt deres store gæstfrihed.

— ☆ —

Udover de i det foregående nævnte har mange andre glædet os med venlighed og hjælpsomhed, og når de ikke er blevet taget med allesammen, er grunden ikke, at vi har glemt dem, men simpelthen pladsmangel, og vi vil derfor tage disse mange under ét og sige dem, at vi var meget glade for at møde dem ude i det fremmede og satte pris på deres venskab.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne rette en hjerte-lig tak til Dansk Badminton Forbund for den storslåede tur, der blev os syv til del. Desværre indfrie de vi ikke de forventninger og forhåbninger, der var stillet til os, men oplevelserne på Østerlandsferden kan ingen tage fra os — turen var simpelthen et eventyr.

På holdets og egne vegne
Børge Frederiksen.

THANKS

FROM THE DANISH THOMAS CUP TEAM

After our wonderful five weeks' visit to the East, in which we have had so many great experiences and received so many new and splendid impressions, it is only natural that our thoughts from time to time return to the memory of the happy and unforgettable days that we spent in those foreign surroundings.

During this trip we have been deeply indebted to many people both foreigners and Danes who have all done their utmost to make our trip such a successful one and to make us feel happy wherever we went.

SINGAPORE.

The management of the Thomas Cup tournament in Singapore was simply marvellous, and I am full of admiration for the way in which the *Badminton Association of Malaya* handled this enormous task. The BAM had got hold of the right people to do the planning and the organization, and in this connection I will not fail to mention *Fred Eu* who in the true sense of the expression was the man behind everything. I confer to the leaders of the BAM our sincere thanks for the arrangement of this world tournament and I request that our thanks may also be forwarded to *Fred Eu*. To *David Choong*, too, who was put at the disposal of the Danish team, we are indeed grateful for all his help. We had the great pleasure to meet our old friend, *David Bloomer* as Hon. Referee of the tournament, and we appreciate his great insight and his fair decisions in questions of doubt.

We thank our sporting opponents the *Indonesians* for a good and fair match, and we congratulate them heartily on their deserved victory. Furthermore, on behalf of the Danish Badminton Association I thank for the beautiful souvenir from *Thailand*, with which I was presented by *Mr. Kridha Yavasuta*, the non-playing captain.

During our stay in Singapore we received and gladly accepted the various invitations to the garden parties, receptions, lunches and dinners, that were all arranged in honour of the Thomas Cup teams. Our heartfelt thanks must go to:

His Excellency the Governor of Singapore and Lady Goode

The Mayor and Councillors of the City Council of Singapore.

The President and Committee of the BAM.

Mrs. Loke Yew

Mr. Heah Joo Seang.

But I must not forget our Danish friends from the Singapore office of *East Asiatic Company* and from this company's estate, *Mount Austin*. We thank *Fenger, Ib „Basse“ Hansen* for a wonderful „official“ evening and ask them to bring our thanks also to the manager *Mr. Ginger Mortensen*. The mess in *Holland Road* was our rallying-place, and we stand deeply indebted to *Ib Gade Gerst, Bent Leth Nielsen* and *Jacob Gjerding*. At *Helweg Andersen's* at *Mount Austin* *Poul Erik* and I spent a pleasant and instructive day for which we thank our hosts.

PENANG.

The *Badminton Association of Penang* offered us great hospitality and kindness during our stay in that beautiful island. We enjoyed the excursions to the temples of Penang and to *Penang Hill* and we thank the chairman *Mr. Loh Hoot Yeang* and *Mr. Tan Cheng Hoe* sincerely for all they did for us.

During our stay in Penang we were guests at receptions given by

His Excellency the Governor of Penang and Lady Uda

The Mayor of Georgetown

and we express our heartfelt thanks.

Furthermore, we thank for the invitation to a dinner given by *Mr. Heah Joo Seang*, the chairman of the BAM, and for the invitation to the lunch given by a party of badminton officials and players. We would also like to mention *Amy and Johnny Heah, Eddy and David Choong* and their brother, who all took good care of the Danish team in Penang.

Of course the Danish in Penang did not let us down either, and we express our sincere thanks to *Mr. P. Lind*, the manager, for all kindness to us. We ask *Mr. Lind* to forward our thanks to the rest of our Danish friends in the Penang office.

In the short interval between two planes on our journey back through Singapore *Mrs. „Basse“ Hansen* had a wonderful Danish table ready for us, and that was indeed a surprise that we appreciated very much.

BOMBAY.

In spite of the monsoon rain our stay in Bombay turned out to be a very successful one, and we have many people to thank for this. *Mr. Sushil Ruia*, President of the Bombay State Badminton Association was simply unique in his efforts to make us feel comfortable. We hardly needed to express a wish before it was fulfilled. We are deeply grateful and send our heart greetings to both *Mrs. and Mr. Ruia*. We should also like to thank *Mr. L. F. Agaskar* and the other badminton officials. The tie was played off in an atmosphere of fairness and friendship, and we pay tribute to *Mr. H. N. Contractor* the hon. referee, for this fact.

Our hosts were *Mrs. Birgit and Mr. Kjeld Packness*, the Danish Trade Commissioner in Bombay, and *Mr. Willy Knudsen*, the Danish Vice-Consul, and his wife. They were unique in their kindness to us, and we felt at home from the very first moment. We express our thanks for the great kindness we were met with.

For a pleasant evening in Bombay we thank *Lone and Palle Buchwald*.

KARACHI.

Our stay in Karachi was only seven hours, but still *Tove and Knud Christensen* worked wonders during this short period. We were all very happy with our visit and express our great pleasure in having met these two old friends again and enjoyed their great hospitality.

— ☆ —

Apart from those mentioned above many others have shown us kindness and readiness to help, and when they have not all been included in this article, it is not because we have forgotten them, but simply for want of space and we shall therefore tell them all together that we have been very happy to meet them out there and that we appreciated their friendship very much.

Last but not least I should like to express our deep gratitude to the *Danish Badminton Association* for this magnificent trip. Unfortunately we disappointed the expectations and hopes that were placed in us, but no one can deprive us of all the wonderful experiences of our trip to the East — it was simply like a fairy tale.

On behalf of the team
Børge Frederiksen.

I andet sæt sendte vor mand de to første bolde ud af banen, men kom senere op på a 2. Indoneseren fik her efter en stærk periode og kom foran 5—2 og 9—5. Servedommeren vågnede pludselig op til dåd og dømte Sonnevile for fodfejl i servemodtagningen. Han havde begået denne fejl gennem hele kampen, og kun fordi jeg i ekstase råbte fodfejl bevirkede, at servedommeren passede bedre på. Selv om Erland kom op på a 9, lod Sonnevile sig ikke gå på, og han scorede fem points i træk. Erland fik tilsyneladende nerver på dette tidspunkt og kunne trods et par server ikke opnå flere points, og Sonnevile afgjorde kampen med et smash på kroppen af Erland.

☆

Indonesien havde sejren hjemme, og deres jubel var forståeligt nok stor. Også på tilskuerpladserne og i den malayiske lejr var begejstringen på kogepunktet. Det var ventet, at Dan-

mark ville blive Malayas farligste modstander, og da vi nu var ude af billedet, troede malayerne for alvor på, at de kunne genvinde Cup'en.

Plaster på såret.

De to resterende kampe blev nu interesseløse. Alligevel blev der spillet på livet løs. Indonesien ville gerne vinde så stort som muligt, og vi måtte se at begrænse nederlaget mest muligt.

Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen besejrede uden at nå deres bedste form Tan Joe Hock og Lie Po Djian i to korte sæt, 15—6, 15—8. Jørgen var mere sikker end den foregående aften, og Finn spillede trods stor træthed meget koncentreret.

☆

Mere spændende blev den afsluttende kamp mellem Ole Mertz og Erland Kops mod Njoo Kiem Bie og Tan King Gwan, der så uventet havde

besejret Finn og Jørgen den foregående aften. Første sæt gik til indoneserne, hvorefter Ole og Erland fandt hinanden i et glimrende sammenspil, og danskerne tog sættet hjem med Ole som den organiserende kraft og Erland med de afgørende smashes.

☆

Ole og Erland fortsatte det gode spil i sidste sæt, og hvis Erland ikke havde været uheldig med mange af sine smashes i dette sæt, kunne sejren lige så godt være gået til Danmark som til Indonesien, der nu vandt det afgørende sæt med 15—11.

☆

Indonesien havde således vundet med 6—3, og det var unægtelig en bitter pille at sluge, når vi på forhånd havde sat næsen op efter en finaleplads mod Malaya og med chance for at vinde denne. Nederlaget red os derfor også som en mare i flere dage. Vi syntes selv, at vi fik noget af en oprejsning, da Indonesien slog Malaya med 6—3, altså samme cifre som mod Danmark, men set på baggrund af de enkelte resultater en langt mere sikker sejr.

TURNERINGEN 1957—58

Amerikansk zone:

USA	USA
Canada	9—0

Asiatisk zone:

Indien	Thailand		Thailand
Thailand	8—1	Thailand	7—2
Ceylon	Japan	9—0	
Japan	9—0	Thailand	
Hong Kong ...	Pakistan	9—0	
Pakistan	7—2	Pakistan	
Burma	Oversidder	8—1	

Australasiatisk zone:

New Zealand ..	Indonesien	
Indonesien	9—0	Indonesien
Australien	Oversidder	9—0

Europæisk zone:

Irland	Oversidder	England	Indonesien
England	England	8—1	6—3
Frankrig	9—0		
Sverige	Sverige		Danmark
Skotland	9—0	Danmark	7—2
Danmark	Oversidder	9—0	

Hvorfor tabte vi?

Det er vel helt normalt efter et nederlag at gøre status og forsøge at finde frem til årsagen eller årsagerne til, at det ikke gik, som man havde ventet.

Jeg har naturligvis gjort mig mine tanker hvad angår resultatet mod Indonesien, og jeg vil gerne fremsætte nogle betragtninger.

☆

Først og fremmest er der naturligvis den stærke — fugtige — varme, der, som jeg har nævnt tidligere, betyder et stort handicap for spillere fra et land med tempereret klima.

Det er min opfattelse, at det vil tage to a tre måneder for et dansk hold at blive tilstrækkeligt akklimatiseret til at kunne møde modstanderne fra Østen på lige fod. Som det nu er skal vi spillemæssigt være væsentligt bedre end vore modstandere for at have en chance.

I denne forbindelse er det uforståeligt for mange, at kampene i Malaya arrangeres på den varmeste tid af året. Selv om der ikke er tale om de store temperatursvingninger, har jeg ladet mig fortælle, at der kan være en forskel på omkring 10 grader, og det har trods alt en vis betydning.

☆

Med hensyn til spillernes præstationer har jeg været inde på, at Erland

Kops var ude af form, da han kom til Malaya efter sin lange rejse. Han fik passet konditionstræningen, men det havde naturligvis ikke været muligt for ham at få nogen spilletræning om bord på skibet. Erland gjorde sit bedste for i de ti dage, der var til rådighed fra ankomsten til Malaya og indtil kampene mod Indonesien skulle spilles, at genopbygge formen, men tiden var for knap, og selv om Erland spillemæssigt blev bedre dag for dag, bragte træningen ham ikke op til All-England standarden.

☆

Jeg føler mig overbevist om, at Erland, med den form han var i, inden han forlod Danmark, ville kunne vinde over Ferry Sonnevill, og i sin normale form havde der ikke været tvivl om, at han skulle have spillet doublekampene.

☆

Inden vi tog hjemmefra, syntes vi, at Finn og Jørgen var vor sikreste trumf, og jeg tror stadigt, at de — alt andet lige — er det stærkeste par i verden. Jørgen var inden afrejsen fra Danmark og under træningen ude i Østen måske den eneste danske spiller, der var helt i topform. Han havde nået dette ved en enestående træ-

ningsflid — fire til fem dage om ugen i hård træning. Det var derfor skæbnens ironi, at han mod Indonesien mistede troen på sig selv og ikke spillede op til sit bedste. Senerehen spillede han mod Indien i Bombay en double i topklasse, og hans dårlige kamp var således en enlig svale. Der skal ikke her lyde nogen bebrejdelse af den grund, jeg ved alt for godt hvordan der pludselig kan gå en klap ned for en spiller, således at han ikke ved, hvad han skal stille op.

☆

Finn er allerede blevet fremhævet for sit spil og sin koncentration, men jeg vil dog gerne tilføje, at således som han spillede mod Ferry Sonnevill og de første halvandet sæt mod Tan Joe Hock, er han teknisk i en klasse for sig. Når det er sagt, kan man ærgre sig lidt over, at Finn med sit medfødte talent ikke gør mere for at oparbejde en god kondition.

☆

Palle Granlund gjorde sin pligt, og der er grund til at fremhæve hans herlige fighterånd.

☆

Ole Mertz spillede i sine to doubler helt op til sit bedste og hans præstation var overraskende god.

Poul Erik Nielsen havde vrøvl med sin ryg, og dette er sikkert forklaringen på, at hans spil ikke rigtig slog til. For at kunne klare sig i varmen skal man have et kraftigt smash, og det manglede Poul Erik i Singapore.

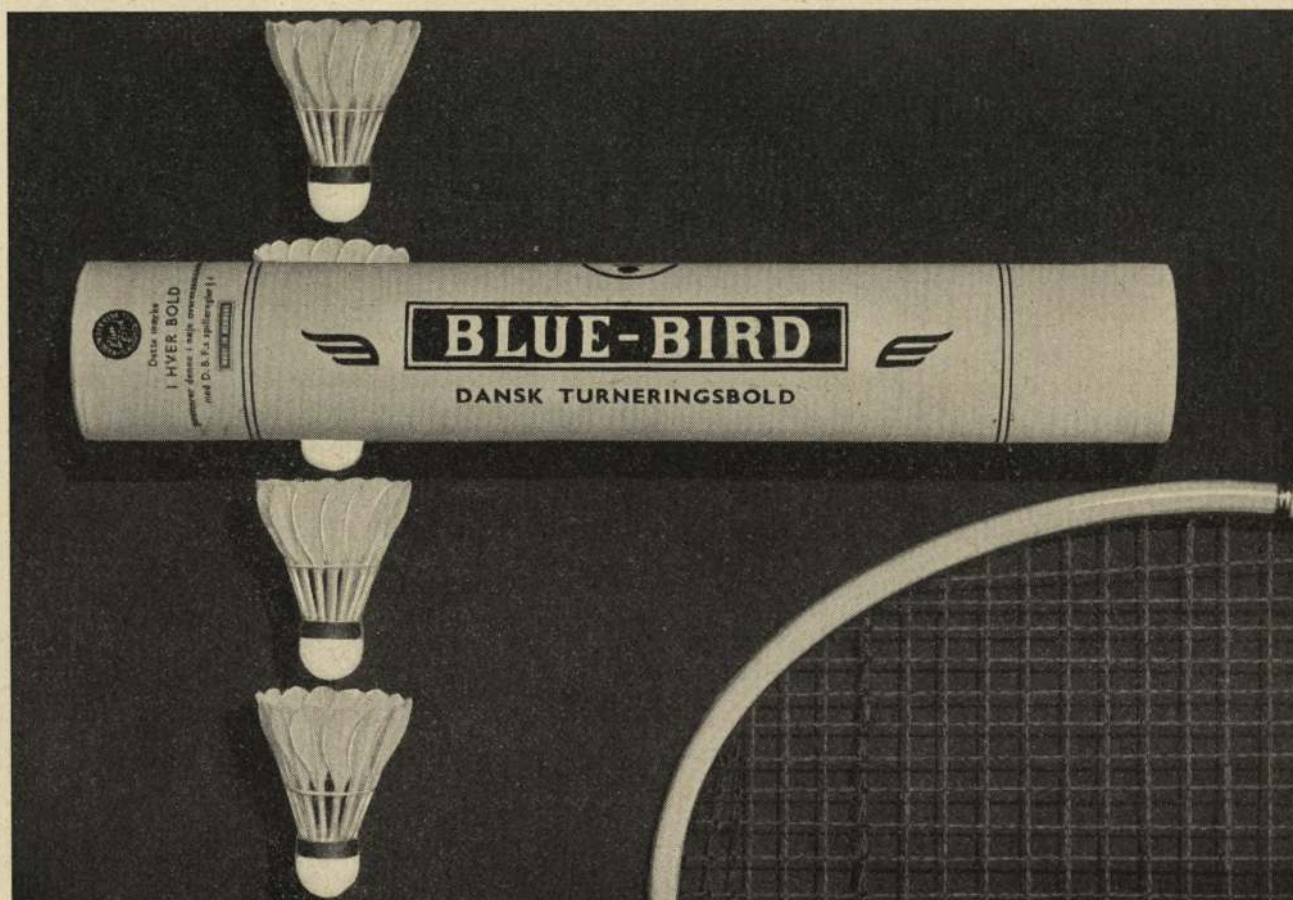
☆

Om alle de danske spillere kan det siges, at de selv i nederlagets stund viste sig som gode sportsfolk og værdige repræsentanter for dansk idræt.

Som vinder af Thomas Cup turneringen vil Indonesien i næste turnering (1961) have fordel af hjemmebane. Sandsynligheden taler for, at finalen spilles i Djakarta, og dér skal forholdene være endnu vanskeligere end i Singapore.

Det er måske for tidligt at begynde at tale om Danmarks chancer i næste turnering, men det skal påpeges, at det bliver meget svært at klare sig i fremtiden. Indonesien vil sikkert blive endnu stærkere, og Malaya vil utvivlsomt gøre alt for at genvinde Cup'en. Thailand er i stærk fremgang, og Indien viste stor styrke mod Danmark i Bombay. Der er således mange hårde konkurrenter og flere trænger sig på, f. eks. skal Japan nok komme med på et eller andet tidspunkt.

Børge Frederiksen.

Vi ændrede doublen.

Jeg er efter hjemkomsten flere gange blevet spurgt om årsagen til, at Erland Kops ikke spillede herre double i Thomas Cup med sin makker fra All-England, Poul Erik Nielsen. De vandt jo turneringen i London og skulle derfor være selvskrevne som makkerpar på holdet.

Spørgsmålet er vist besvaret i det foregående, men jeg skal konkludere det allerede skrevne derhen, at Erland, da vi mødtes i Singapore, var helt ude af form, og der var i første omgang kun eet at gøre, nemlig at forsøge at bringe ham i så god singleform som muligt, og træningen blev derfor lagt tilrette med dette for øje. Såfremt det senere viste sig, at Erland hurtigt genvandt sin boldsikkerhed, skulle hans træning også lægges an på herre double.

Imidlertid gik det kun langsomt med opbygningen af formen, og da Ole Mertz samtidig viste meget fin form i double, og det under de givne

forhold har betydning at fordele strabadserne på så mange spillere som muligt, var der hverken for mig eller min holdkaptajn tvivl om, at Ole og Poul Erik skulle spille sammen. Det må i denne forbindelse ikke glemmes, at Ole og Poul Erik også i den forløbne sæson har spillet godt sammen og bl. a. kan fremvise sejr over Finn og Jørgen i en åben turnering i Malmø.

Det skal tilføjes, at der i overvejelserne, der fandt sted inden den endelige udtagelse i Singapore, også indgik den mulighed, at ændre holdet, såfremt det mod Indonesien viste sig, at Erland var kommet i form. Vi var alle klar over, at mod Malaya ville vi få brug for Erlands kontante spil.

Sort magi.

Et andet spørgsmål, der er dukket op flere gange, er dette, om der var tale om „sort magi“ i kampen mellem Indonesien og Danmark.

Naturligvis tror vi ikke en tøddel på dette, men jeg oplevede, at flere

tilsyneladende seriøse mennesker kom hen til os og fortalte, at der ikke var nogen tvivl om, at Indonesien havde anvendt „black magic“ mod os.

Hvad denne magi særligt skulle gå ud på, var ikke ganske klart, men det blev fortalt, at Indonesien gav deres modstandere et emblem før kampen, og dette emblem skulle bringe uheld.

En anden ting, som skulle være et led i den „sorte magi“ var en hellig sten, som den indonesiske holdleder slog ned i gulvet i en særlig takt for at være i kontakt med sine spillere.

Kun eet kan siges med sikkerhed, for det så jeg med mine egne øjne, og det var, at Ferry Sonnevill indendat startede en kamp, bad en bøn på banen, men det har vist intet med „sort magi“ at gøre.

I Penang talte vi med Charoen „Machine“ fra Thailand, og han udtalte sin sikre tro på, at der blev anvendt „sort magi“. Også Thailand havde bragt dette i anvendelse, men deres „sorte magi“ var ikke nær så effektiv som Indonesiens. **B. F.**

INDONESIEN - THAILAND 8-1

Efter at have set de to hold til interzonefinalen i aktivitet var der vist ikke mange, der var i tvivl om, at Indonesien stod til en forholdsvis sikker sejr over de trods alt noget urutinerede thailændere, og medens de fleste profetier ellers er blevet gjort til skamme i denne Thomas Cup turnering, var her dog endelig en, der holdt stik.

☆

Det blev en komfortabel sejr for Indonesien på 8-1, og vore besejrerers job blev yderligere lettet ved, at Thailands stærkeste spiller, Charoen Wadhanasin, virkede langt svagere her end mod Amerika og så ud til at have pådraget sig en benskade, hvilket gjorde ham langsommere og betydelig mere usikker end normalt. Da Charoen deltog i fire af de ni kampe, var det et mærkbart handicap for Thailand, selv om de heller ikke under normale forhold havde haft nogen chance for at besejre Indonesien.

☆

Indonesiens to stærke singlespillere, Ferry Sonnevill og Tan Joe Hock, gjorde kort proces i deres fire kampe og hjemførte de fire topsingler, alle i to sæt.

Tan Joe Hock (I)	
Charoen Wadhanasin (T)	15-10, 15-6
Ferry Sonnevill (I)	
Thanoo D. Kajadbye (T)	15-5, 15-7
Njoo K. Bie/Tan K. Gwan (I)	
S. Suphaphan/K. Suthivanich (T)	15-12, 8-15, 15-5
Tan J. Hock/Lie Po Djian (I)	
C. Wadhanasin/P. Wongakrakul (I)	7-15, 15-9, 15-10
Ferry Sonnevill (I)	
Charoen Wadhanasin (T)	15-10, 15-2
Tan Joe Hock (I)	
Thanoo Direk Kajadbye (T)	15-1, 15-8
Eddy Yusuf (I)	
Pinit Pattapongse (T)	15-10, P. P. opgivet
Njoo K. Bie/Tan K. Gwan (I)	
C. Wadhanasin/P. Wongakrakul (I)	15-8, 11-15, 15-8
Tan J. Hock/Lie Po Djian (I)	
S. Suphaphan/K. Suthivanich (T)	15-6, 3-15, 0-15

☆

Her havde man rigtig lejlighed til at se Tan rulle sig ud, når han ikke

var presset, og der var ingen tvivl om, at man her stod over for en af verdens allerbedste spillere.

Han mødte Charoen i den allerførste kamp, da Charoen endnu var forholdsvis veloplagt, men alligevel holdt han fra først til sidst denne i sin hule hånd og dirigerede ham med legende lethed rundt på banen, indtil han kunne finde åbning for sin dynamiske smash, som var dødbringende hver gang. Han slog Charoen med 15-10, 15-6, og aftenen efter havde han det endnu lettere mod Thanoo Kajadbye, der på grund af sin lidenskab og deraf kortere rækkevidde havde endnu sværere ved at dække banen mod Tans velplacerede slag. Her blev resultatet 15-1, 15-8 i Tans favør.

☆

Heller ikke Sonnevill havde besvær med Thailands topsingler. Den første aften slog han ved uhyre sikkert og gennemtænkt spil den lille Thanoo, der var udsat for et vedholdende pres til baghåndshjørnet, som han efterhånden blev udmattet af at kæmpe imod. Resultatet blev 15-5, 15-7 til Sonnevill, og han fortsatte successen aftenen efter ved i en halvtrist match at gøre det af med en træet og skadet Charoen 15-10, 15-2.

Man havde ventet, at 3. single ville blive en af Thailands få sejre, idet Eddy Yusuf havde virket temmelig svag mod Danmark, men Thailand havde uheld her, idet lille Pinit Pattapongse, som vi kendte fra vort besøg i Bangkok i 1955, hvor han var ved at løbe sig ihjel mod Jørn Skaarup, under kampen blev angrebet af en tropesygdom, „rash“, som gav ham kløe over hele kroppen og gjorde det nødvendigt for ham at scratche efter at have tabt første sæt 15—10.

I double var Indonesiens opsamlingsfænomener, Njoo Kiem Bie og Tan King Gwan, atter urørlige. De havde til denne match helt lagt alt, hvad der hedder offensivt spil på hyl- den og nøjedes med at tage opstilling side om side og skovle alt, hvad der kom, højt op i luften. De ikke særlig hårdtslående thailændere smashede ti gange, de smashede tyve gange, med lige stor sikkerhed kom bolden sej- lende tilbage lige til et af smashene gik i nettet eller ud, og selv om begge Thailands par opnåede tre sæt med Kiem Bie og King Gwan, var den indonesiske sejr i disse kampe aldrig i fare, idet det indonesiske par blot ventede til modstanderparret var helt møre i tredje sæt, så lagde de hurtigt taktiken om og foretog en række hur- tige og overrumplende angreb, der i en fart bragte dem resten af sættet. Njoo Kiem Bie og Tan King Gwan slog Sunthorn Suphaphan og Ka- mol Suthivanich 15—12, 8—15, 15—5

Thailands Thomas Cup hold. Fra v. forrest: Pinit Pattapongse, Thanoo Kajadbye. Bagest: Kamol Suthivanich, Sunthorn Suphaphan, Charoen Wadhanasin, Prida Wongakrakul og reserven Thongsuk Tankanphai.

og Charoen/Prida Wongakrakul 15—8, 11—15, 15—8.

Derimod havde Indonesiens andet par Tan Joe Hock/Lie Po Djian svæ- rere ved at klare sig, bl. a. fordi Joe Hocks makker virkede temmelig usikker. De klarede dog sejren den første aften over Charoen og Prida 7—15, 15—9, 15—10, men den anden aften, hvor de mødte Thailands tem- peramentsfulde 1. double, var Joe Hock for træt, og efter at indone- serne havde vundet første sæt, var kræfterne opbrugt, og Sunthorn og Kamol fik på denne baggrund deres

bedste spil frem og hjemførte med let- hed de to næste sæt og dermed Thai- lands eneste sejr 6—15, 15—3, 15—0.

Dermed var Thailand ude af tur- neringen, men havde dog gjort en overraskende god figur og vist kolos- sal fremgang, siden vi sidst så dem i 1955.

★

Indoneserne som mod slutningen af matchen havde virket lidt trætte, havde nu to fridage til at suge kræf- ter til den store slutkamp mod Malaya.

Ole Mertz.

INDONESIEN-MALAYA 6-3

Da finalen om verdensmesterskabet i badminton skulle spilles mellem Indonesien og Malaya, stod Singapore på den anden ende. Bladene havde i dagene forinden fyldt forsiden og bagsiden og et par sider inde i bla- det med alt om denne finale, som man ventede sig så meget af.

Hele nationen sad disse aftener i spændt forventning ved radioappara- terne, og de små 8.000, der var så heldige at få plads i hallen, var ikke mindre forventningsfulde. Filmfolk og radioreportere havde travlt, og hallen var en sydende heksegryde, in- den det store slag begyndte.

Alt af betydning i Malaya var til stede, og før kampen skulle begynde, blev banen omkranset af så fine folk som selveste det danske Thomas Cup hold. De danske Thomas Cup'ere var

dog ikke omklædte, hvilket måske kunne opfattes som en hån mod mod- standerne, men da de heller ikke havde ketchere med, blev man hurtigt klar over, at de ikke skulle spille, men derimod optræde som liniedom- mere.

Danskerne var med.

Man må sige, at de danske spillere for en gangs skyld repræsenterede Danmark på en yderst elegant og ab- solut værdig måde, navnlig hvis man ser bort fra vor holdleder, Børge Frederiksen's lidt uheldige start. Man havde placeret Børge på den mest krævende plads, idet man havde ud- peget ham til servedommer, og der er ikke noget at sige til, at han hav- de lidt startvanskeligheder, især når man tænker på Børges berømte fra

skulderen liggende „skovserserv“. Men som sagt, det var kun start- vanskeligheder, så snart Børge havde indstillet øjet, gik det fint.

Temperaturen i hallen var 45 gra- der, altså lidt køligere end da vi spil- lede, men den steg et par grader, da Eddie Chong viste sig til den første kamp. Det var en nærmest tilbeden- de jubel, der mødte ham, da han be- trådte banen, idet man i ham absolut regnede med manden, der nok skulle klare den, såfremt det skulle knibe lidt for de andre. Man regnede med, at han skulle vinde sine fire kampe og dermed sikre Malaya sejren og dermed verdensmesterskabet for fjer- de gang.

Højt at flyve.

Det er jo desværre sådan, at så længe en sportsmand kan vinde, eller

endnu bedre, redde en nation fra et nederlag, så er han „alle tiders“, men hvis netop det modsatte sker, og manden taber og tilmed delvis er skyld i, at nationen lider nederlag, ja, så skynder man sig i bedste fald at glemme manden så hurtigt som muligt; efter kampen mellem Eddie og Ferry Sonnevile blev førstnævnte direkte hånet af tilskuerne.

Eddie's tragedie.

Man blev hurtigt klar over, at Eddie absolut ikke slog til i denne kamp. Han var kun en skygge af sit tidligere jeg, og Sonnevile, der var i glimrende form, havde ikke spor besvær med at vinde denne kamp. Eddie førte i første sæt med 8—4, men allerede på dette tidlige tidspunkt af kampen så han træt ud, og efterhånden som kampen skred frem, lagde der sig ligefrem en hel sløvhed over Eddie.

Den lille fighter, som vi kender her så godt fra hans kampe i Europa, var slet ikke til at finde i Eddie igen, og efter en solid føring i første sæt var der faktisk aldrig mere tale om kamp. Sonnevile kom fra 4—8 op på 10—8 og 12—10, hvorefter han fejlede et par bolde, således at Eddie kom op på 4—12. Men ikke engang på dette vigtige tidspunkt kunne Eddie forcere spillet eller vise noget af sin gamle sikkerhed og koncentration og vinde de tre bolde, der kunne have givet ham første sæt. Eddie var simpelthen for træt, og Sonnevile vandt i stedet for sættet, som havde taget nøjagtigt tolv minutter, med 15—12 uden større besvær.

I andet sæt startede Eddie i fin stil, vel sagtens båret frem af sine sidste kræfter, men de holdt kun til en føring på 4—0. Sonnevile havde på dette tidspunkt slået to bolde i nettet, men så kunne Eddie heller ikke mere, og efter fem minutters spil havde Ferry Sonnevile vundet kampen med 15—4, og Indonesien førte med 1—0.

Efter kampen blev man vidne til, at det at være populær er en meget flygtig ting i sportens verden, idet de samme mennesker, der for knapt en halv time siden havde tilbedt ham, buh'ede og hyssede af den stakkels Eddie, som dog havde gjort det bedste, han formåede. I Malaya siger man buh, som en anden ko, når man ønsker at vise sin utilfredshed.

I anden single gik det ikke Malaya bedre, idet Teh Kew San intet kunne stille op mod Indonesiens nye håb,

Tan Joe Hock, som vandt med 18—14, 15—4.

Efter 1. herre double havde Indonesien taget føringen 3—0, idet Njoo Kim Bie & Tan King Gwan besejrede den tidligere herre double All-Englands mester Johnny Heah, søn af præsidenten for det malayiske badminton forbund, & Lim Say Hup i en meget lige kamp, som for den sags skyld lige så godt kunne være gået til Malaya. Nu blev tallene 7—15, 15—5, 18—15.

☆

Endelig fik Malaya og Eddie Chong en smule oprejsning, idet han sammen med gamle Ooi Teik Hock vandt herre doublen mod Ferry Sonnevile & Tan Joe Hock, 18—15, 15—5.

Efter første aften førte Indonesien med 3—1, altså med samme cifre som mod Danmark.

☆

Havde spændingen været stor første aften, var den endnu større den følgende aften, hvor Eddie Choong igen indledte i single, denne gang mod Tan Joe Hock. Hvis Eddie tabte denne kamp, var man ikke i tvivl om, at Malaya var færdig, og man bad til, at Eddie ville overgå sig selv fra aftenen i forvejen og slå Tan Joe Hock.

Eddie spillede bedre denne gang, men holdt rent konditionsmæssigt kun til første sæt, som han endda tabte med 15—11. Da publikum først havde opdaget, at Eddie ikke kunne

vinde, blev han fra at være Malayas mest populære mand den mest upopulære. Man hyssede og buh'ede af den stakkels mand, så han blev hylet helt ud af den, og den mikroskopiske chance, han havde for at vinde, fratrek publikum ham helt.

☆

Stillingen var 4—1, og ligesom mod Danmark sørgede Ferry Sonnevile også i matchen mod Malaya at vinde den afgørende kamp, idet han slog Teh Kew San med 13—15, 15—13, 18—16. Verdens bedste badmintonnation gennem ni år led hermed et smerteligt nederlag.

De to sidste doubler gik til gengæld til Malaya, men der er vist intet at sige til, at Indonesien her tog lidt løst på tingene. Kun Indonesiens 3. single, Eddy Yusuf, kæmpede og vandt over Abdullah Piruz i en lang og kedelig kamp.

☆

Efter kampene overrakte guvernøren for Singapore, sir William Goode guldpokalen til den indonesiske holdkaptajn, Ramli Ariffin, og hver af de indonesiske spillere en lille guldmedalje til erindring. Det malayiske hold fik ingen pokal, men derimod en sølvmedalje for andenpladsen, hvilket forekommer lidt billigt, da de jo kun spillede denne ene match, hvilket igen vil sige, at indoneserne nu på forhånd er sikret en sølvmedalje, selv om de taber om tre år.

Under overrækkelsen af disse sølvmedaljer buh'ede og hyssede publikum på den mest kedelige måde, da turen kom til Eddie, og der er vist intet at sige til, at hans nerver efterhånden var blevet så tyndslidte, at han to dage senere fuldstændig brød sammen og græd sine modige tårer, da præsidenten for det malayiske forbund ved afskedsmiddagen i en tale henvendte til Eddie meddelte, at han ønskede at nedlægge sit hverv som formand for forbundet.

☆

Det er selvfølgelig dejligt at folk interesserer sig for badminton som i Malaya, og det kunne være morsomt, om noget af den samme interesse var til stede herhjemme, men alligevel vil jeg tilføje, at man derude gik helt over gevind. Man talte om en national katastrofte, andre foreslog at afholde en speciel sørgedag en gang om året netop på den dag, Malaya tabte Thomas Cup'en, og at fastholde denne sørgedag, indtil mesterskabet og Thomas Cup pokalen atter befandt sig på malayisk jord. **Palle Granlund.**

Ferry Sonnevile (I) —
Eddie Choong (M) 15—12, 15—4.
Tan Joe Hock (I) —
Teh Kew San (M) 18—14, 15—4.
Njoo Kim Bie & Tan King Gwan (I)—Johnny Heah & Lim Say Hup (M) 7—15, 15—5, 18—15.
Ferry Sonnevile & Tan Joe Hock (I)—Eddie Choong & Ooi Teik Hock 15—18, 5—15.
Tan Joe Hock (I) —
Eddie Choong (M) 15—11, 15—6.
Ferry Sonnevile (I) —
Teh Kew San (M) 13—15, 15—13, 18—16.
Eddy Yusuf (I) —
Abdullah Piruz (M) 6—15, 15—10, 15—8.
Njoo Kim Bie & Tan King Gwan (I)—Eddie Choong & Ooi Teik Hock (M) 15—13, 15—9.
Ferry Sonnevile & Tan Joe Hock (I)—Johnny Heah & Lim Say Hup (M) 1—15, 1—15.

SMÅ FJER

VED JØRGEN & CO.

☆

WHAT.

Under receptionen, som borgmesteren og byrådet gav i Singapore, henvendte guvernøren af Singapore sig til Palle og sagde: „Good Evening“. Palle må åbenbart have stået i sine egne tanker, for han udbød måbende: „What?“ hvorpå guvernøren svarede: „I just said Good Evening“.

EN BYTTER.

Iøvrigt kunne man tids nok komme ud for sprog vanskeligheder. Ole, hvis engelske er kendt for at være overordentlig strålende, nødvendigvis for en lærer i engelsk, var dybt fortvivlet over den måde hans sprog blev ødelagt på af det skrækelige kineser-engelsk man overalt hører i Malaya. En dag bestilte vi fire dobbelte Coca-Cola på hotellet i Penang. Lidt efter kom boy'en med fire rom og Coca-Cola. Det var en bytter, desværre...

UDENLANDSK.

Naturligvis lærte vi en del malayiske gloser, og det hændte, at man rigtigt rullede sig ud og f. eks. på hotellet afgav sin middags bestilling på malayisk. Hvis boy'en da svarede på malayisk eller stillede spørgsmål på sit modersmål, kom man i svære vanskeligheder. Så stort var vort ordforråd dog heller ikke...

IKKE TIL SALG.

De malayiske badmintonledere var meget sejrssikre før deres spillere skulle i ilden. Det gav sig bl. a. udslag i, at præsidenten til pressen udtalte, at han allerede havde købt fire flasker champagne til holdets sejrsmiddage. Forsigtigt antydede vi, at vi var interesseret i at købe fire flasker champagne til en billig penge, da malayerne havde tabt slaget, men henvendelsen blev vist ikke særlig populær!

DER ER PENGE I — OLIE.

Eddy Choong's juridiske studier gennem 7—8 år i England har nu givet resultat — han er blevet bestyrer af en benzintank i Penang...

MIXED.

Vore indfødte mixed-makkersker i de malayiske mesterskaber var sandt at sige ikke verdensmestre. Det fik Poul Erik til, da Ole var i sving med sin mixed, at udbryde: „Jeg håber sandelig, Ole har fået den dårligste“. På det tidspunkt var den dansk/malayiske konstellation på nederlagets rand.

HVOR LANGT.

Alt i alt tilbagelagde det danske hold 25.000 km på rejsen til det fjerne Østen.

KOM NED OG LEG

En søndag morgen medens jeg med meget små øjne var i færd med mit morgentoilette kom Erland styrtende ind på værelset og råbte: „Skynd dig med uden for, vi skal ud og lege med nogle slanger“. Jeg var vist for søvnig til at virke opskræmt af hans faretruende opfordring, svøbte et håndklæde om mig og gik med. Ganske rigtigt, ude på græsplænen stod en malayisk slangetæmmer, som formodet et mindre beløb ville optræde for os. Ved samme lejlighed fik vi hver en sød slange om halsen og fotograferede gensidigt hinanden med rædslen malet i ansigtet, når krapylet blev for nærgående. Jeg opnåede da at vågne brat og pludseligt...

MR. FOO.

Morsomt var det for tredje gang at hilse på Foo, een af Sea View's boys. Han var ansat på hotellet både i 1952, 1955 og nu i 1958, men vi var da enige om, at han var en langt større attraktion som elleveårig for seks år siden.

A-MENNESKER.

Der er ingen tvivl om, at vi satte rekord i mælkedrikning på Sea View Hotel i Singapore. Inspektøren var fuldstændig bleg, når han kom til at tænke på, om det nu også var muligt stadig at holde forsyningerne vedlige.

ALLE VERS.

Det var lidt af en prøvelse at komme igennem „Kong Christian“ ved optakten til landskampen i Bombay. Alle tre vers måtte vi have, og det var be-

stemt en varm omgang i vore lange, hvide bukser og uldne, røde jakker. På den anden side set stod den indiske nationalmelodi ikke spor tilbage for den danske, hvad længde angår, og mere end 10 minutter stod vi ret, mens sveden tapløb fra hele kroppen.

DER VÆDDES.

Væddemålene i forbindelse med Thomas Cup matcherne var mange og store blandt de spilleglade kinesere og indere. Man sagde, at der var omsat omkring en kvart million kroner i en enkelt af de kendte forretningsgader i Singapore's midte.

DEN HOLDT IKKE.

Vor specielle ven i badmintonhallen var hallens tilsynsførende, en tidligere malayisk topspiller. Efter at have set alle holdene træne var han ikke i tvivl om, at Danmark ville løbe af med den endelige sejr, og da det mislykkedes for os, var han om muligt lige så langt nede i kælderens, som vi selv.

PRESSEN.

Som sædvanlig i Malaya dækkede dagens badmintonomtaler som regel over en hel side i Singapore-aviserne. Midt under Thomas Cup udsendte den ene af de to store aviser endda et helt særnummer, som udelukkende beskæftigede sig med badminton og da navnlig Thomas Cup turneringen.

DØDEN SKAL HAVE EN ÅRSAG.

Eddy Choong, som ikke blev videre populær blandt sit eget publikum under Malaya—Indonesien matchen, startede slet ikke i de malayiske mesterskaber grundet lægeforbud, sagde man.

VERDENSMESTERSKAB.

Heller ikke det indonesiske hold deltog i de malayiske mesterskaber, hvortil de var anmeldt. Forklaringen var, at de telegrafisk var kaldt hjem af deres regering, præsident Sukarno ønskede at hilse på sit lands fine ambassadører, og naturligvis skulle spillerne hyldes som folkehelte. Aldrig før var et verdensmesterskab gået til Indonesien, så der var vel ikke noget at sige til den indonesiske jubel.

TIL MINDE.

De indiske spilleres store mangel på tip-top badmintonrekvisitter som følge af landets importforbud på alle undværlige varer medførte, at vi næsten var tvunget til at efterlade samtlige vore ketchere, sko, sokker, skjorter og badmintonkufferter i Bombay — det lattede os jo noget for den overvægt, vi havde skaffet os på turens løb.

ROM.

Da vi på hjemturen satte fødderne på Rom's jord i stegende varme midt på dagen, kunne Ole ikke dy sig og ønskede sig tilbage til Singapore, hvor temperaturen dog var udholdelig, blot med den forskel, at den store fugtighed i det fjerne Østen gjorde varmen så tung.

REPRÆSENTATION.

Servedommer- og linievogterpladserne blev under finalematchen besat af de udslagne spillere fra USA, Thailand og Danmark. Når vi ikke kunne optræde på banen, måtte vi da gøre gavn andre steder.

EL-VIFTER.

Viftefabrikanterne i Singapore har gjort store forretninger under Thomas Cup. Samtlige tilskuere købte en vifte hver til at svale sig med i hallens ulidelige varme. De mest elegante vifter var vel nok dem, der blev drevet af et batteri. Så undgik man da at komme til at svede af at vifte for sig selv . . .

NORDLIGE KUGLE.

Singapore ligger blot 135 km fra Ækvator — på den nordlige halvkugle.

SKIFTEDE HYLSTER.

Den stærke sol i Malaya medførte, at Poul Erik skiftede ham hele tre gange under opholdet.

DER BLEV BUDT PÅ.

Menuen til den afsluttende middag, der blev afholdt i Cathay Restauranten i Singapore, til ære for de deltagende

Thomas Cup hold, bød på:

Roast Chicken and Cold Lobster Dish,
Diced Chicken with Walnuts,
Shrimps with Pine-Seeds,
Shark's Fins with Crab Roe,
Fried Duck in Peiping Style,
Stewed Chicken with Mushroom,
Braised Crab Meat with Lettuce and Chock-Sun,
Fried Pomfret in Sweet and Sour Sauce,
Fried Rice with Shredded Chicken,
Fruit Salad Ice-Cream,
Chinese Tea.

IKKE EEN RIGTIG.

Badminton-skribenten fra Singapore Tiger Standard var meget uheldig med sine spådomme. Om det drejede sig om Thomas Cup eller om de malayiske mesterskaber, lykkedes det ham hver eneste gang at finde frem til den forkerte vinder! Da fyren virkelig var fornuftig og endvidere vidste en god del om badminton, forklarer det lidt om, hvor uventede faktisk samtlige resultater var. Leong Hew Meng hed han, og han var bl. a. deltager som journalist på det malayiske holds succesrige togt til Europa i 1949.

HALV PLADS.

David Bloomer, den skotske badmintonleder, hvis store lidenskab er badminton, havde for egen regning taget den lange vej fra Glasgow til Singapore for at overvære Thomas Cup turneringens afsluttende runder. Samme Bloomer, der er vice-præsident i det internationale badminton forbund, fik tildelt det ærefulde hverv at være overdommer, altså højeste myndighed i de fire matcher. Indlysende nok medførte det, at Bloomer fik hallens bedste plads, hvilket dog ikke var ensbetydende med hallens bedste stol. Alle stole var bygget til spinkle kinesere og var derfor forholdsvis smalle i sæderne — det er Bloomer ikke. Værre blev det da en meget svær dame på stol nr. 4 fra Bloomer flød ind over nr. 3 stol. Herren på nr. 3 måtte derfor nødvendigvis også benytte nr. 2 med det resultat, at toeren kun levede Bloomer plads nok til den ene halvdel af halepartiet på stolen, medens den øvrige del svævede et sted i den mellemgigende passage. Det var, sagde David Bloomer selv, hans livs mest anstrengende otte aftener.

HAN DØDE STÅENDE.

Amerikas bedste singlespiller, Ron Palmer, er kendt for sin fabelagtige gode kondition — han kan simpelthen ikke løbes ihjel derhjemme. I sin første match mod Thailand „døde“ han totalt engang i 2. sæt, og den amerikanske holdleder behøvede ikke at deltage i en kamp bagefter for at finde ud af, hvor hårdt badminton i troperne er . . .

SIDSTE MATCH.

I det officielle program for Thomas Cup turneringen fandt man en omtale af de deltagende spillere. Om Poul Erik skrev man, at turen var hans første og sidste til Malaya, da han næste år lagde ketcheren på hylden. Beslutningen var bestemt ikke Poul Erik bekendt!

EN SUND SJÆL.

Man må undertiden lide noget for „skønheden“, ikke mindst når det gælder en rejse til det fjerne Østen. Vore spillere måtte således igennem et utal af vaccinationer bl. a. mod kopper og gul feber, inden de fik certifikat for, at de var modstandsdygtige. På alle pladser, hvor flyveren gik ned, forsøgte danskerne krampagtigt at fremvise deres sundhedsattest, men intetsteds i udlandet skænkede man certifikatet så meget som et enkelt øjekast. Det eneste sted, man krævede vaccinationsattesten fremvist, var i Kastrup lufthavn — og da var turen overstået.

STORVASK.

Formanden for det malayiske badminton forbund, mr. Heah Joo Seang, der var så sikker på den malayiske sejr, at han forlods havde indkøbt fire flasker champagne, der skulle knalde den dag, den malayiske sejr var vel i hus, fik aldrig lejlighed til at indfri sit ønske.

I stedet for at lade propperne knalde, lod han ved den afsluttende middag en bombe springe, der gav langt højere knald, end de fire flasker champagne tilsammen ville have gjort.

Bomben indeholdt en hård anklage mod de malayiske Thomas Cup spillere, som han beskyldte for at have svigtet deres land, dels et advis om, at han agtede at nedlægge sit hverv.

Formanden udtalte bl. a.: Som præsident for Badminton Association of Malaya siger jeg Dem en oprigtig tak for alle de smukke komplimenter, der er blevet rettet til mit forbund. Som en ærlig mand føler jeg, at vi ikke fortjener disse komplimenter, navnlig ikke ved denne lejlighed. Som præsident for BAM føler jeg, at jeg står som en anklaget overfor sine dommere. Men jeg har en ren samvittighed, og jeg ved med det allerinderste i mit hjerte, at jeg har gjort alt, hvad der er menneskeligt muligt for at opnå succes.

Jeg var måløs over at se den form, nogle af vore spillere var i under turneringen. Offentligheden har krav på at vide årsagen til vor sørgelige fiasko, og en rapport vil blive udsendt om kort tid.

Jeg havde ventet, at alle medlemmerne af det malayiske Thomas Cup hold havde opført sig ærligt og redeligt som nationens helte, nu hvor vi er et uafhængigt land, og ved at hævde vort ry som en selvstændig nation. Jeg er bange for, at selvopoffrelsens ånd er trådt tilbage for en ånd af luksus.

Jeg tager det fulde ansvar for katastrofen på mine skuldre, jeg er skyldig, jeg har fejlet frygteligt i mit hverv, jeg nærer det håb, at Malaya kunne indtage sin retmæssige plads blandt de store nationer i verden. Som leder af organisationen, der er ansvarlig for denne nationale katastrofe, vil jeg indgive min afskedsbegæring, når regnskabet er afsluttet.

DON'T WORRY.

Det var helt andre fløjte-toner, der lød for danskernes øren efter nederlaget til Indonesien end dem, der blev det malayiske hold til del efter afklapsningen af „Batavias sønner“. Ikke så snart var det danske nederlag publiceret herhjemme, før forbundet telegraferede til Singapore: „Don't worry, nyd turen“.

INSTRUKTØR.

Erland Kops, der nu residerer i Bangkok, synes allerede at have fundet sig til rette derovre. I et brev til BT skriver Erland:

— På Chualalongkorn University, der er Thailands største med 4.500 elever, er jeg to gange om ugen travlt beskæftiget med at lære ca. 100 piger og drenge — kinesere, siamesere, in-

dere osv. — at slå høj baghånd, droppe, cleare, serve, og i det hele taget alt, hvad jeg ved om badminton.

Det er et ualmindeligt interessant job for mig, der aldrig tidligere har virket som træner, og de vanskeligheder, der kan opstå, fordi jeg ikke er fortrolig med landets sprog, overvindes gennem en engelsklærer, som skolen har stillet til min rådighed.

Den danske verdensmester oplyser videre, at den omfattende træning er tilrettelagt med henblik på de årlige skolemesterskaber. I disse mødes alle større skoler, universiteter og kollegier i en 14 dages turnering. Den danner afslutning på skoleåret, så i forbindelse med den er der arrangeret flere festlige sammenkomster.

— Jeg begyndte på Chualalongkorn University så snart jeg var vendt tilbage fra Thomas Cup-turneringen, skriver Kops videre, og tilsyneladende er der tilfredshed med mit trænerarbejde. Fra Assumption College har jeg nemlig netop fået en anmodning om at begynde som træner for endnu et hundrede elever af alle nationaliteter.

Denne anmodning har jeg imødekommet, for jobbet fører forskellige rejser rundt om i landet med sig. Skoleholdet spiller året rundt en række kampe — opvisningskampe — i velgørende øjemed.

— Jeg får ikke en rød øre for arbejdet, oplyser han. For det første giver det jo mig selv lejlighed til at bygge videre på det, jeg allerede har nået, og for det næste er det en enestående lejlighed til at komme i kontakt med den indfødte befolkning. Måske lyder det for rørstrømsk, men kærlighed til badmintonsporten gør altså også, at jeg gerne vil medvirke til at udbrede spillet på disse kanter, hvor det endnu er i støbeskeen og kun spilles af et ret begrænset antal mennesker.

LYKKEN M. M.

Den indonesiske holdfører udtalte efter sejren over Malaya bl. a.: „Jeg tror, at de to holds standard var noget nær den samme, men vi vandt, fordi vi havde lykken og Gud med os“.

M. B. E.

Badmintonspillet kan føre meget med sig. Wong Peng Soon, indtil nu

Malayas største spiller, blev i 1956 af den engelske dronning benådet med ordenen „Member of the British Empire“ for sine fortjenester indenfor badmintonidrætten. Ordenen blev overrakt ham af Englands sidste højkommissær for Malaya, sir Donald MacGillivray, ved en ceremoni i Malayas hovedstad Kuala Lumpur.

MEDICINMAND.

Det indonesiske hold havde ikke alene en hoben officials med i Malaya, men staben talte bl. a. også en mas-sør og en „medical adviser“.

VETERAN.

Wynn Rogers, USA, er den eneste spiller uden for Malaya, der har taget del i alle Thomas Cup matcherne siden starten i 1949.

TO GLED UD.

Ved den sidste finsortering af det malayiske Thomas Cup hold gled to kendte ansigter ud. Den ene var Oon Chong Teik, der måtte lade livet til fordel for Lai Fook Ying, den anden var Ong Poh Lim plus hans noksom bekendte krokodilleserv.

Oon Chong Teik blev, som vi tidligere har omtalt, på Eddie Choongs anbefaling fløjet hjem fra London for at deltage i den malayiske fællestræning, men han kunne ikke omstille sig til det klima, i hvilket han var opflasket.

Med Ong Poh Lim's udrangering af holdet må det vist betragtes som givet, at der hermed er sat punktum for en lang og strålende badmintonkarriere. Ong Poh Lim har været fast mand på de malayiske Thomas Cup hold indtil nu. I 1949 spillede han i Preston tredje single, i 1952 i Singapore varetog han ligeledes den tredje single samt den ene double med Ismail bin Marjan som makker, og også i 1955 i Singapore spillede han dobbelt rolle, dels som tredje single og dels som makker med Ooi Teik Hock.

SÅ MEGET.

Thomas Cup'ens værdi anslås til 40.000 Singapore-dollars.

MALAYISKE MESTERSKABER

Dagen efter Indonesiens flotte Thomas Cup sejr over Malaya, modtog holdlederen, R. Yusuf, et telegram fra den indonesiske regering, der lød: „Come home as soon as possible“.

Der var ingen tvivl om, at Indonesiens regering var glade for badmintonspillernes triumf, der i hvert fald for en kortere tid kunne aflede opmærksomheden fra den politiske slagmark.

På grund af „hjemkaldelsesordren“ fra Djakarta, måtte det indonesiske hold annullere sin rejse til Penang, hvor det skulle have deltaget i de malaysiske mesterskaber. Dette var selvfølgelig en kedelig streg i regningen for arrangørerne, der overvejede at foretage en ny lodtrækning, for at undgå de mange „walk overs“. Man veg dog tilbage for dette, måske fordi det ville have været tredie lodtrækning.

Ingen seeding.

Det lyder måske utroligt, men ved den første lodtrækning var der overhovedet ikke foretaget „seeding“, og bl. a. var de fire stærkeste danske singlespillere, Finn Kobberø, Erland Kops, Palle Granlund og Jørgen Hammergaard Hansen, placeret i samme halvdel. Vi drøftede spørgsmålet med vor gamle bekendt David Choong, der var attacheret det danske hold. Han fandt lodtrækningen urimelig og ville henvende sig til turneringsledelsen. Denne havde åbenbart allerede indset sin fejltagelse, for dagen efter blev der foretaget ny lodtrækning.

I fravær af de indonesiske spillere, og da det viste sig, at Eddie Choong havde fået „lægeforbud“ mod at starte, syntes muligheden for danske triumfer i mesterskaberne at være til stede, og vi håbede at vinde herre single og herre double. Men efter ankomsten til Penang begyndte uheldene at regne ned over os, og jeg var klar over, at chancerne, da turneringen tog sin begyndelse, lå sådan, at vi skulle være mere end heldige for at klare os.

Bare bedrøvelighed.

Første uheld indtraf under træningen i Penang, hvor Palle Granlund fik en hård smash fra Jørgen Hammergaard Hansen i øjet. Da Palle ikke kunne se med det læderede øje, der var fyldt med blodansamlinger, var der

Malayamestre 1957—58.

- Hs.: Charoen Wadhanasin,
Thailand.
ds.: Prataung Pattapongse,
Thailand.
hd.: Charoen Wadhanasin &
Kamol Suthivanich, Thai-
land.
dd.: Tan Gaik Bee & Lam Kit
Lim, Malaya.
md.: Lim Say Hup & Tan Gaik
Bee, Malaya.

ikke andet at gøre, end at køre ham til hospitalet, hvor han blev indlagt. Lægen beholdt Palle på hospitalet i tre dage og frarådede badmintonspil i tre uger. Der var tilsyneladende ingen mulighed for at få Palle med i kampen mod Indien på hjemvejen, og Palle ønskede derfor at rejse hjem med første flyvemaskine. Vi fik ordnet billet til den følgende søndag. Heldigvis blev Palles øje snart bedre, og da vi var i en slem knibe med hensyn til kampen mod Indien, hvor Erland Kops i forvejen var afskåret fra at deltage, da han umiddelbart efter turneringen i Penang skulle afsted til Bangkok for at begynde sit job på ØK's derværende kontor, blev jeg enig med Palle om, at han rejste med holdet til Bombay, hvor han så kunne overveje, om han kunne spille.

☆

Det næste uheld ramte Finn Kobberø. Han havde fået betændelse i den ene fod og måtte have penicillinindsprøjtninger. Foden blev herefter noget bedre, og da turneringen skulle begynde, besluttede Finn sig til at spille. Imidlertid var Finn handicappet, og han havde svært ved at nå frem til dropshots. For at skåne den dårlige fod så meget som muligt, overbelastede Finn sin achillesene, og dette var sikkert årsagen til hans noget skuffende indsats.

☆

Erland Kops måtte dagen før turneringen gå i seng med en mindre influenza, men ved hjælp af nogle piller kom han på højkant næste dag.

Selv havde jeg plejet en angina i en halv snes dage, og det endte med, at

den satte sig på stemmebåndet, og det traf sig så uheldigt, at det var de to dage under turneringen i Penang, hvor jeg havde mest brug for at heppe spillerne op. Nu skete det ved hjælp af fagter og underlige gerninger, og det var ikke særligt effektivt.

☆

Turneringen om de malaysiske åbne mesterskaber blev spillet fra torsdag den 19. juni til søndag den 22. juni i Han Chiang High School. Hallen rummede to baner med cementgulv, der ikke er noget for de danske spillere, der jo er forvænt med hensyn til glimrende spillesteder.

Singleerne.

Finn var den første dansker, der kom i ilden. Hans modstander var en spiller fra Perak, Lim Foh Thye. Vi havde trods Finn's dårlige fod ventet en let kamp, og det startede da også godt, idet Finn, selv om han tog let på tingene, kom foran 6—0 og 12—5, hvorefter han imidlertid sløsede ti points væk og mistede sættet 15—12. Opmuntret af dette spillede malayen over evne og førte 10—6 i andet sæt, inden Finn fandt ud af, at nu var det alvor. Det blev a 12, og sæt til danskeren 15—12. I tredie og afgørende sæt tog Finn teten, og malayen, der havde givet sig helt ud, kørte trætt og kunne ikke forhindre, at sættet gik til Finn med 15—7.

☆

I sin første single startede Erland Kops som en virkelig All-Englands-mester og førte i en håndevending 13—0 i første sæt mod Ong Chong Shin, en ganske ung spiller fra Selangor. Erland slappede imidlertid på dette tidspunkt en smule af med det resultat, at modstanderen fik 9 points i træk, før Erland fik spillet under kontrol igen og vandt sættet 15—9. I andet sæt fulgtes de to spillere ad point for point til a 10, hvorefter Ong Chong Shin nåede 11—10, før Erland koncentrerede sig om de sidste points og ikke gav sin unge modstander flere chancer. 2. sæt 15—12 til Erland.

☆

Jørgen Hammergaard Hansen gjorde ikke megen væsen af sig selv i første sæt, som sluttede 15—4 til modstanderen M. Sadali fra Singapore. Jørgen havde nu fået sig spillet ind,

Hallen var på kogepunktet.

og andet sæt blev betydelig mere spændende, selv om dette sæt også gled danskeren af hænde.

☆

Bedre gik det ikke Ole Mertz, der i sin single mødte Abdullah Piruz, der spillede 3. single på Malayas Thomas Cup hold. Piruz viste sig i denne kamp fra en mere fordelagtig side end i Singapore, hvor han i tre sæt tabte til Indonesiens Eddy Yusuf, som Palle Granlund havde besejret i to sæt. Ole kæmpede energisk, men uden held, og Piruz trak det længste strå. Tallene blev 15—4, 15—9.

☆

I anden runde spillede Finn Kobberø mod Oon Chong Jin, der sammen med sin mere kendte broder Oon Chong Teik studerer i England. Oon Chong Teik har på sin rekordliste sejre over både Finn Kobberø og Ferry Sonnevile. Han blev iøvrigt kaldt hjem fra England af det malaysiske forbund, da man regnede ham for sikker deltager på Thomas Cup holdet. Det viste sig dog umuligt for Oon Chong Teik at akklimatisere sig til varmen, og han blev end ikke reserve på det malaysiske hold, og efter at have set hans spil i Penang, er der ikke noget at sige til den afgørelse.

☆

Men tilbage til Finn's match mod den „dårligste“ af brødrene Oon. Danskeren spillere mere omhyggeligt denne gang, og selv om han var bagud 8—12 i første sæt, var der ingen tvivl om resultatet, dertil var modstanderen for ustabil. Finn vandt første sæt med 15—12 og andet med 15—8. Selv om det således gik relativt let for Finn, var det øjensynligt, at han ikke var i orden, og det var med bange anelser, vi så hen til næste runde, kvartfinalen, hvor modstanderen var Thailands „first string“, Charoen Wadhanasin, der på grund af sit maskinmæssige og sikre spil var blevet døbt „the hu-

man machine“. Såvidt jeg ved, var det den amerikanske spiller Jim Poole, der var ophavsmanden, og som altid indledede sine samtaler med Charoen med et „Hello, machine“. Dette tog thailandspilleren ikke amerikaneren ilde op, og de blev de bedste venner.

Doubler.

I herre double gik Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen glat igennem første runde. Som en singaporeavis skrev, „spillede danskerne kat og mus“ med Perak's Foo Vong Khean og Soo Seng Fatt og vandt 15—6, 15—9. Finn var i legehjørnet og viste hele sit galleri af trickslag, som vakte jubel hos tilskuerne.

☆

Poul Erik Nielsen og Erland Kops kom på langt hårdere arbejde, og Poul Erik måtte lave „sort magi“ for at hale sejren i land. Modstanderne var Peraks mestre i herre double, Tan Jin Eong, der i 1955 spillede anden herre double på Malayas Thomas Cup hold sammen med vor gamle ven Lim Kee Fong, og en skoledreng Ng Boon Bee.

Både Poul Erik og Erland startede langt under deres standard, og modstanderne benyttede sig af dette og lod ikke danskerne komme igang. Første sæt endte 15—6 til parret fra Perak. I andet sæt gik det bedre for Poul Erik og Erland, og kampen udviklede sig til en vældig fight. Parrene fulgtes ad til a 10, hvorefter det malaysiske par vandt tre points på samme serve. Stillingen var nu mere end håbløs, men det lykkedes for danskerne at nå a 13. Da modstanderne i omspillet tog føringen 1—0, bragte Poul Erik sin „sorte magi“ i anvendelse. Han for frem til nettet, som han berørte „blidt“ med sin ketcher med det resultat, at det faldt ned. Dette „fremstød“ fik sandsynligvis afgørende betydning for kampens resultat. Da man havde fået sat et nyt net op, scorede Poul Erik og Erland fire lette points. Modstanderne nåede a points, inden Erland afsluttede en fantastisk duel med et smash ved nettet. Efter dette spændende sæt, der endte 18—17, var modstanderne blevet trætte, og det afgørende tredje sæt gik let og smertefrit til Poul Erik og Erland, 15—8.

☆

Ved Palle Granlunds uheld stod Ole Mertz uden partner, men turneringskomiteen fandt en stedfortræder. Det

var en spiller ved navn Toh Boom Teng, en lille trivelig venstrehåndsspiller, der viste sig at være en udmærket erstatning for Palle. Det var ellers ikke nogen let opgave at forcere første runde, idet modstanderne var ingen ringere end de førortalt brødrene Oon.

I første sæt spillede Ole sig ind med sin makker. De tabte sættet med 10—15, men gik i offensiven i andet sæt, som de halede i land med 15—12. Ole var den afgørende faktor i de første to sæt, men var i tredje synlig træt efter anstrengelserne. Til alt held fandt makkeren på dette tidspunkt et inspirerende spil frem, og på et psykologisk vigtig tidspunkt havde han fire-fem strålende gode winningshots, der bragte sejren hjem med 15—7 i afgørende sæt. Det var i hvert fald en sejr, vi ikke havde regnet med.

Resultatet af første dags og aften's kampe var således, at vi havde to spillere med i single og 2½ par i double.

Human Machine.

Men optakten til næste dags kampe var alt andet end lovende. Som vi havde frygtet, kunne Finn, handicappet af en dårlig fod — han havde atter måttet søge læge for at få penicillinindsprøjtning — ikke klare „den menneskelige maskine“, Charoen spillede sit sædvanlige maskinspil med clears og drops, kun varieret med en smash, når chancen viste sig. Han var meget omhyggelig med sit spil og startede meget sikkert, medens Finn

Poul Erik Nielsen og Ole Mertz varmer op.

på sin side var rystende usikker i sine stopbolde ved nettet. Siameseren tog føringen med 7—1 og 9—1. Finn fandt noget af det gode spil frem og reducerede til 5—9 og 9—11, men Charoen nåede op på 13—9 med nogle velplacerede smashes, og sættet gik til Thailand 15—11.

Det havde fra kampens begyndelse været tydeligt, at Finn kun med besvær kunne komme frem til nettet, og modstanderen var klar over denne svaghed og forstod at udnytte den. I andet sæt humpede danskeren rundt på banen. Han forsøgte at undgå de lange dueller ved at sætte alt på et bræt og forsøge at dræbe enhver returnering. Denne taktik så ud til at give bonus, idet Finn havde 4—1, 6—2, 8—4 og 9—5. I længden var taktiken dog håbløs mod en modstander som Charoen, der igen fik fodfæste og begyndte at presse den „eetbenede“ Finn rundt på banen. Snart fandt danskeren overmagten for stor og lod sættet glide til Thailand 15—9.

Kvarterne.

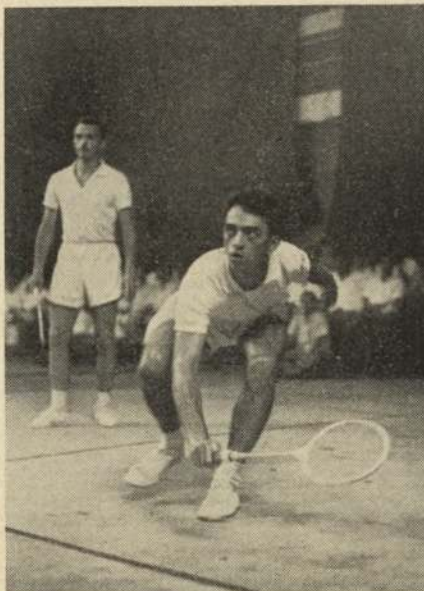
Danmark fik en spiller med i kvartfinalen i single, da Erland Kops gjorde kort proces med Zabidi Ismail ved at vinde 15—6, 15—6. I kvartfinalen spillede Erland mod Khoo Eng Huah fra Penang og smashede sig i andet og tredje sæt igennem til semifinalen. I første sæt anvendte Khoo den rigtige taktik ved at spille fladt, men efterhånden fik Erland overtaget og pressede sin modstander rundt på banen, og malayen kunne ikke gennemføre sin taktik i de to sidste sæt. Tallene blev 8—15, 15—8, 15—9.

Jævnet.

Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen havde i deres double mod Abdullah Piruz og Lai Fook Ying — sidstnævnte var reserve på Malayas Thomas Cup hold og altvidende om, hvordan Malaya skulle have vundet — det store herre double spil fremme og jævne modstanderne med jord 15—1, 15—9.

Vort andet par, Poul Erik Nielsen og Erland Kops, måtte atter ud i et forrygende stormvejr, før de havde kvalificeret sig til kvartfinalen. De mødte i deres kamp et ret ukendt juniorpar fra Perak, Foo Sze Chun og Wong Poh Kheng, der åbenbart ikke havde den fornødne respekt for All-Englands mestrene. Det danske par fik en god start og havde hurtigt

første sæt hjemme med 15—6. I andet sæt begik de den dødsynd at slappe af, og det havde nær kostet dem adgangen til næste runde. De to unge spillere fra Perak masede på og vandt andet sæt 15—12. Poul Erik og Erland kom dog i angreb igen i afgørende sæt og førte 8—3 og 11—5. På dette tidspunkt fik Poul Erik en uheldig periode, og modstanderne bombarderede ham uafslædigt og fik reduceret til 11—12 og 12—13. Imidlertid forvred de sig og slog de næste servereturneringer i nettet. Dansk sæt 15—12, og vi åndede lettet op. Det var Erlands kraftbetonede spil, der reddede sejren hjem.

Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen.

Havde Poul Erik og Erland ikke haft det store spil fremme i de to første kampe, kan det slås fast, at deres indsats i kvartfinalen mod Thanoo Kajadbye og Prida Wongakrakul fra Thailand var strålende, og de viste noget af det herre double spil, vi ved, de kan præstere. Sammenspillet var perfekt i denne kamp, og Erland smashes på Poul Eriks oplæg var glimrende. På grund af danskernes stærke spil blev der ikke tale om spænding, og to sæt var for een gangs skyld tilstrækkelig. Tallene var 15—10, 15—7.

☆

Ole Mertz med sin malaysiske makker Toh Boom Teng kunne ikke hamle op mod Malayas „grand old men“ Ong Poh Lim og Ooi Teik Hock. Sidstnævnte var blandt de tre bedste

malaysiske spillere i Thomas Cup turneringen trods sine 37 år. Første sæt tabte Ole og makker med 15—2, hvorefter de fik mere hold over deres spil og kun tabte andet sæt så knebent som 18—13. Ole leverede atter en god kamp, medens hans makker ikke var slet så stærk som dagen før.

☆

Vi havde således efter andendagens kampe Erland med i semifinalerne i single, hvor han skal møde penangspilleren Teh Kew San, der spillede en glimrende kamp mod Ferry Sonnevill i Thomas Cup og kun tabte 16—18 i tredje sæt. Erland skal spille sit allerbedste for at klare den opgave.

I semifinalerne i herre double har vi to par med, nemlig Finn og Jørgen, der møder Thailands bedste par Charoen Wadhanasin og Kamol Suthivanich, og Poul Erik og Erland, der skal kæmpe mod Malayas bedste double Johnny Heah og Lim Say Hup. Vi skulle gerne have et par i finalen, men let bliver det ikke.

Semifinaler.

Lørdagens første semifinale i herre double stod mellem Poul Erik Nielsen & Erland Kops og Johnny Heah & Lim Say Hup. Malayerne kom bedst i gang og tog føringen 4—0, men det danske par pressede Lim Say Hup meget stærkt og kom foran 5—4, hvorefter det atter var modstandernes tur til at føre 7—5 og 9—5. Igen kom Poul Erik og Erland foran med 10—9 ved nogle gode smashes. Det blev a 11 og a 12. På dette tidspunkt kom Erland i et forsøg på at smashe en returnering fra Heah i karambolage med nettet, det så nærmest ud til at Erland havde i sinde at bruge nettet som hængekøje. Malayerne kom på 14—13, men det blev a 14 på et velplaceret smash fra Poul Erik. I omspillet spillede Say Hup glimrende, og sættet gik med 17—14 til ham og hans partner.

Selv om danskerne i andet sæt kæmpede tappert, kunne de ikke stille noget op mod deres velspillende modstandere, der hele tiden havde føringen, 4—0, 7—1, 9—3, 12—4, 13—8 for tilsidst at tage sættet 15—8.

☆

Den ellers så temperamentsfulde Erland havde indtil denne double opført sig aldeles upåklageligt, og dette gælder iøvrigt også hans deltagelse i Thomas Cup kampene mod Indonesien. Vi var nær ved at tro, at han

Eddy Yusuf, Indonesien.

helt havde mistet sit farverige temperament, da det pludselig brød ud i lys lue. Erland viste gennem det meste af kampen sin utilfredshed med alt og alle. Han var vred på sig selv, på tilskuerne, på modstanderne og ikke mindst på Poul Erik. Det var måske betegnende, at han — da Poul Erik var blevet presset fra hjørne til hjørne og havde flere strålende opsamlinger helt nede ved gulvet for tilsidst at returnerede bolden for højt over nettet — irriteret råbte (i mild form): Din klovn, hvorfor pokker smasher du ikke.

Amerikaneren Jim Poole, der også hører til de temperamentsfulde spillere og af denne grund ikke er så populær alle steder i USA, var meget begejstret for Erland efter den pågældende herre double. Han håbede, at der ville vise sig en mulighed for at få danskeren til Amerika, idet Jim Poole var overbevist om, at han selv måske derved kunne blive mere populær.

★

Om aftenen var Erland igen i kamp, denne gang i semifinalen i single mod Teh Kew San. Kampen blev præget af alt for stor usikkerhed fra begge sider. I første sæt spillede Erland dog udmærket og forsøgte at trætte den relativ konditionssvage Kew San, og det så faktisk ud til, at taktikken ville lykkes, idet malayen så anstrengt ud allerede på et tidligt tidspunkt af kampen. Erland havde føringen 3—0, og efter at have været bagud 3—6, kom han foran med 10—6, 12—8, 13—12, hvorefter han afgjorde sættet til sin fordel med 15—

12. Vi troede herefter, at sejren var indenfor rækkevidde, men i andet og tredje sæt var det tydeligt, at de mange og hårde kampe sad Erland i benene, og han havde svært ved at flytte sig på banen. Da Kew San trods træthed fandt melodien, var det sket med danskerens chancer. I andet sæt var Erland i spidsen med 5—2, men herefter tog modstanderen kampen i sin hule hånd og kom hurtigt på 13—6 og vandt sættet 15—6. Det tredje og afgørende sæt blev en tro kopi af andet sæt, og pointstillingen var hele vejen den samme og sættet sluttede også 15—6 til Kew San. Det skal bemærkes, at Kew San havde nået sin semifinale ved at spille en kamp, medens Erland havde været igennem tre hårde singler.

Sidste chance.

Vor sidste chance for at få en finaleplads var i den anden semifinale i herre double, hvor vort bedste par Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen mødte Charoen Wadhanasin og Kamol Suthivanich fra Thailand. Det blev en udmærket kamp mellem disse to par, selv om det er min opfattelse, at hverken Finn eller Jørgen ikke nær spillede op til deres almindelige standard, og de var på skift rystende usikre.

I første sæt gik det rigtigt godt, og danskernes smashes voldte modstanderne besvær. Vore spillere førte 6—2, men var derefter bagud indtil 10—12, hvor de satte tempoet i vejret og kom på 13—12 for at tage sættet 15—12. Thai'erne havde i andet sæt overtaget, og de førte gennem dette sæt 7—4, 11—5, 14—7 og vandt efter en kortvarig god periode hos danskerne, sættes 15—11.

Finn og Jørgen var trætte og spillede modløst i tredje sæt, hvor modstanderne var i spidsen 9—4 og 10—6 og vandt sættet med 15—9.

Det var en stor skuffelse, da Finn og Jørgen burde kunne vinde en turnering, der ikke tæller bedre double konstellationer, end dem, vi så i Penang. Med Finn's fod i orden var resultatet sikkert også blevet dansk sejr.

De to spillere fra Thailand spillede en lidt særpræget double, og navnlig den lille vimse Kamol Suthivanich med den akavede ketcherføring og de herligste grimasser, voldte vore spillere en del kvaler med sine lynhurtige fremstød ved nettet.

En stakket trøst.

Selv om vi ikke vandt noget mesterskab, fik vi dog en præmie med hjem, og den var Ole mand for at klare. Han meldte sig — efter sit nederlig til Abdullah Piruz i første runde i single — til en opsamlingsrække, hvor han nåede finalen ved at slå Tan Yee Khan efter et energisk og taktisk godt spil 15—9, 15—5. I finalen, hvor modstanderen var Lee Kin Tat, havde Ole ingen chance, dertil var konditionen ikke tilstrækkelig god, og selvom Ole i klogskab i spillet stod langt over modstanderen, blev det til nederlag i to sæt, 12—15, 8—15. Men præmier var i hvert fald hjemme.

Der var også dansk deltagelse i mixed double, men de lokale makkere var ikke af klasse, og vi måtte nøjes med en semifinale ved Poul Erik Nielsen og Jessie Kang, der havde „kæmpet“ sig igennem to walk-overs. I semifinalen mod Amy og Johnny Heah stred Poul Erik som sædvanligt hårdt, men der var kun kræfter til første sæt som han og partnersken vandt 18—13. Amy og Johnny tog sig af de to andre sæt med 15—1, 15—6.

Finalerne.

Fra et dansk synspunkt blev finalerne nu interesseløse, men jeg skal alligevel i korte træk omtale finalernes forløb.

I herre single stod opgøret mellem Erlands besejrer Teh Kew San og „Machine“ Charoen Wadhanasin, der i sin semifinale havde besejret Jim

Palle Granlund slår sig ind.

Guvernøren af Penang, Raja sir Uda, byder Børge Frederiksen og Finn Kobberø velkommen. Sidstnævnte har taget sin bedste sutsko på i dagens anledning. Helt til venstre lady Uda.

Poole i en meget hård og spændende kamp med 15—10, 12—15, 15—10.

Teh Kew San var ikke til at kende igen i finalen. Han spillede opgivende og uinspireret, og Charoen havde ikke vanskeligheder med at vinde i to sæt 15—9, 15—4.

☆

Charoen Wadhanasin fortsatte sin sejrsgang ved sammen med sin makker Kamol Suthivanich overraskende at vinde finalen over det stærke malaysiske par Johnny Heah og Lim Say Hup 15—11, 15—11.

☆

Thailand scorede „hat trick“ ved også at tage titlen i dame single, hvor Prataung Pattapongse besejrede den malaysiske mester Tan Gaik Bee i to sæt, 12—11, 11—6, efter at malay-pigen havde ført 10—2 i første sæt.

☆

Dame double gik til Tan Gaik Bee og Lam Kit Lim, der besejrede Cecilia Samuel og Amy Heah efter en længere dyst med 15—5, 7—15, 15—9.

☆

Prataung Pattapongse (Fot. BT).

Endelig genvandt sidste års mestre i mixed double Lim Say Hup og Tan Gaik Bee deres titel ved at vinde over ægteparret Heah i en mere spændende end seværdig kamp med 12—15, 15—4, 18—14.

☆

Turneringen var naturligvis ved Indonesiens udebliven præget af talrige walk-overs. Dette kunne turneringsledelsen naturligvis ikke dæmme op for, og alt ialt må arrangementet betegnes som vellykket, og turneringen blev afviklet på en i alle måder tilfredsstillende måde.

☆

Kongelige tilskuere.

Hans majestæt the Yang di Persuan Agong og the Raja Permaisuri Agong overværede finalekampene, og præmierne til de tre første mestre blev overrakt af førstnævnte.

☆

Thailands meget badmintoninteresserede prinsesse Kalyani Vathana, der fulgte såvel Thomas Cup kampene i Singapore som kampene i denne turnering fra første til sidste bold, overrakte præmierne til vinderne i de sidste to finaler.

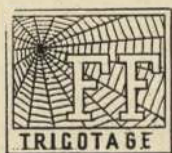
Børge Frederiksen.

BLUE-BALL

er navnet på de bedste

BADMINTONTRØJER

F. E. Frandsens *Trikotagefabrik*

Dalgasgade 18

Herning

INDIEN-DANMARK 6-3

Da India Airways nye Viscount uroligt cirklede over Bombays splinterne lufthavn — Santa Cruz — var den længe ventede og meget frygtede monsunregn begyndt. Om formiddagen havde himmel og hav stået i eet og et kig ud af de mandsstore vinduer i Viscounten gengav området nedenunder som en kæmpemæssig indsø.

I Indien rejser man ikke gerne på de tidspunkter, da monsunen bryder ud, det indebærer for mange vanskeligheder og kan ofte være direkte farligt. Men den begivenhed, for hvilken jeg havde vovet mig ud i denne hvirvlende malstrøm, var hele risikoen værd.

Det danske Thomas Cup hold skulle spille uofficiel landskamp imod Indien, Danmarks gode bekendt og ven i badmintonverden siden 1947, da Tonny Ahm, Tage Madsen og Poul Holm for første gang forsvarede de danske farver mod Indiens gul, hvid, grønne flag omkransende Ashoka's vognhjul.

☆

Matchen, som blev afviklet på samme måde som et Thomas Cup tie, fandt sted i Bombays Ghymkana, og selvom den ikke svarer til en af vore veletablerede badmintonhaller, er den uden tvivl noget af det bedste, man kan finde af badmintonbaner på det indiske subkontinent.

Indien havde tabt til Thailand i de indledende matcher, og det havde såret den nationale stolthed, da man ikke på det tidspunkt endnu regnede med Thailand. Det indiske team var vældig opsat på at genvinde sin selvrespekt, og man havde da også lovet Mr. Ruia, som er præsident for the Bombay State Badminton Association, at sælge sig så dyrt som mulig til de danske finalister.

Nandu Natekar
Finn Kobberø

17—16, 15—6

T. N. Seth
Palle Granlund

15—9, 15—1

R. Vimawalla/D. Dhongade
Ole Mertz/Poul Erik Nielsen

4—15, 15—5, 12—15

Nandu Natekar/Amrit L. Dewan
Finn Kobberø/Jørg. H. Hansen

8—15, 0—15

Nandu Natekar
Palle Granlund

15—6, 15—13

P. K. Majumdar
Jørgen Hammergaard Hansen

17—16, 17—18, 15—8

T. N. Seth
Finn Kobberø

15—17, 15—3, 18—15

N. Natekar/Amrit L. Dewan
Ole Mertz/Poul Erik Nielsen

13—18, 6—15

R. Vimawalla/D. Dhongade
Palle Granlund/Jørg. H. Hansen

17—16, 5—15, 15—6.

lignede til a 14. I omboldene var Finn igen foran og førte med 2—1, før Natekar afgjorde sættet til sin fordel med 3—2. I andet sæt havde Natekar slået sig ind på sin hjemmebane, og med utrolig fine dropshots trættede han Finn og vandt sættet „in an easy sailing“ 15—6.

Ihukommende gamle opgør.

Indien førte altså allerede efter at vort bedste kort var spillet 1—0, og de øgede forspringet til 2, da T. N. Seth i en velafbalanceret og strålende form slog Palle Granlund 15—9, 15—1. Palle spillede godt og solidt i begyndelsen af første sæt, men desværre blev han erratisk, medens Seth blev mere og mere sikker. Jeg har sjældent set Palle så deprimeret — det skulle da lige være den gang, da jeg tærskede ham i Valbys åbne mesterskaber.

☆

Takket være vore gode double-konstellationer udlignede vi den første aften til 2—2, idet Ole Mertz og Poul Erik Nielsen slog Raichand Vimawalla og Dattu Dhongade i en lidt lang, men spændende match med 15—4, 5—15, 15—12.

☆

Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard viste den helt fuldenkte double, idet de masede Indiens første par Natekar og Amrit Lal Dewan 15—8, 15—0. Jørgen spillede i denne kamp helt overvældende, og da han med ryggen til netten smashede den afgørende bold ned langs sidelinien med en kraft som kun en hest sparket, sydede hele hallen af begejstring.

☆

Jørgen blev straks publikums yndling, hvilket viste sig igennem mat-

Knud Christensen, tidl. ABC, nu Pakistan, refererer matchen mod Indien.

Den første dag afslørede da også en velopløst Nandu Natekar, Indiens nr. 2, som i en god og solid match slog Finn Kobberø 17—16, 15—6. Finn var forud fra starten og førte hele første sæt igennem fra 6—1 til 8—3 til 10—5. Natekar havde så fået varmen og begyndte at hente ind til 12—9, 12—10 og udlignede til a 12. Finn kom foran til 14—12 og havde her tre sætbold, men Natekar var sej. Han ud-

cherne hver gang den lange lemmedasker optrådte på eller omkring banen, det vil sige, når han ikke havde travlt med at skrive autografer eller tale til yndige indiske piger.

Og regnen drap fra himlen.

Den aften åbnede den indiske regngud — Brahma — for alle sluserne. På een time strømmede 12½ cm vand ud af himlene og seks mennesker druknede på Bombays gader.

Det danske team besøgte den efterfølgende dag bazarerne i Bombay for at indkøbe de eksotiske gaver, som koner og familie forventede.

Der var en god stemning hos det danske hold, da andendagens kampe begyndte.

☆

Granlund og Natekar spillede den første kamp, og efter et orienterende første sæt, som Natekar vandt med 15—6, viste Palle tænder og bed sig fast, da Natekar førte med 7—3. Palle udlignede til a 7, og fulgtes med Natekar til a 9. Natekar kom forud med 14—9 efter en række eksplosioner, men Palle vendte tilbage og nåede op på 13—14, før Natekar sluttede med 15—13.

I vand til navet.

Jørgen Hammergaard Hansen skulle programmæssigt have spillet første match, men den vogn, som bragte ham til Bombay Ghymkana havde siddet fast i en meter vand, og det havde taget nogen tid før tilstrækkelig mandskab var fundet og havde bragt vognen flot. Med Indien forud 3—2 skulle Jørgen spille det indiske holds nr. 3, P. K. Majumdar. Efter et bevæget første sæt, hvor Majumdar havde haft flere sætbolde, nåede Jørgen op på a 14. Majumdar kom igen forud 2—0 og havde endnu flere sætbolde, før Jørgen udlignede til 2—2. Vi fra den danske koloni bed negle — og det var fuldstændig uudholdelig, da Jørgen med afmålt koldblodighed slog en sætservebold ud. Slaget bølgede frem og tilbage et lang stykke tid. Jørgen var synlig træt og efter en lang række slagudvekslinger, tabte han det point, som gav Majumdar første sæt.

Hellere blod.

Holdets udmærkede manager, Børge Frederiksen, gjorde på dette tidspunkt tegn til Jørgen, at han gerne

måtte opgive, og dette var psykologisk det absolut rigtige, for Jørgen skulede rasende tilbage — man kunne læse imellem de sammenbidte tænder: „Fanden osse, hellere vil jeg spytte blod“.

Andet sæt bød på lignende sindsoprivende begivenheder. Spillerne fulgtes ad hele sættet igennem, førend det lykkedes Jørgen efter en utrolig energiudfoldelse at vinde 18—17. I pausen proppede vi ham med salt, sukker og Coca-Cola, men det indiske klima havde allerede afgjort kampen til fordel for Majumdar, som tegnede sig for tredje sæt med 15—8, efter at Jørgen havde været forud med 6—0, så længe sukkeret varede.

Alle tiders.

Så kom den bedste badmintonkamp, jeg nogensinde har set. Finn Kobberø spillede Seth. Fantastiske slagudvekslinger, iltre angreb fra Kobberø, og ganske utroligt forsvar fra Seth skab-

te den helt store atmosfære omkring denne kamp. Seth præsterede at returnere Finns pivhårde brysthøje rush fra nettet, hvilket langsomt demoraliserede Finns spil. Vi vidste alle, vi vise, som sad på tilskuerbænkene, at dette var den afgørende kamp i matchen, og vi bød vores sympati til Finn i både nervøsitet, tilråb og begejstring, når Finn lavede vidunderballer, og skuffelse, når Seth pillede dem op. Jeg har aldrig set så meget blive returneret i een kamp. Seth spillede ovenud godt og var „unbeatable“.

☆

Første sæt gik til Finn 17—15. Andet sæt vandt Seth 15—3, medens Finn koncentrerede kræfterne til 3. sæt. Og her blev spillet badminton. I en fuldstændig lige kamp, hvor begge spillere fulgtes ad point for point, lykkedes det Seth at vinde sættet 18—15. Med blot en lille smule held havde det været Finn, og matchen ville have været hjemme.

Palle Granlund måtte absolut knipse denne fyr, som han stødte på i en af parkerne i Singapore.

Nandu Natekar, Indien.

Indien havde i indledende runde i Thomas Cup turneringen tabt til Thailand 1—8, og da Thailand i slutrunden tabte til Indonesien med samme cifre, vil det sikkert undre en og anden, at vi kunne gå hen og tabe til Indien.

☆

Forklaringen på Indiens nederlag til Thailand er imidlertid den, at de indiske spillere, på det tidspunkt matchen blev afholdt, ikke havde haft lejlighed til at træne i seks måneder. Præsidenten for det indiske forbund, mr. Joshil Ruia, havde da også været stemt for, at Indien scratched, men den øvrige ledelse havde ønsket kampene spillet, måske i det forfængelige håb, at det gik nok alligevel.

☆

Som Indien spillede mod os, havde holdet været værdig deltager i slutrundekampene i Malaya. De to indiske singlspillere T. N. Seth og Nandu Natekar var helt i topklassen og sandsynligvis i styrke på linie med Indonesiens Tan Joe Hock. Trods dette er jeg dog overbevist om, at vi med fuld styrke, d. v. s. med Erland Kops på holdet, kunne have besejret Indien. Ikke fordi jeg tror, at Erland kunne have vundet sine singler, men Palle var blevet 3. single, og den kamp havde været en sikker sejr til Danmark. Finn havde i så tilfælde stillet op i herre double, og vi havde klaret sejren hjem med 5—4.

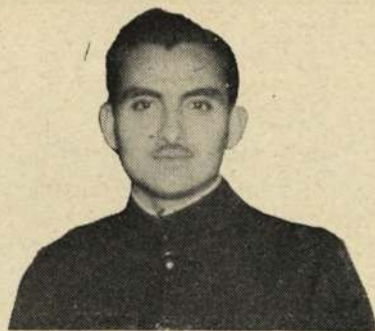
B. F.

SMÅ FJER

ASHOKA.

I sit referat af matchen Indien—Danmark omtaler Knud Christensen, tidligere Amager Badminton Club, nu manager for United Nations Children's Fund i Karachi, „Indiens gul, hvid, grønne flag omkransende Ashoka's vognhjul“.

Vi må med skam bekende, at vi ikke tidligere, så vidt vi husker, har truffet på „Ashoka“. Men når nøden er størst, er hjælpen nærmest, og hjælpen var i dette tilfælde Indiens general-konsul her i København, grosserer Victor B. Strand, der på vor henvendelse fortæller, at Asoka (Ashoka) var en berømt kejser, der

T. N. Seth, Indien.

regerede omkring år 200 f. Kr. Kejser Asoka var ivrig buddhist og lod opføre en mængde monumenter over hele Indien.

☆

Klæder.

I sit referat af turen til det fjerne Østen omtaler Jørgen Hammergaard Hansen tre kvindelige klædningsstykker, hvor forskellen — eller ligheden — er:

Sari

et klædningsstykke, der benyttes af Indiens, især Sydindiens kvinder, det er et 5—15 meter langt stykke tøj, der kunstfærdigt vindes om underkroppen og op om skuldrene.

☆

Sarong

er et klædningsstykke, der benyttes af malayer, et firkantet stykke tøj, sammensyet med de to brede kanter til en slags vidt skørt, der dækker det meste af kroppen og underlemmer.

☆

Cheongsam

en kjole med høj „kineserflip“ og opsplidset i begge sider. Navnlig denne sidste skal det være svært at stå for.

Ferry Sonneville, Indonesien.

Tan Joe Hock.

OFFICIELLE MEDDELELSER

Ændringer i spillereglerne.

På The International Badminton Federation's årsmøde i London den 2. juli 1958 vedtoges ændringer i spille-reglernes punkter 17 og 22, hvorefter disse har følgende ordlyd:

- 17) Hvis bolden i serveren eller under spillet berører og passerer over nettet, er slaget ikke derved ugyldigt.

Selv om bolden ved en returnering passerer uden om en netstøtte, er returneringen god, såfremt bolden falder på eller indenfor yderlinierne af modpartens bane. Dommeren kan dømme „let“ overfor uforudsete eller tilfældige hindringer.

Hvis bolden i serveren eller under spillet passerer over nettet og derefter bliver hængende i eller på dette, skal den dømmes „let“. Når der forekommer en „let“, er spillet ugyldigt fra sidste serve at regne, og den spiller, som serverede, skal serve igen.

- 22) Spillet skal foregå fortløbende fra første serve, til kampen er færdig — med følgende undtagelser:

a) I Det internationale badminton-mesterskab (Thomas Cup) og Det internationale badminton-mesterskab for damer (Uber Cup) tillades der et ophold på ikke over fem minutter mellem andet og tredje sæt i en match.

b) som tidligere a).

c) som tidligere b).

☆

Det væsentligste i disse ændringer angår punkt 17, hvorefter en berøring af nettet i serveren ikke fremtidig skal dømmes „let“.

Nævnte ændringer er gældende fra 1. september 1958, i lande på den sydlige halvkugle dog først fra 1. november.

Lovændring.

På DBF's repræsentantskabsmøde søndag den 27. april 1958 vedtoges følgende tilføjelse til lovenes § 9, stk. b, sidste linie: „I agitationsejemed kan kredsen indenfor deres område give denne tilladelse.“

Bladet (Badminton) anvendes tillige som officielt organ for forbundet, således at enhver meddelelse, der af forbundet udsendes gennem bladet, skal betragtes som kommende alle vedkommende til kundskab. (DBF's love § 7).

RANGLISTEN

Herre single:

1. Finn Kobberø, KBK.
2. Erland Kops, KBK.
3. Palle Granlund, VBC.
4. Jørgen Hammerg. Hansen, KBK.
5. Knud Aage Nielsen, ABC.
6. Poul Christensen, OBK.
7. Henning Borch, ABC.
8. Jørgen Hageman, KBK.
9. Niels Buchholst, KBK.
10. Bjørn Holst-Christensen, ABC.

Dame single:

1. Hanne Roest, OBK.
2. Hanne Jensen, KBK.
3. Inger Kjærgaard, OBK.
4. Tonny Holst-Christensen, ABC.
5. Aase Winther, KBK.
6. Inge Hasselsteen, Sorø.
7. Aase Schiøtt Jacobsen, GBK.
8. Agnete Friis, GBK.
9. Annette Schmidt, ABC.
10. Karin Rasmussen, KBK.

Herre double:

1. Finn Kobberø—Jørgen Hammergaard Hansen, KBK.
2. Poul Erik Nielsen, ABC—Erland Kops, KBK.
3. Poul Erik Nielsen, ABC—Ole Mertz, SIF.
4. Poul Erik Nielsen, ABC—John Nygård, ABC.
5. Bent Albertsen—Erland Kops, KBK.
6. Henning Borch—Kn. Aage Nielsen, ABC.
7. Bjørn Holst-Christensen, ABC—Jesper Sandvad, SIF.
8. Niels Buchholst—Jørgen Hageman, KBK.
9. Ole Jensen—Mogens Kølle, GBK.
10. Benny Andersen—Poul Christensen, OBK.

Dame double:

1. Anni Hammergaard Hansen, KBK—Kirsten Granlund, ABC.
2. Agnete Friis—Birte Kristiansen, GBK.
3. Aase Winther—Inge Birgit Hansen, KBK.
4. Hanne Andersen—Inger Kjærgaard, OBK.

5. Tonny Ahm—Aase Schiøtt Jacobsen, GBK.

6. Tonny Holst-Christensen, ABC—Hanne Jensen, KBK.

Mixed double:

1. Finn Kobberø—Lis Hagen Olsen, KBK.
2. Jørgen Hammergaard Hansen—Anni Hammerg. Hansen, KBK.
3. Poul Erik Nielsen, ABC—Inge Birgit Hansen, KBK.
4. Bent Albertsen—Aase Winther, KBK.
5. Palle Granlund, VBC—Kirsten Granlund, ABC.
6. Ole Mertz, SIF—Birte Kristiansen, GBK.
7. Benny Andersen—Hanne Andersen, OBK.
8. Arne Rasmussen—Hanne Jensen, KBK.
9. Ole Jensen—Agnete Friis, GBK.
10. Bjørn Holst-Christensen—Tonny Holst-Christensen, ABC.

Ranglisten er udarbejdet på grundlag af opnåede resultater i sæsonen 1957—58. I de tilfælde, hvor to eller flere spillere er rangeret lige, er placeringen foretaget alfabetsk.

KALENDEREN

Vi har opsporet et par 25 års jubilæer, nemlig

Fredag den 19. september

kan inspektør J. C. Huss fejre sit 25 års jubilæum for sin ansættelse som inspektør ved Frederiksberg Badminton Klub.

Mandag den 22. september

er det 25 år siden Nykøbing Falster Badmintonklub så dagens lys.

Søndag den 5. oktober

for 25 år siden blev grundstenen lagt til Rødby Badminton Klub.

Lørdag den 24. januar

er der gået et kvart sekel siden „organiseret“ badminton blev indført i Nysted..

SÆSONPROGRAM

1958:

September:

20.—21. Nykøbing F. Badmintonklub Åben jubilæumsturnering i herre single, herre double, dame double og mixed double.

27.—28. Knuthenborghallens Badminton- & Tennisklub Åben B-turnering i doubler.

Oktober:

2. Knuthenborghallens Badminton- & Tennisklub do.

5. Holdmesterskaber for Danmark, 1. og 2. division.

6.—9. Frederiksberg Badminton Klub Åbne mesterskaber i doubler.

11.—12. Valby Badminton Club Åbne mesterskaber i singler.

14. Valby Badminton Club do.

18.—19. Lillerød Badmintonklub Åben B-turnering i singler.

19. Holdmesterskaber for Danmark, 1. og 2. division.

20.—24. Amager Badminton Club Åbne mesterskaber i doubler for juniorer og ynglinge.

25.—26. Fredericia Badminton Club Åbne mesterskaber i alle rækker.

25.—31. Gentofte Badminton Klub Åbne mesterskaber i singler for puslinge, juniorer og ynglinge.

November:

1.—2. Gentofte Badminton Klub do.

2. Holdmesterskaber for Danmark, 2. division.

8.—9. Charlottenlund Badminton-Klub Åben A-turnering i doubler.

12. Charlottenlund Badminton-Klub do.

15.—16. Badmintonklubben Triton Åbne mesterskaber i alle rækker.

16.—23. Badmintonklubben Smash Åben B-turnering i alle rækker.

23. Holdmesterskaber for Danmark, 1. og 2. division.

December:

7. Herreholdkamp mod Sverige.

14. Holdmesterskaber for Danmark, 1. og 2. division.

26.—31. Københavns Badminton Klub Åben A-turnering i doubler og old boys handicaptturnering i doubler.

1959:

Januar:

1. Københavns Badminton Klub do.

11. Holdmesterskaber for Danmark, 2. division.

17.—18. Odense Badminton Klub Åbne mesterskaber i alle rækker.

25. Holdmesterskaber for Danmark, 1. og 2. division.

31. Dansk Idræts-Forbunds mesterskaber for Danmark Alle rækker.

PROGRAM

for DIF's holdmesterskab
for Danmark i badminton

1958—59

1. og 2. division

1958:

5. oktober:

1. div. NBK—TRITON
OBK—KBK
GBK—ABC

2. div. SBK—SIF
CBK—FBK
KMB—BBK
AB—VBC

19. oktober:

1. div. KBK—GBK
TRITON—ABC
OBK—NBK
2. div. VBC—SIF
KMB—AB
BBK—FBK
CBK—SBK

2. november:

2. div. SIF—CBK
AB—BBK
SBK—VBC
FBK—KMB

23. november:

1. div. ABC—OBK
KBK—NBK
GBK—TRITON
2. div. SIF—KMB
FBK—AB
CBK—VBC
BBK—SBK

14. december:

1. div. NBK—ABC
OBK—GBK
TRITON—KBK
2. div. VBC—FBK
KMB—CBK
AB—SBK
BBK—SIF

1959:

11. januar:

2. div. SIF—AB
VBC—KMB
SBK—FBK
CBK—BBK

25. januar:

1. div. ABC—KBK
GBK—NBK
TRITON—OBK
2. div. KMB—SBK
AB—CBK
FBK—SIF
BBK—VBC

Februar:

- 1.— 3. Dansk Idræts-Forbunds mesterskaber for Danmark
8. Dansk Badminton Forbunds mesterskaber i singler for puslinge, juniorer og ynglinge.
- 10.—14. Badmintonklubben Smash
- 14.—15. Ungdomslandskamp mod Sverige
15. Seniorlandskamp mod Sverige
- 15.—22. Brønshøj Badminton Klub
28. Vordingborg Badminton Klub

Marts:

1. Vordingborg Badminton Klub
- 1.— 5. Skovshoved Idrætsforening
- 7.— 8. KFB. Badminton-Klub
- 14.—15. KFB. Badminton-Klub
16. Evt. landskamp mod England
- 18.—21. All England-mesterskaberne
- 26.—30. Helsingør Badmintonklub

April:

- 5.—19. Helsingør Badmintonklub

do.

Åben A-turnering i singler.

i Danmark.

i Sverige.

Åben B-turnering i alle rækker.

Åben A- og C-turnering i alle rækker.

do.

Åbne mesterskaber i doubler for seniorer samt åbne mesterskaber i singler for ynglinge.

Åben turnering for puslinge i singler.

do.

i England.

i London.

Åbne mesterskaber i alle rækker for puslinge og juniorer.

Åbne mesterskaber i alle rækker for spillere i B- og C-rækken samt åben turnering i doubler for old boys.

SJÆLLAND

Sjællands Badminton Kreds afholdt søndag den 8. juni sit årsmøde.

Efter at formanden, Arne Bruun, havde budt velkommen, bl. a. til DBFs formand, N. P. Kristensen, og mindet kredsens tidligere næstformand, Peter Hedetoft, der var gået bort i det forløbne år, blev kredsens tidligere formand, Jørgen Bergqvist, valgt til dirigent.

For første gang havde man praktiseret at sende formandens og spilleudvalgsformandens beretninger ud inden mødet, og denne forandring blev hilst med stor glæde.

Formanden omtalte derudover den glædelige fremgang, der er med hensyn til haller, idet der kan ventes flere haller færdige inden for den nærmeste fremtid.

Efter en del diskussion blev beretningerne godkendt.

Det forelagte regnskab, der udviste et lille overskud, blev enstemmigt godkendt.

Forskellige ændringer til holdturneringsreglementet blev drøftet, bl. a. blev et forslag om old boys holdturnering vedtaget.

En ændring til kredsens love vedrørende spilleudvalget blev forkastet med stor majoritet.

Alle valg var genvalg, og dirigenten kunne ved frokosttid afslutte mødet.

JYLLAND

Netop som sæsonen gik på hæld, indløb fra Jylland den triste meddelelse, at kredsens formand, prokurist Kaj Sandorff Sørensen, af helbredshensyn havde set sig nødsaget til at fratræde posten som jydsk badmintons øverste leder.

Sandorff Sørensen har været en kendt og virksom skikkelse indenfor dansk badminton i de sidste nogle og tyve år. I foråret 1957 valgtes han til formandsposten for jyllandskredsen og til medlem af DBFs bestyrelse.

Det er — som allerede nævnt — med den allerstørste beklagelse, vi modtager meddelelsen om Kaj Sandorff Sørensens tilbagetræden, men helbredets krav går nu engang frem for alt. Vi kan kun ønske, at han snarest helt og fuldt må genvinde sit gode helbred og komme tilbage i vore rækker igen.

HOLDMESTERSKABET

Deltagende klubbers adresser.

1. div.:

- ABC — Amager Badminton Club, Markmandsgade 8, København S., tlf. Amager 50 02.
- GBK — Gentofte Badminton Klub, Carl Jensen, Tjørnekrogen 4, Gentofte, tlf. Gentofte 606. Hallen tlf. Gentofte 400.
- KBK — Københavns Badminton Klub, Randersgade 21, København Ø, tlf. Øbro 7292.
- NBK — Nykøbing F. Badmintonklub, Badmintonhallen, Nykøbing Falster, tlf. 85 12 15.
- OBK — Odense Badminton Klub, Godthaabsgade 4, Odense, tlf. 12 81 77.
- TRITON — Badmintonklubben Triton, Tage Meyling, Sjællandsgade 34, Aalborg, tlf. 2 90 15.

2. div.:

- AB — Århus Badmintonklub, Dyrehavevej, Århus, tlf. 4 05 95.
- BBK — Brønshøj Badminton Klub, Henning Koch Sørensen, Ved Bellahøj 1. Øst, Brønshøj, tlf. 600160. Hallen tlf. Damsø 3848.
- CBK — Charlottenlund Badminton Klub, Maltegårdsvej 18, Gentofte, tlf. Gentofte 2466.
- FBK — Frederiksberg Badminton Klub, Jørgen Sylvest, Beatevej 30, Valby, tlf. 30 39 48. Hallen tlf. Nora 35187.
- KMB — Kastrup-Magleby Badmintonklub, Gl. Kirkevej 94, Kastrup, tlf. 50 08 05.
- SIF — Skovshoved Idrætsforening, Krøyersvej 5, Klampenborg, tlf. Ordrup 2383.
- SBK — Sorø Badminton Klub, Poul Nielsen, Jonstrupvej 3, Sorø, tlf. 958. Hallen tlf. 725.
- VBC — Valby Badminton Club, Ved Skellet 30, Valby, tlf. Valby 2888.

Men en ulykke følger sjældent alene. Jylland har ikke alene mistet sin formand, men også sin næstformand.

Knud E. Nebeling, Silkeborg, formand for Østjydsk Badminton Distrikt og næstformand i Jyllands Badminton Kreds, har fra 1. september overtaget en stilling på Als, der helt og holdent kræver hans ganske tid, og han har derfor set sig nød-

saget til at lægge ketcheren på hylden og — forhåbentlig kun indtil videre — sagt alt, hvad der hedder badminton farvel.

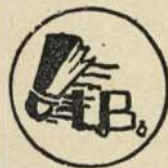
Mesterskaberne er delt i to rækker. For at kunne deltage i række 1 skal de pågældende være fyldt 14, men ikke 16 år den 15. december 1958. For at kunne deltage i række 2 skal de pågældende være fyldt 14, men ikke 18 år den 15. december 1958.

☆

Turneringen spilles i tre double-rækker i dagene fra 20.—24. oktober 1958. Ingen spiller må anmeldes til deltagelse i samme double-kategori i begge rækker, f. eks. vil en herre, der ønsker at deltage i mixeddouble i række 1, ikke tillige kunne deltage i mixeddouble i række 2, men derimod gerne i herre double. Der spilles efter D. B. F.s turneringsvejledning. — Iøvrigt er deltagerne underkastet turneringsledelsens anordninger. I lighed med, hvad der er bestemt for Dansk Badminton Forbunds mesterskaber 1958-59 i single for ynglinge, juniorer og puslinge, spilles der med „Nylonbolde“ af nyeste model, som stilles gratis til rådighed for spillerne. Der udsættes i hver række 1. og 2. præmie, som vindes til ejendom.

☆

Anmeldelser, der kun er gyldige, når de ledsages af indskud, 6 kr. pr. par, skal være A. B. C. i hænde senest den 20. september, og adresseres til klubbens kontor, Markmandsgade 8, København S. Lodtrækningen finder sted snarest efter anmeldelsesfristens udløb, og efteranmeldelser modtages ikke, ligesom der ikke vil blive dispenseret fra de givne aldersgrænser. Efter lodtrækning vil turneringsskema med angivelse af spilletider blive tilsendt spillerne gennem de respektive klubber. Turneringsledelsen har ret til at seede enkelte par. Klubben forbeholder sig ret til at begrænse deltageres antal i de enkelte rækker og til at lade en række udgå, såfremt tilslutningen ikke er tilstrækkelig stor.

LILLERØD FJER

Lillerød Badmintonklub indbyder herved til åben B-turnering i herre single og dame single for medlemmer af klubber under Dansk Badminton Forbund.

Kampene spilles i Lillerød Badminton-hal lørdag den 18. og søndag den 19. oktober 1958 (ved eventuel stor tilslutning tillige efterfølgende week-end).

Der kan deltage spillere, der den 1. oktober 1958 er fyldt 16 år og som ikke har vundet en åben B-turnering eller af deres kreds er udelukket fra at deltage i åbne B-turneringer.

Der spilles efter DBF's turneringsreglement. Iøvrigt er spillerne underkastet turneringsledelsens anordninger. Ret til seeding forbeholdes. Indskud pr. spiller er kr. 4,00.

Der anvendes Aristo eller Blue Bird bolde, som kan købes i hallen. Tabende spiller i hver kamp betaler de forbrugte bolde.

Der udsættes 1. og 2. præmie i hver række.

Program udsendes gennem klubberne, og anden tilsigelse vil ikke finde sted.

Anmeldelse sendes skriftligt til Lillerød Badmintonklub pr. Allerød og skal være fremme senest den 30. september 1958.

Anmeldelse er kun gyldig, når indskud er vedlagt eller samtidig afsendt pr. postanvisning, men betragtes derefter også som bindende.

AMAGER NYLON

Amager Badminton Club indbyder herved til deltagelse i sine åbne mesterskaber for juniorer og ynglinge. Mesterskaberne er åbne for medlemmer af klubber under The International Badminton Federation (I. B. F.).

LOLLAND-FALSTERS BADMINTON KREDS

har tilrettelagt sæsonplanen, der snarest udsendes til alle klubber.

Af nyheder i programmet kan nævnes, at der påbegyndes samarbejde med Sjællandskredsen med to matcher i denne sæson, nemlig for seniorer den 16/11 i Vordingborg og for ynglinge den 4.1. 59 i Nykøbing Falster.

☆

L. F. B. K. afholder ord. generalforsamling i badmintonhallen i Nykøbing den 5.10.58 kl. 18,00.

NIJMEGEN INDBYDER

Fra vor gode, gamle bekendt i Holland, A. C. J. van Vossen, har vi fået meddelelse om, at Badminton Club Nymegen i Nijmegen, Holland, afholder sin tredje internationale invitationsturnering i dagene 20.—21. september. Turneringen afvikles i Municipal Hall i Nijmegen.

Den hollandske klub håber på en stærk dansk repræsentation. Der er intet indskud, men derimod middag efter turneringens afslutning.

Desværre kolliderer den hollandske klubs arrangement med NBK's åbne invitationsturnering, så alene det vil jo volde en del vanskeligheder.

KNUTHENBORGHALLENS BADMINTON- OG TENNISKLUB

INDBYDELSE

til K. B. T.s åbne B-turnering i double.

Deltagerberettigede:

Alle spillere under Dansk Badminton Forbund indbydes herved til deltagelse i K. B. T.s åbne turnering. Udelukket er dog spillere, der af Dansk Badminton Forbund eller Københavns Badminton-Kreds er placeret i mester- eller A-rækken samt spillere i provinskredsens mester-rækker og juniorene, der ikke er fyldt 16 år senest d. 21. september 1958.

Fortsættes næste side.

NYKØBING-FALSTER BADMINTON KLUB

indbyder til jubilæums-turnering den 20.—21. september, efter de sædvanlige linier for N. B. K.s åbne mesterskaber.

I anledning af jubilæet den 22. sept. er det dog tanken at stævnet skal afvikles under særlig festlige former og det forventes, at der i deltagerlisten vil findes de bedste danske og udenlandske navne.

Rækker:

Der spilles i: Herre-, dame- og mixed double.

Spillested:

Alle kampe afvikles i Knuthenborg-hallen, KFIU's idrætsanlæg, Knuthenborgvej 24, København, Valby. (Tlf. Valby 4600 — medlemstelefon Va. 35011).

Spilledage:

Indledende kampe i alle rækker lørdag den 21. september og søndag den 28. september. Semifinaler og finaler torsdag den 2. oktober.

Klokkeslet:

Hverdage kl. 20,00 — søndag kl. 14,00.

Reglement:

D. B. F.s turneringsreglement benyttes, og deltagerne er iøvrigt underkastet turneringsledelsens anordninger.

Bolde:

Blue bird — Aristo.

Startpenge:

Kr. 10,00 pr. par.

Anmeldelse:

Anmeldelse sker på udsendte skema, som bedes udfyldt tydeligt (med blok bogstaver eller på maskine) og indsendt gennem klubben til K.B.T.s kasserer: *Ib Andersen, Hyltebjerg Alle 32 A, Vanløse.*
Postgiro nr. 986 71 — Anmeldelsen er kun gyldig, når indskud er vedlagt eller samtidig fremsendt pr. postgiro, men betragtes derefter som bindende.

Telefoniske oplysninger:

Tlf. Valby 4600 (hallen) eller Valby 1160 (formanden).

Frist:

Sidste frist for anmeldelser er afgivelse til postbesørgelse senest torsdag den 18. sept. 1958.

Præmier:

Der udsættes 1. og 2. præmie i alle rækker.

Program:

Udsendes efter lodtrækningen til klubberne. Programmet vil være klubberne i hænde senest onsdag den 24. sept.

Med venlig hilsen
Knuthenborghallens Badminton- og Tennisklub.

TILSKUERE

er i badmintonkredse en udpræget mangelvare. En mangelvare som imidlertid med rette pleje og pasning og med tilstrækkelig tilsætning af vitaminer kan ændres til gunst for badmintonporten. Skal man lede efter årsagen til, at vi ikke har flere tilskuere, må det desværre erkendes, at fejlen er at finde hos os selv. Vi er alt for „høje i hatten“, langt de fleste steder leveres der i en „væren sig selv nok tilværelse“, og der gøres så at sige intet som helst for tilskuerne. Dertil kommer, at vi med hensyn til spilletid er stokkonservative, og kun tænker på, hvad der passer os selv bedst, og giver pokker i, hvad der foregår omkring os. Vi kan lige så godt først som sidst se i øjnene, at storebror — FODBOLD — har større tiltrækningskraft end BADMINTON.

Vi skal først og fremmest undgå stævner på tidspunkter, hvor der spilles fodbold, og her kan forbundet være os behjælpelig, lad os afvikle så mange stævner som muligt på lørdagsaftener. OBK forsøgte for et par sæsoner siden med en DH-match mod GBK. Resultatet var små 200 flere tilskuere flere end den tilsvarende søndagsmatch. 200 tilskuere a kr. 1,50 — som bekendt 300,- kr., for os mange penge.

Tidspunktet er dog ikke det eneste, der må reddes. Der må også ydes publikum en minimum af service, det forsømmes alt for mange steder. Hvis vi vil have tilskuere, og have samme til at komme igen og igen, er det mindste vi kan byde, at tilskuerne kan følge med i, hvad der foregår på banerne. I OBK gør vi det, at vi til hver kamp har et duplikeret program — det virker som billet — med holdopstillingen, vi opstiller tribune, og vi benytter altid dommere, tællekasser og resultatavle, således at publikum til enhver tid kan følge slagets gang. Dertil kommer naturligvis, at vi forsøger at interessere pressen for kam-

pene, og ved at benytte sportssidernes såkaldte „døde torsdage“ lykkes det gerne.

I år har vi hjemmekampe søndag den 5. oktober; det er dels konfirmationssøndag og dels spilles på stadion fodbold mellem AGF og OB, og selv om det er KBK, vi skal have på besøg, skal vi ikke gøre os håb om mange tilskuere. Den 19. oktober møder vi Nykøbing F., men denne dag spiller OB mod 1909 og 1913 mod Brønshøj — ligeledes træffere, som vi ikke kan konkurrere med. Hvis vi derimod kan afvikle disse to matcher om lørdagen, kan vi antagelig samle henholdsvis 400 og 300 tilskuere. Ikke alene en økonomisk gevinst, men også rent propagandamæssigt en stor fordel.

Benny Andersen.

SMÅ FJER

Klubskifte

Der er sket et par bemærkelsesværdige klubskifter ved indgangen til den nye sæson. Kirsten Granlund fra ABC starter fra næste sæson for VBC, hvor også hendes mand spiller.

Poul Erik Nielsen, ABC, der har flyttet sine teltpæle til Gentofte kommune, starter fra næste sæson for SIF.

☆

En datter

Karen (Udsen) Møller, Nykøbing Falster: En datter i juni.

☆

IBF

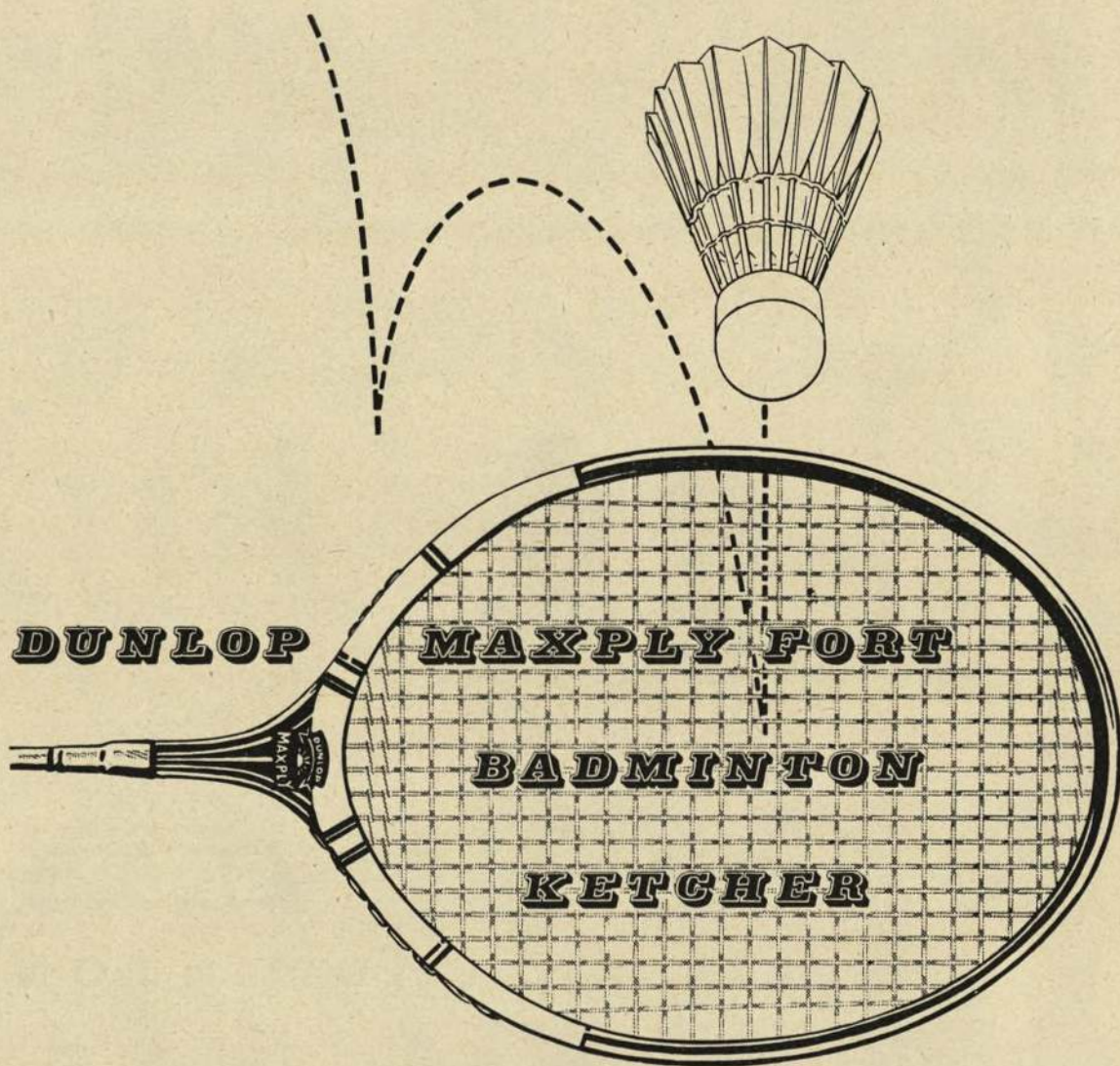
Formanden for Svenska Badmintonförbundet, Stig Facht, er indvalgt i IBF's executiv-komite i stedet for David Choong.

☆

Næste nummer

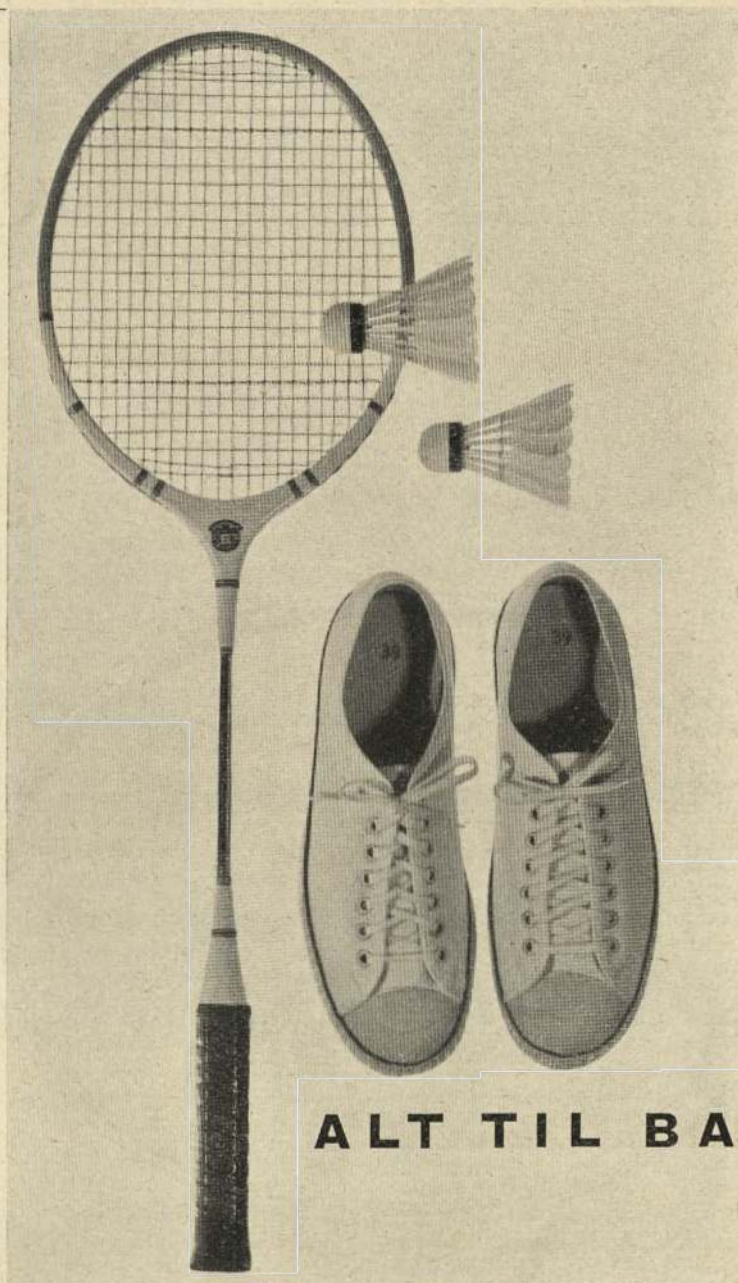
Vi kommer med næste blad engang i midten af september.

DUNLOP RUBBER CO. A/S, VENNEMINDEVEJ 30, KØBENHAVN Ø

C. 4030, lokal 525

ALT TIL BADMINTON

Enten De spiller turnering eller dyrker badminton for motionens skyld, kan De finde alt, hvad der skal bruges i Magasins sports-afdeling. Vi har de førende mærker i badminton-ketchere og fjerbolde, det helt rigtige i beklædning og iøvrigt, alt, hvad der hører til et badmintonudstyr.

MAGASIN SPORT - UNDERETAGEN - KONGENS NYTORV - KØBENHAVN